

ת"פ 11883/04/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד עאבד

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 11883-04-14 מדינת ישראל נ' עאבד

מ"ת 11947-04-14

בפני כב' השופט אברהם אליקים, סגן נשיא
המאשימה
נגד
הנאשם
מוחמד עאבד

הכרעת דין

מבוא

משמעות העברת מידע בין אסירים ביטחוניים באמצעות מי שתוארו עורך דין אך מעשיו נעשים בלי קשר למקצועו, זו השאלה המלווה את האירועים בתיק זה.

1. הנאשם עורך דין במקצועו שייצג בין השאר עצירים ואסירים ביטחוניים עבד בשיתוף פעולה מלא עם עורך דין פארס אבו חסן (להלן-פארס) עורך דין אשר בבעלותו משרד עורכי דין בשכם ובחלק מהמקרים גם פעל הנאשם ישירות מול עורך דין מחמוד רג'ב מעזה (להלן-רג'ב).

במסגרת ביקוריו בבתי הסוהר השונים נפגש הנאשם לבקשת פארס או רג'ב בין השאר עם אסירים ביטחוניים של ארגון החמאס אותם לא ייצג ייצוג משפטי ולהם לא נתן ייעוץ משפטי, אבל קיבל מהם באותן פגישות מידע אותו העלה על הכתב ושלח אותו לפארס ולפעמים במסגרת פגישה שכזו הביא הנאשם לידיעת האסיר/העציר דיווח שנרשם קודם לכן באותו אופן בפגישה אחרת מפיו של אסיר בטחוני אחר של החמאס הכלוא במתקן כליאה אחר.

2. השאלה העיקרית שעל הפרק היא האם הנאשם פעל בשירות החמאס לצורך יצירת התקשורת בין אסירי החמאס ובין ארגון החמאס או למצער "עצם הנאשם את עיניו" בעת שנטל חלק באותו מארג של העברת מידע.

המאשימה כינתה בכתב האישום את העברת המידע, העברת מסרים ואת המסמכים שיצר הנאשם באותן פגישות, איגרות. הנאשם טען לאורך כל משפטו כי לא מדובר במסרים או באיגרות אלא בפרוטוקולים אותם כינה ג' דוחות ובעדותו גם כינה את המסמכים שיצר באותן פגישות מכתבים.

לטעמי אין שום משמעות לכינוי בו יכונה המסמך ואמץ את המינוח המועדף על ידי הנאשם, "דוחות". השאלה האמיתית אינה מה כינוי של אותו נייר אלא לשם מה נועד התייעוד ולמי היה מיועד.

לטענת המאשימה מדובר בשירות שנתן הנאשם במודע עבור ארגון טרור, ארגון החמאס, לטענת הנאשם הוא פעל בתום לב עבור עורך דין פארס, נפגש עם אסירים לפי בקשתו והעביר את הדיווח על המפגשים לפארס מבלי שהוא יודע מה נעשה עם הדיווח מעבר לכך.

תמצית עובדות כתב האישום

כתב האישום תוקן 3 ימים לאחר הגשתו, בדרך של הוספת רכוש אותו מבקשת המאשימה לחלט, לשם הנוחיות כתב האישום המתוקן יכונה כתב האישום.

כתב האישום כולל חלק כללי ושני אישומים, הראשון בנושא ביצוע עבירות ביטחוניות והשני בנושא ביצוע עבירות מס. הנאשם הודה בביצוע עבירות המס ולכן לא נחקרו עדים בנושא ואין התייחסות ספציפית לעבירות אלו בסיכומי הנאשם (למרות שבתגובתו לכתב האישום חלק על היקף הסכומים הנטענים).

במבוא לכתב האישום הוסבר כך תפקידו של כל גורם וגורם:

ארגון החמאס הוא ארגון מחבלים כהגדרתו בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן- החוק), הוא מוגדר כארגון טרור בהתאם להכרזת הממשלה מכוח סעיף 8 לפקודת מניעת טרור, התש"ח-1948 (להלן- פקודת הטרור) ומהווה התאחדות בלתי מותרת בהתאם לתקנות ההגנה (שעת חירום) 1945 (להלן- תקנות ההגנה).

אגודת "אל נור" היא אגודה שנוסדה על ידי החמאס לשם תמיכה באסירי החמאס, האגודה הוכרזה כהתאחדות בלתי מותרת בהתאם לתקנות ההגנה.

צאלח ערורי הינו פעיל חמאס בכיר, מהנהגת חמאס בחו"ל, היה ממייסדי החמאס ביהודה ושומרון, היה ראש הזרוע הצבאית של החמאס בחברון, נכלא בישראל בגין פעולות טרור שביצע. בשנת 2010 גורש מישראל ומאז שימש מפקדה הבכיר של החמאס בחו"ל ובין היתר היה אחראי על תיק האסירים של אנשי החמאס הכלואים בישראל.

פיראס פידי (להלן- פידי) הינו פעיל חמאס, אשר ביצע פיגועי טרור בישראל, נדון למספר מאסרי עולם החל משנת 2002, במסגרת העסקה לשחרור החייל החטוף גלעד שליט (להלן- עסקת שליט), הוא גורש לרצועת עזה.

מחמוד רג'ב (להלן- רג'ב) הינו עורך דין תושב עזה, בבעלותו משרד העובד עם אגודת אל נור.

פארס עורך דין בבעלותו משרד עורכי דין בשכם. במשרדו עבדו בין היתר עו"ד אוסאמה מקבול (להלן- מקבול), העיתונאי אחמט ביתאוו (להלן- ביתאוו) והפקידה נרמין סאלם (להלן- נרמין).

בפרק המבוא נטען כי ערורי, פידי ורג'ב הם סוכני חוץ כהגדרתם בחוק העונשין.

עוד נטען בחלק הכללי כי בסביבות שנת 2004 החל הנאשם לעבוד בשיתוף פעולה עם פארס ומשרדו בייצוג פעילי חמאס בבתי משפט שונים. במסגרת שיתוף הפעולה נהג הנאשם לבקר עצורים ואסירים המשתייכים לחמאס בבתי הכלא השונים (להלן-כלואי החמאס).

על פי האישום הראשון החל משנת 2012, התחיל הנאשם ביחד עם פארס ועובדי משרדו, לעבוד בשיתוף פעולה עם רג'ב ופיד, ובמסגרת זו נהג הנאשם בהזדמנויות רבות להעביר מסרים בין כלואי החמאס, בינם לבין עצמם ומהם אל נציגי ארגון החמאס בעזה, פיד ורג'ב, בתמורה לסכומי כסף שקיבל מהחמאס.

הנאשם קיבל אישור משירות בתי הסוהר לקיים מפגשים עם כלואי החמאס, לאחר שהציג עצמו כעורך דין המייצג אותם ומתוך הנחה שהוא מבקר אותם כדי לטפל בעניינים משפטיים, למרות שאת חלקם לא ייצג כלל כעורך דין, בכתב האישום פורטו שמות של 12 כלואים מסוימים לעניין זה.

במהלך הביקורים רשם הנאשם בעצמו או בעזרת אשתו דברים שונים שהם מסרו לו (להלן-המסרים), שכללו מסרים ארגוניים בדבר תיאום צעדי מחאה והזדהות בין הנהגות החמאס וכלואי החמאס, פנייה לבכירי הנהגת החמאס לקבלת יעוץ, סיוע בעניין תנאי כליאה, קריאה לפעול לשחרור הכלואים, ועוד כפי שמפורט בכתב האישום.

המסרים נועדו להעברה בין כלואי החמאס ואותם העביר הנאשם בדרך של ביקור הנמען והקראת המסר בפניו בנוסף להעברתם למשרד פארס בשכם, אליו העביר גם מסרים שנועדו להגיע לנציגי החמאס בעזה. במשרדו של פארס הוקלדו המסרים ונשמרו במחשב המשרד, נשלחו למשרד בעזה עבור רג'ב ופיד, חלקם פורסמו על ידי העיתונאי ביתאוי באמצעי תקשורת, לעיתים קיבל הנאשם ממשרדו של פארס תגובה מנציגי החמאס בעזה למסרים שנשלחו אליהם, תגובה שהייתה מיועדת להעברה בחזרה לכלואי החמאס בביקורים הבאים, וכך עשה הנאשם.

בתמורה לעבודתו עם פארס בשנים 2012 ועד מעצרו בפברואר 2014, קיבל הנאשם סכומי כסף ביוזעו שמקורם בארגון החמאס כמפורט להלן:

במהלך שנת 2012 בהזדמנויות שונות, קיבל הנאשם מפארס בשכם, כספי חמאס במזומן, בסכומים של כ-35,000 ש"ח לחודש לפחות, ובסך כולל של כ-420,000 ש"ח.

בתחילת שנת 2013, אמר פארס לנאשם כי יש קשיים בהעברת כספי חמאס לשכם, וסוכם כי הנאשם יקבל הכספים ישירות מרג'ב ופיד באמצעות שליחים אותם יפגוש במקומות שונים ומתוכם יעביר לפארס את חלקו.

בהתאם לכך במהלך שנת 2013 ותחילת שנת 2014, ב-10 הזדמנויות שונות קיבל הנאשם כספי חמאס במזומן משליחים של רג'ב ופיד בסכום כולל של לפחות 750,000 ש"ח. מתוך סכום זה השאיר הנאשם אצלו כ-360,000 ש"ח ואת היתרה העביר הנאשם במזומן לפארס בשכם ולהלן פרוט העברות הכספים הנ"ל:

במהלך שנת 2013, בחמש הזדמנויות שונות, לאחר תיאום מוקדם עם רג'ב, נפגש הנאשם עם אדם בשם מחמוד ביארי (להלן-ביארי) במקומות שונים באזור תל אביב, שם קיבל ממנו כספי חמאס במזומן, בסך כולל של לא פחות מכ-480,000 ש"ח, מתוכם העביר כמחצית לפארס.

במהלך שנת 2013, בשלוש הזדמנויות שונות, לאחר תיאום מוקדם עם רג'ב, נפגש הנאשם עם שליחים בחברון, קיבל מהם כספי חמאס במזומן בסך כולל של לא פחות מכ-90,000 ש"ח, מתוכם העביר לפארס בשכם

כ-60,000 ש"ח.

בתחילת שנת 2014, בשתי הזדמנויות שונות, לאחר תיאום מוקדם עם רג"ב, נפגש הנאשם בירושלים עם שליח בשם שאדי מחמד, קיבל ממנו כספי חמאס בסכומים שלפחות 175,000 ש"ח, מתוכם העביר לפארס כ-100,000 ש"ח.

לגבי כל סכומי הכסף נטען כי הנאשם ידע כי מקורם בחמאס וכי ההעברה לפארס נעשתה בידעו כי פארס ועובדי משרדו דואגים לפרסום המסרים ולהעברתם לעזה.

במהלך כל התקופה נהג הנאשם להיות בקשר טלפוני קבוע עם רג"ב ופידי בנושא ביקור כלואי החמאס העברת מסרים ביניהם וכספים לנאשם בידעו כי פידי חבר בארגון מחבלים וכי רג"ב עובד עימו באגודת אל נור.

במהלך השנים 2010-2011 נהג הנאשם להעביר מסרים בין כלואי חמאס בנושאים ארגוניים של הכלואים ודיווח על תנאי הכליאה. המסרים הועברו למשרדו של פארס בשכם, בתמורה קיבל הנאשם במהלך שנת 2011 במזומן לא פחות מ-15 אלף ש"ח בחודש, ובסה"כ כ-180,000 ש"ח. עבור שנת 2010 הנאשם לא קיבל כספים מפארס והוא נותר חייב לו סכום של כ-280,000 ש"ח.

במהלך שנת 2011 ובסוף שנת 2013, בשתי הזדמנויות, שוחח הנאשם בטלפון עם ערורי, בין היתר אודות סכומי כסף שארגון החמאס חייב לו ולפארס משנת 2010. במהלך חודש יולי 2012 העביר פארס לנאשם סכום של כ-60,000 ש"ח שמקורו בחמאס וזאת על חשבון החוב משנת 2010. במהלך חודש פברואר 2014, פארס עדכן את הנאשם כי החל מחודש מרץ 2014 הם יקבלו תוספת של 50,000 ש"ח חודש מהחמאס וזאת על חשבון החוב משנת 2010.

בהתאם לכך יוחסו לנאשם העבירות הבאות: מתן שירות להתאחדות בלתי מותרת-עבירה לפי סעיף 85(1)(ג) לתקנות ההגנה (ריבוי עבירות), מגע עם סוכן חוץ- עבירה לפי סעיף 114 לחוק איסור פעולה ברכוש טרור למטרות טרור- עבירה לפי סעיף 8(א) לחוק איסור מימון טרור, התשס"ה-1995 (ריבוי עבירות) (להלן-חוק איסור מימון טרור). איסור פעולה ברכוש טרור-עבירה לפי סעיף 9(א)(2) לחוק איסור מימון טרור (ריבוי עבירות) ואיסור הלבנת הון-עבירה לפי סעיף 3(א)(1), 3(ב)+(ב)9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000.

על פי האישום השני נטען כי בשנים 2005-2012, השתמש הנאשם במרמה, ערמה ותחבולה על מנת להעלים את עיסוקו והכנסותיו מפקיד השומה:

-הנאשם לא ניהל פנקסי חשבונות ורשומות על כל הכנסותיו בשנים 2005-2014.

-הנאשם קיבל חלק מהכנסותיו במזומן.

-הנאשם נמנע מלהפקיד את מרבית הכספים בבנק והסתירם בביתו במזומן.

-הנאשם השמיט מתוך הדוחות הכנסות בסכום של כ-950,000 ש"ח לכל הפחות, נמנע מלדווח ומסר בדוחות אמרה ותרשומת כוזבת.

-בדוח על הרכוש והתחייבויות ליום 31.12.2011 הצהיר הנאשם על רכוש נקי בסכום כולל ביתרת זכות של

386,416 ₪ שאינו משקף את מלוא נכסיו.

בהתאם לכך יוחסו לנאשם 10 עבירות של מרמה- עבירות לפי סעיף 220(1)(2)(5) לפקודת מס הכנסה.

תגובות הנאשם לכתב האישום

3. הנאשם כפר במיוחס לו, כבר בישיבת 22.4.2014 העלה טענת זוטא נקודתית לטענתו בהודעה שמסר ביום 5.3.14 (ת/4) בין השורות 98 עד 102 הדברים שנרשמו לא נאמרו על ידו. בישיבת 22.5.2014 השלים וטען כי מה שכתוב באותו חלק של הודעה הזו לא תואם את יתר הראיות ואינו מקביל לזכ"ד שנרשם בידי חוקרי השב"כ. בנוסף לא כפר בעיקרו של פרק המבוא תוך הדגשה כי הוא נתן שירותים כעורך דין לעורך דין פארס משכם וכי ידע שעורך דין רג'ב מעזה פעל מול עורך דין פארס כעורך דין ולא מעבר לכך. בהמלצתי בשל אורך הטיעון הוא השלים ביום 1.6.2014 את תגובתו לכתב האישום בכתב.

בתגובתו המפורטת בכתב הבהיר כי בשנים האחרונות התקשר עם משרדו של עורך דין פארס משכם לצורך ייצוג משותף, הוא היה מקבל רשימה של עצורים או אסירים ממשרדו של פארס, נפגש איתם מתעד הפגישה על גבי פרוטוקול אותו שלח למשרד פארס, תוך הדגשה כי מדובר באלפי מפגשים ואלפי פרוטוקולים, הרבה מעבר לקטעים הספציפיים שהוזכרו בכתב האישום. לטענתו עיקר עבודתו היה משפטי ונושא ביקורי האסירים היה רק 5% מהיקף עבודתו. הוא כפר בטענה כי אסירי החמאס מוגדרים כארגון בעת שהייתם בכלא. הכספים שקיבל היו עבור שכר טרחה ומקורם אינו בחמאס אלא בעורך דין פארס. הסכומים שקיבל היו כ-300,000 ש"ח והשכר בגין ביקורי האסירים לא הגיע ל- 1% מתוכם והוא הבהיר כי מעשיו לא נעשו במטרה לפגוע בביטחון המדינה. הוא לא נתן שירות להתאחדות בלתי מותרת ולא היה במגע עם סוכן זר.

בסיכומיו שב הנאשם וחזר על קו הגנתו לפיו האמין לתומו כי הוא נותן שירות לפארס בלבד, לא הייתה לו ידיעה או מודעות על הקשר בין פעולותיו לבין ארגון החמאס. עיקר עבודתו היה ייצוג משפטי וכך גם הכספים שקיבל היו שכר טרחה עבור הטפול המשפטי, הוא נפגש לבקשת פארס עם עצירים ואסירים העביר לו דוחות לגבי תוכן הפגישות מבלי שהוא ידע מה עושה פארס עם אותם דוחות לאחר מכן. רישום הדוחות אינו מהווה מתן שירות לחמאס במיוחד שהקשר היה עם פארס, שניהל גם את מוסד תדמון (אליו אתייחס בהמשך).

הנאשם לא כפר בקבלת הכספים שתוארו בכתב האישום וגם בעצם כתיבת הדוחות שחלקם נתפסו במשרדו וחלקם במשרד עו"ד פארס (לחלקה של אשת הנאשם שגם היא עורכת דין ולעיתים נכחה בפגישות עם האסירים וגם כתבה בכתב ידה חלק מהדוחות אתייחס בהמשך, תוך הבהרה שהנאשם לא "מגלגל" האחריות למעשים אל אשתו).

העדים

במהלך 15 ישיבות העידו עדי התביעה וההגנה שכללו מטעם המאשימה חוקרי משטרה וחוקרי שב"כ שונים, בנוסף העידו גונדר משנה, ד"ר יובל ביטון מיחידת המודיעין בשב"ס, מומחה מטעם השב"כ המכונה אידי, מדחאת מוחמד ואחותו עו"ד שירין ועו"ד פארס ואנשי משרדו.

מטעם ההגנה העידו בנוסף לנאשם, אחיו חוסיין ואסיר בטחוני בשם עבאס אל סייד.

לשם הנוחיות אפרט קמעא לעניין משרדו של עו"ד פארס. עו"ד פארס אבו חסן המכונה אבו ריאד, הוא עורך דין בעל משרד בשכם, עובדי משרדו (ת/2 שורה 127) שחלקם העידו לפני הם: מזכירה בשם נרמין ו-3 פקידים אחמד ביתאוי, עאסם עסידי, עבד אלרחמאן ושלווה עורכי דין אוסאמה מקבול, עאדל סמארה ומאזן אבו עון.

המאשימה הביאה לעדות את עו"ד פארס, עו"ד מקבול, נרמין וביתאוי. ביתאוי שימש כאיש תקשורת שפעל עבור פארס גם בקשר למוסד שנקרא אל תדמון, שנועד לדאוג לזכויות אסירים.

לאחר מכן הצדדים סיכמו טיעוניהם בכתב והשלימו טיעונים בעל פה.

דיון

אקדמת מילין

4. הנאשם לאורך כל הדרך שם דגש על תפקידו כעורך דין שייצג אסירים, כך למשל בתגובתו בכתב לכתב האישום תאר כבר במבוא כי התקשר עם עו"ד פארס לייצוג משותף של אסירים ועצירים ולטענתו פעולותיו היו במסגרת אותו ייצוג ולהמחשה בפתח שמיעת הראיות הגיש הנאשם העתק מהחלטות בתיקים משפטיים בהם פעל כעורך דין (נ/1) הוא שב והדגיש בתגובתו (סעיף 16) כי מדובר היה בייצוג משפטי ומכאן הפנה לזכותו החוקתית לפעוך כך לפי חוק יסוד: חופש העיסוק.

אין בכוונתי לדון כלל בשאלת ייצוג משפטי של אסירים, כל פעולה שעשה הנאשם כעורך דין או עבור לקוח שלו, מקומה לא יתברר במשפט זה ומיותר לציין כי כל אדם זכאי לייצוג משפטי גם האדם שמעשיו שפלים ובזויים ולכן לא רלבנטי כלל ככל שמדובר בייצוג מהם מעלליו של אסיר זה או אחר.

אין בכוונתי גם לדון האם הפר הנאשם את כללי האתיקה של לשכת עורכי הדין או את הוראות נציבות שירות בתי הסוהר בעת ביקורים בכלא.

אדון בעבירות הביטחוניות והכלכליות המיוחסות לנאשם בלבד.

[בשלב מסוים בוצעו האזנות סתר לשיחות שנוהלו בין הנאשם לבין פארס, רג'ב ופידי (ת/74), לא מצאתי בתוכן השיחות מידע רלבנטי למחלוקות בתיק זה או לתמיכה בטענות מי מהצדדים ולכן לא אזכיר בהמשך].

5. לאחר שמיעת העדויות וטענות הצדדים, מסתבר כי השאלה העיקרית שבמחלוקת רחוקה לחלוטין מתחום יחסי עורכי דין לקוח או חופש העיסוק, השאלה היא מה המשמעות המשפטית לתקשורת שיצר הנאשם בין אסירי חמאס בבתי הכלא לבין העולם החיצון (ומה ידע לגבי היעד של הדוחות אותם העביר מהכלא החוצה).

אקדים מאוחר למוקדם ואסביר כי שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם היה חוליה בשרשרת של העברת מידע בין אסירי החמאס בכלא לבין הנהגת החמאס ובינם לבין אסירי חמאס אחרים והכל בידיעה ברורה לגבי היעד הסופי אליו נשלחים אותם דוחות.

חשוב להדגיש כי המחלוקת העובדתית מצומצמת, הנאשם לא כופר במפגש עם האסירים, ברישום דבריהם בצורת דוח והעברתם למשרד פארס בשכם ולעיתים העברה מאוחרת יותר לאסירי חמאס אותם פגש בבתי כלא

אחרים (המפגש עצמו בין הנאשם לבין האסיר הבטחוני נעשה משני צדדים של מחיצת זכוכית, כך שהנאשם היה משוחח עם האסיר ורושם את דבריו במקום או מביא לאסיר דיווח שרשם מפי אסיר אחר מצמיד אותו לזכוכית כדי שהוא יקרא את תוכנו).

הסנגור הודיע כי אינו חולק על השרשרת של תפיסת הדוחות שעשו את המסלול מהכלא באמצעות הנאשם אל משרדו ומשם בפקס למשרד פארס בשכם, כך שכל הדוחות שנתפסו במשרד הנאשם (ת/44א) ובמשרד פארס בשכם (ת/44ב) קבילים (ראו עמוד 27 לפרוטוקול).

לגרסת הנאשם לא מדובר בעבירה פלילית, הוא כפר בידיעתו כי ארגון החמאס נמצא מאחורי הקשר הנ"ל ובכלל זה בידיעה כי רג'ב או פידי מעזה גם איתם היה לו קשר כי הם קשורים בחמאס.

לגבי תוכן הדוחות שנכתבו כולם בשפה הערבית ותורגמו לעברית על ידי אנשי המשטרה, יש מחלוקת לגבי חלק מהתרגומים. לגביהם הנאשם הציג גרסה מטעמו ומאחר ומדובר במשפט פלילי אבחר בכל המקרים שבמחלוקת את התרגום המוצע על ידי הנאשם (שהוא למעשה עורך המסמכים). עוד אוסיף כי את הדוחות אקרא בפרשנות מקלה לנאשם, כל דוח שיש בתוכנו אפשרות לספק בדבר פליליות המעשים אתעלם ממנו.

6. בכוונתי לנתח את תוכן הדוחות להם משמעות פלילית, תוך התייחסות למקורות המידע ויעדי המשלוח, אך כדי להתרשם מטיב המחלוקת ולטעמי מחוסר הסבירות בטיעוני הנאשם, אפתח בתיאור שני דוחות ולאחר מכן בעת ניתוח יתר הדוחות אצעד בדרך שהמליץ עליה הסנגור ואבחן את הדוחות בצורה כרונולוגית.

דוח מיום 22.8.2013 (ת/44ב, דוח מספר 11)

ביום 22.8.2013 הגיע הנאשם לכלא הדרים ופגש באסיר הביטחוני עבאס אל סייד המכונה גם אבו עבדאללה (ת/1 שורה 388), בהודעתו ת/7 (שורה 95) אישר הנאשם כי הוא רשם את הדוח ושלח אותו לפארס.

בטרם אנתח תוכנו של הדוח חשוב להבהיר מיהו עבאס אל סייד על פי הראיות. מדובר באיש חמאס בכיר שעד מעצרו בשנת 2002 היה ראש החמאס בטול כרם, בשל מעשיו נשפט ל-35 מאסרי עולם, בהמשך נבחר על ידי כלואי החמאס לשמש אמיר החמאס, הדמות הבכירה ביותר בהנהגת החמאס בכלא הישראלי (ראו הודעת הנאשם ת/4 שורה 206 וחוות דעת מומחה מטעם השב"כ המכונה אידי (ת/45 סעיף 22א) למשקלה וקבילותה אתיחס בהמשך).

הדוח כולל פניות לגורמים שונים, לא מעטים ואני אתמקד בתחילה בעמוד השני של הדוח שכך נפתח מפי אל סייד "האחים היקרים בקציעות אללה ישמרכם (לאחמד טאהא)".

כבר מכותרת הפנייה היה חייב הנאשם להבין כי הוא נוטל חלק בהעברת מידע ממנהיג החמאס בכלא הדרים אל "אחיו" האסירים בכלא קציעות, גרסת הנאשם כי הוא היה מעביר המידע למשרד פארס ובכך הסתיים חלקו, היא היתממות לשמה ואפילו לא אכנה אותה עצימת עיניים.

ועל מנת להמחיש כי כל אדם בר דעת וגם הנאשם חייב היה להבין כי לא מדובר במונולוג או בקשר חד צדדי, אפנה לעובדה כי הדוח נפתח במלים "להלן מענה לאגרת שלכם מה-17.8.2013" משמע לא מדובר בדוח

סתמי מנותק מההקשר אלא בתשובה לדוח קודם. וכך מוסיף ומודיע עבאס אל סייד לאחיו בקציעות באמצעות הנאשם:

"אתם יכולים לשלוח לי מה שאתם רוצים על ידי הביקורים של עורכי הדין... באפשרותכם להדגיש כי מדובר באגרת אישית שתגיע ישירות אליי ותושמד לאחר מכן".

אמירה חדה וברורה והמעידה כאלף עדים על תפקידו של הנאשם (ביחד עם "עורכי דין" אחרים). על פי הדוח שנכתב בכתב ידו של הנאשם, מדובר בחלק מתקשורת חסויה בין אסירי החמאס הכלואים, שיכולה לכלול כל תוכן שיחפצו מאחר והיחוד בהעברת מידע באמצעות הוא שהודעה בעייתית "תושמד לאחר מכן".

אם כוונותיו של הנאשם היו תמימות וגרסתו אמיתית לאור תוכן אותו מפגש הייתי מצפה ממנו להפסיק לאלתר ביום 22.8.2013 את עבודתו כבלדר של אסירי חמאס ולהפסיק להעביר מידע ביניהם.

הנאשם לא הפסיק עבודתו לאלתר משום שכפי שאראה בהמשך, מטרתו וכוונותיו היו זהות למטרות והכוונות של ארגון החמאס לרבות כוונות מנהיגיו בכלא כמו עבאס אל סייד ואולי לא במקרה עד ההגנה המרכזי שבא להגנת הנאשם במשפט היה אותו עבאס אל סייד לעדותו אתיחס בהמשך.

עבאס אל סייד ממשיך ומצביע בדבריו על משמעותה של התקשורת המבוצעת גם על ידי הנאשם כאחת מחוליותיה:

"ביקשתם את דעתם של האחים 'בחוף' ושלחנו את שאלותינו. קיבלנו תשובה לפיה המצב והתנאים קשים...עם זאת הם יעמדו לצדכם בכל כובד משקלם במידה ותחליטו לפתוח בצעדים שלכם...בעזרת אללה, נהיה בקשר רציף דרך עורכי הדין. תשלחו לאחמד כמה ביקורים אתם רוצים בצירוף פרטים. ניתן להשיב במהירות".

בצורה חדה וברורה מתברר תפקידו של הנאשם ושל הביקורים "המוזמנים" דהיינו אמצעי ליצירת קשר והעברת מידע בין אסירי החמאס הכלואים בבתי כלא שונים בינם לבין עצמם ובינם לבין "האחים בחוף". אין בין יצירת קשר זה לבין יעוץ משפטי או פעולה משפטית דבר, הנאשם שימש כלי עזר בידי אויבי מדינת ישראל תוך שהוא מנצל את "כובעו" כעורך דין לשמש בתפקיד של דוור, אשר רושם מפי אסיר אחד את דבריו ודואג להעבירם כאמור לעיל.

בחקירתו מיום 9.3.2014 (ת/8) נשאל הנאשם מיהם "האחים בחוף" אליהם פנה עבאס אלסייד בפנייתו לאסירי כלא קציעות תשובתו חד משמעית: "הכוונה לתומכים שלהם מחוף לכלא, הכוונה לחמאס" (שורה 27). הנאשם בטענת הזוטא לא חלק על הודעתו ת/8. בעדותו היתמם וטען בניגוד להודאתו במשטרה כי האחים בחוף הם חברים או מועדון לסיוע האסיר, אימרות שלא נאמרו מפיו בעת החקירה והן גם לא מתיישבות עם תוכן הדוח.

אם נעצור לרגע וננתח את משמעות הדברים, הנאשם במועד מעביר מידע מאחד מבחירי החמאס בכלא והוא שומע מפיו כי השאלות והתשובות מתקבלות גם מחמאס- האחים בחוף. לו כוונותיו של הנאשם היו תמימות, הוא היה חייב מידית להפסיק את שירות "הביקורים" שנתן ולדווח על כך לרשויות החוק.

עוד חשוב לציין כי תוכן הדוח מצביע על שימוש במושגים הידועים היטב לכותב ולממוענים אך לא בהכרח למי

שאינו שותף סוד. ראו למשל דברי אל סיד:

"אחים יקרים, אני מבקש מכם שתשלחו לי מה אתם מצפים ממני לעשות ומה אתם רוצים שאעשה מתוקף מעמדי. כמובן מה אתם מצפים גם מ'הגוף'".

מחלק זה של הדוח והפניה באמצעותו לאחמד טאהא ניתן ללמוד שוב על שימוש בקודים או מושגים הידועים למתכתבים ובמיוחד על הירארכיה של ארגון רב זרועות מעבר להתארגנות אסירים מקומית, וכך נכתב באותו חלק של הדוח:

"אם העניינים יתדרדרו, טבעי שכולם יהיו שותפים לנשיאת באחריות במישורים השונים. ...ישנם תחומי אחריות במסגרת פעילותינו הקבוצתית...אנו סבורים כי דרגת האחריות העליונה של ראש ה'גוף' של אחראי החוץ ושל חבר שלישי".

עוד ניתן לראות את החלק הדומיננטי של האסיר הביטחוני עבאס אל סיד בדרישתו באותו דוח כמתואר בסוף הפגישה (סוף עמוד 4 ועמוד 5) תחת הכותרת "שמות לביקורים הבאים ביום חמישי", לאחריה נרשם בדוח כי המבקרים בביקור הבא יהיו עבאס אל סיד עצמו ושמות של 4 אסירים נוספים ובהמשך גם "שמות ביקורים בקציעות". [כך שניתן לראות כי גם האסיר עבאס אל סיד מפעיל את הנאשם ושולט על תוכן ביקוריו העתידיים].

ואם לא די בכל אלה, פונה עבאס אל סיד באמצעות הנאשם (עמוד 4) אל "האח היקר" ראפאת נאציף (אבו צהיב) פעיל חמאס ששימש ראש החמאס בטול כרם, ונעצר לאחר מכן במעצר מינהלי, בעת מעצרו שימש כחלק מהנהגת חמאס בכלא קציעות. באותה פניה פונה עבאס אל סיד אל נאציף בקשר לחוב עבר של החמאס משנת 2010 שעמד לזכות הנאשם בגין פעולותיו ביחד עם פארס והוא מבקש ממנו "לטפל בעניין זה מול האחים הרלוונטיים".

הנאשם לא נרתע ולא נבהל מתוכן הדוח כאמור אלא מקדם את התקשורת המבוקשת, ביום 13.10.2013 ביקר הנאשם בכלא קציעות, היעד אליה הופנה הדוח של עבאס אלסיד מיום 22.8.2013. שם קיבל הנאשם דוח תגובה המיועד לעבאס אלסיד, (ת/44, אגרת 14) אל תוכנו אתייחס בהמשך.

הפניתי לתגובה כדי להמחיש כי הנאשם פעל במודע ולמעשה מרצון כדי לקשר בין אנשי החמאס בבתי הכלא ועל פי תוכן הדברים ושיטת הפעולה העברת הדוחות לפארס כך שהמידע גם יגיע לארגון החמאס וממנו.

אולי לא במקרה שנחקר הנאשם בחקירה נגדית הוא ניסה להתחמק מהקשר שבינו לבין אותו דוח בכל מיני ניסיונות (ראו פרוטוקול ישיבת 2.6.2016 עמוד 563 ואילך), הוא לא זכר מי כתב אותו ונתן פרשנויות שונות לתוכנו לעיתים בצורה מתחמקת ואת המפלט מצא בטענה כי הדברים "הושטלו" על ידי החוקר, טענה שלא נטענה כאמור לגבי הודעה זו עד לעיצומה של החקירה הנגדית.

הנאשם הביא כעד להגנתו את עבאס אל סיד, שאמנם אמר דברים כדי להגן על הנאשם וכינהו "שעיר לעזאזל" אבל חיבר את הקצוות ואפנה לדבריו בחקירה הנגדית (עמוד 610) לפיהם התקשורת באופן זה נעשתה "בשביל לחזק את החמאס בזה". מילים כדורבנות.

דוח 24.2.2014 (דוח מספר 14 בת/44א, מורכב מחמשה חלקים)

עמוד 9

7. ביום 24.2.2014, מספר שעות לפני מעצרו ביקר הנאשם את האסיר עבד אל באסט חאג' בכלא מגידו. המפגש מתחיל בהצגה בפניו של דוח שנרשם מביקור אחר של עאמר אל טנבור. דוגמא בולטת לעובדה כי הנאשם לא מבצע עבודה של עורך דין אלא עבודה של בלדר דיסקרטי המעביר מידע מאסיר בטחוני אחד לאסיר בטחוני אחר. בחלק השלישי של הדוח רשם הנאשם כך מפי האסיר עבד אל באסט: "הכותלה אל אסלאמיה" היא "הריאה של ארגון החמאס" גם אם המחיר הוא מעצר".

[לטענת המאשימה הכותלה אל אסלאמיה היא תנועה שהוצאה מחוץ לחוק, הנאשם לא חלק על טענה זו]. והאסיר מבקש להודיע באמצעות הנאשם כי יש לשרתה בכל מחיר, גם במחיר מעצר. עוד אמר האסיר כי יש לשמור על קשר עם השלטון הסורי ועל קשר עם איראן וחזבאללה. והוא אף מדבר על הדרך בה צריך לפעול "חמאס עזה" בקשר לפיצוץ אוטובוס שהיה בסיני.

המסמך נתפס במשרדו של הנאשם בעת מעצרו ובמשרד פארס כשעליו מצוין מספר הפקס של הנאשם (שעת המשלוח 21:11). בתגובתו לכתב האישום (סעיף 24) טען הנאשם כי המסמך לא היה מיועד לאדם כל שהוא ולא נשלח וכי הוא נתפס במשרדו בתוך שקית צהובה המיועדת לגריסה (המאשימה בסיכומיה ציינה כי השקית המהווה חלק מ/83 כוללת מכתבים שונים מלפני זמן רב ואם היה מדובר בחומר לגריסה הם היו נגרסים זה מכבר).

עדות של הנאשם לא הייתה אמינה עליו כפי שאפרט בהמשך וגם לגבי טענה זו לא שוכנעתי באמיתותה, העובדה כי המסמך נתפס כאמור במשרד פארס מאשרת כי מסמך זה שאין בינו לבין יעוץ משפטי דבר, נכתב על ידי הנאשם בעת ביקורו בכלא ונשלח על ידו לפארס, עובדה שלא נשללה על ידי הנאשם שייחס את המשלוח לטעות (ראו ת/11 שורה 99). בפועל בעדותו בבית המשפט שינה הנאשם את גרסתו ובמקום הגרסה כי המסמך הונח בשקית, טען כי הניח המסמך על הדלפק במשרד (עמוד 591 לפרוטוקול) עוד דוגמא לגרסאות עובדתיות סותרות מהן זועקת אי אמירת אמת.

תגובת הנאשם בחקירותיו במשטרה מעידה על הבנתו כי מדובר במסמך שתוכנו בעייתי, בהודעתו ת/5 טען הנאשם כי שם את המסמך "מייד בשקית צהובה כדי לגרוס, לא הייתי מוכן להעביר אותו" (שורה 119 ראו גם ת/11 שורה 29), אין מחלוקת כי המסמך לא נגרס והוכח כי נשלח לפארס.

בחקירתו מיום 16.3.2014 (ת/11) הסביר הנאשם כי הוא אמר היה להעביר את הדוח לפארס "אך משום שלא מצא חן בעיניי אני לא שלחתי אותו" (שורה 37), גרסה שונה לחלוטין מגרסתו במשפט.

בעדותו ובסיכומיו ניסה להסתתר מאחורי גבו של פארס ולטעון כי פגש את מי שפארס ביקש שיפגוש ודיווח על כל דבר שאמר לו האסיר כי זו מהותו של הביקור. אם לנאשם שיקול דעת כפי שטען כאמור, הייתי מצפה כי לא רק שיגרוס את כל הדוחות אותן אנתח בהמשך, אלא שיפסיק לבקר ביקורים שתוצרתם הם פניות לחמאס או למנהיגי החמאס.

עצם רישומו של הדוח מיום 24.2.2014 מצביע על תפקידו של הנאשם. אזכיר כי הנאשם אינו עיתונאי, קלדן או פקיד והוא גם לא נפגש עם האסיר כעורך דין למרות שמדובר בביקור המיועד לפגישת עורכי דין ולקוחותיהם. נאשם שמעלה על הכתב דוח מטעם אסיר בטחוני של החמאס ובו עידוד לפעול מטעמה של התאחדות שהוצאה

מחוץ לחוק או נותן הנחיות ועצות לחמאס עזה ויוצא עם הדוח מבית הסוהר כדי להעבירו הלאה, הוא פועל כשלוחו של אותו אסיר וארגונו.

לא מדובר בשירות משפטי אלא בשירות לארגון טרור, והעברת מידע מחבר ארגון החמאס הכלוא בישראל לארגון עצמו. לא במקרה מכתב האסיר עבד אל באסט לנאשם הנחיות באשר לתפקוד חמאס עזה, הוא יודע כי המידע יועבר באמצעות הנאשם למען המיועד, בדיוק כפי שהנאשם הגיע לאותו ביקור עם אל באסט שבאמתחתו דוח שנכתב על ידי איש חמאס אחר בכלא אחר והוא נמסר לו לקריאה.

העובדה שהנאשם לא מצא לנכון לדווח לרשויות על דברים חמורים אלו שרשם באותה פגישה ולא השמיד המסמך כבר מצאתו מבית הכלא מלמדת על שיתוף הפעולה המלא של הנאשם עם אסירי החמאס והחמאס.

8. בטרם אבחן את יתר הדוחות מן הראוי למקם את פעילויות הנאשם כבלדר של דוחות במערך הלוגיסטי הכולל.

במהלך המשפט לעיתים לנאשם היו ניסיונות להסתתר מאחורי העובדה כי בחלק מהמפגשים עם האסירים נכחה אשתו וגם כתבה בכתב ידה דוח מסוים. טענה אותה יש לדחות מכול וכל, הנאשם לא הביא את אשתו כעדת הגנה ולכן לא ניתן לייחס לטענה זו משקל כל שהוא. בחקירתו במשטרה (ראו ת/9 שורה 106) הנאשם טען כי רק חלק קטן מהדוחות נכתב על ידי אשתו, היא אף פעם לא פעלה לבדה (ת/9 שורה 117) הוא קרא וידע את תוכן כל הדוחות שכתבה אשתו ורק הוא דאג לשלוח את כל הדוחות לשכם.

מעמדם של כלואי החמאס בבתי הכלא השונים ויכולת יצירת התקשורת באופן חוקי

9. המאשימה טענה בסעיפים 12,13 למבוא לכתב האישום כי נוהלי שירות בתי הסוהר, אוסרים על יצירת קשר בין כלואים ביטחוניים בבתי הכלא השונים ואוסרים על שיחות טלפון או העברת מסרים בינם לבין עצמם או מבתי הכלא החוצה, נוהלי שב"ס מאפשרים פגישה בין עורכי דין לכלואים ביטחוניים רק לצורך טיפול בעניינים משפטיים של הכלואים.

הנאשם בתגובתו בכתב לכתב האישום הכחיש וטען כי עצירים ואסירים נפגשים יום יום בבתי המשפט ובמעברים לדיונים ולעיתים שירות בתי הסוהר מעביר ביזמתו אסירים ועצורים בין האגפים.

גם בטרם אתייחס ליתר הראיות, בתגובת הנאשם יש סתירה לוגית. אם לצורך שיחה בין שני אסירים נדרש שלשניהם יהיה דיון בבית משפט (או שיוכלו להיעזר באסיר אחר שלו דיון בבית משפט), הרי שמשמע כי גם לגרסת הנאשם הכלל הוא שנמנע קשר רגיל ופתוח בין האסירים הביטחוניים, וחזוק נוסף עולה מהדוגמא שנתן הסנגור לפיה יש מקרים שהקשר נוצר בעת העברת אסירים בין בתי הכלא השונים ביוזמת השב"ס, משמע ללא הסכמת ויוזמת שב"ס, אין יצירת קשר באופן רגיל וחוקי.

בנושא זה העיד גונדר משנה, ד"ר יובל ביטון, ראש מחלקת מחקר והערכה בשירות בתי הסוהר, יחידת מודיעין (באמצעותו הוגשו חוות דעת ת/46 בה תאר את נוהלי השב"ס ביחס לאסירים בטחוניים, ת/48 מסמך ובו התייחסות לעניין דיווחים בין אסירים והוגשו גם מסמכים נוספים). עדותו הייתה מקצועית ומבוססת על ניסיון וידע רב ושוכנעתי כי ניתן לבסס עלה ממצאים כמפורט להלן.

10. על פי העדויות ניתן לקבוע כי אנשי החמאס לאחר כליאתם שומרים על זהותם כמשתייכים לארגון החמאס והם גם רוצים לשמור על קשר עם הנהגת הארגון הנמצאת מחוץ לישראל (בעזה, טורקיה וקטאר), ראו עדות ביטון:

"הם שומרים וגם שומרים באדיקות על המבנה ועל החיים ועל המעטפת של ארגוני הטרור גם בתוך הכלא ואפילו מעצימים אותה. המבנה הוא מאוד ברור, הוא היררכי, המנהיגים נבחרים על ידי האסירים" (עמוד 61 שורה 20).

"בכל בית סוהר יש בחירות של ההנהגה המקומית. ההנהגה המקומית נבחרת ע"י אסירי הבית סוהר, אחת לארבעה חודשים בחמאס. הבחירות להנהגה ארצית היא אחת לשנתיים. האסירים בוחרים גם בכל בית סוהר את אמיר החמאס ועוד 4 שנקראים לשכה מדינית של החמאס, וזה ממש כמו המבנה של ארגון החמאס מחוץ לכלא ובראש הלשכה המדינית עומד חאלד משעל, רק שבחוץ זה הרבה יותר חברים מאשר בכלא" (עמוד 64 לפרוטוקול שורה 5).

עצם כליאתם לא הביאה לסיום תפקידם כחברי ארגון אלא מדובר בשלב ביניים בלבד. מניע מרכזי ליצירת הקשר הוא שחרור מוקדם במסגרת עסקה כמו עסקת שליט שמוזכרת מספר רב של פעמים באותם דוחות, בעיקר על ידי המאוכזבים שלא נכללו ברשימות המשוחררים.

גונדר משנה ביטון תאר בחוות דעתו (ת/46) ובחקירתו הנגדית כי אסירים ביטחוניים מוחזקים בנפרד מאסירים פליליים, תוך שהם שומרים על זהותם הארגונית גם בתוך הכלא.

הוא הסביר כי קיים איסור להעביר מידע/מסרים בין אסירים ביטחוניים.

בתגובתו לכתב האישום (סעיף 13) טען הנאשם כי במפגשי עורכי הדין עם האסירים "תמיד נמצאים סוהרים שרואים ושומעים את כל השיחות". טענה זו נסתרה במפורש על ידי גונדר ביטון וגם על ידי עד ההגנה אל סייד (עמוד 594 לפרוטוקול שורה 32). ומיותר לציין כי לו היה הדבר כך אני משוכנע כי הנאשם, עורך דין במקצועו לא היה נותן יד לפגיעה בחיסיון עורך דין/לקוח, הוא מעולם לא העלה טענה זו.

גונדר משנה ביטון גם הסביר כך את הקושי ביצירת קשר למשל בעת מעבר לבית משפט (עמוד 59 לפרוטוקול שורה 25).

"המסרים שיכולים להעביר אסירים שהם עוברים בין בתי הסוהר או באמצעות פלאפונים הם מאוד מוגבלים. על אסירים נערכים חיפושים בכניסות וביציאות ואסיר לא קובע לאן הוא יעבור ומתי ולכן, האסירים עצמם לא יכולים לתזמן את ההעברה או את המידע שהם רוצים להעביר באמצעות הפלאפונים, לא אחדש אם אומר, שאסירים מבינים שיש אפשרות שהשיחה שלהם תגיע ליעדים אחרים ולכן, הדרך הכי בטוחה וזה גם על סמך מידע וגם על סמך ניסיון, להעביר מסרים בין בתי הסוהר שיגיעו בדיוק למי שהם רוצים שיגיעו, ושתישמר סודיות מוחלטת ושב"ס לא יוכל לדעת מה תוכן המידע זה באמצעות עורך דין".

גם עד ההגנה עבאס אל סייד, שנבחר/מונה כאמיר החמאס בכלא בו הוא שוהה אישר קיומו של המבנה הארגוני בכלא ותאר בעמוד 575 שורה 17 כי אסירי החמאס "מתנהגים כקהילה מאורגנת היטב, יש תקנון, יש בחירות דמוקרטיות".

11. מהעדויות עולה כי הנאשם במעשיו נטל חלק ביצירת תיאום ארגוני בין אסירים, בינם לבין עצמם, בינם לבין הנהגת החמאס בבתי הכלא השונים ואף סייע לשימור הקשר בין הנהגת החמאס בכלא לבין ההנהגה בחוץ. התיאום הזה ושימור הקשר הזה נעשה במודעות מלאה ומרצון (ואנתח כוונות אלו בעת ניתוח עדות הנאשם ואמרתיו), וכטענת המאשימה הוא חיזק לא רק את מפקדות החמאס בכלא, אלא בהתנהגותו מימש אינטרס מובהק של ארגון החמאס, מתן חיזוק למחבל שנתפס ובכך נתן הנאשם שירות לארגון הטרור ששלח אותו, ארגון החמאס.

לא רלבנטי כלל לשאלה זו תוכן המידע המועבר, רלבנטית זהות ומיהות המתקשרים וחוסר היכולת ליצור קשר באופן חוקי בלעדי הנאשם. גם אם הנהגת החמאס רק שואלת באמצעות הנאשם לשלומם של מחבל שפעל מטעמה וכלוא בכלא ישראל יש בכך להוות סיוע לארגון החמאס. לעניין תיאום ארגוני למשל ארגון שביתת רעב, הסביר עד ההגנה אל סיד כי מבחינת האסירים זהו "נשק יום הדין" שלהם (עמוד 602 לפרוטוקול שורה 15).

לתמיכה לשאלת משמעות הקשר בין ארגון החמאס לבין פעיליו שנתפסו והפכו אסירים הוצגה חוות דעת מטעם השב"כ באמצעות המכונה "אידי" (ת/45) שגם נחקר עליה. המומחה אידי הוא בעל ותק של 12 שנות ניסיון בעבודה אופרטיבית ומודיעינית בשב"כ ומשנת 2012 הוא ראש שלוחת הדסק במטה השב"כ שמתעסק בתחום ניתוח מודיעין וסיכול טרור מבתי הכלא (עמודים 86, 89 לפרוטוקול).

חוות הדעת קבילה ככל חוות דעת מומחה אחרת ואידי הוא מומחה לענייני מודיעין בהתאם לפרטי ניסיונו והיקף החומר שנבחן על ידו. ראו לעניין זה ע"פ 621/88 פיילר נגד מדינת ישראל (21.6.1993) בו נקבע כי מבנה של ארגון מחבלים, מיהות אנשיו ותכלית פעילותו הם ענין ללימוד ולהתמחות מקצועית.

העד אידי מסר עדות מקצועית ומשכנעת (עמוד 86 לפרוטוקול ואילך) הוא השיב תשובות ענייניות וניתנה לנאשם בחקירתו הנגדית ההזדמנות להפריך את מומחיותו או את המידע העובדתי שהוצג על ידו והנאשם לא עשה כן, הנאשם לא הגיש מטעמו חוות דעת נגדית לסתור מסקנות המומחה.

מיותר לציין כי הצגת פרטי המעשים הפליליים בגינם הורשעו האסירים אותם פגש הנאשם יכולה הייתה להיבדק על ידי הנאשם בין השאר בשל העובדה כי מידע זה מקורו בהליכים המשפטיים שנוהלו נגדם, הנאשם גם לא ביקש לעיין בנתונים אלו כחלק מההליכים המקדמיים.

לגבי משמעות הקשר בין ארגון החמאס לבין אסיריו לגבי חלק הגדול של המסקנות המתוארות על ידי מומחה השב"כ, כל אדם בר דעת-לרבות הנאשם יכול להגיע עליהם ללא מאמץ וללא צורך במומחה.

לאחר עדות המומחה המכונה אידי שוכנעתי כי ניתן לבסס ממצאים על האמור בחוות דעתי, לחלקים בחוות הדעת לגביהם הסתמך המומחה רק על מידע מודיעיני שלא נחשף בפני הנאשם, אתן משקל נמוך תוך הבהרה כי מדובר בחלקים קטנים מאותה חוות דעת וכי בפועל לאחר שמיעת העדויות לרבות עדות הנאשם שוכנעתי כי

לא נפגעה כלל יכולתו של הנאשם להתגונן על בסיס החומר הגלוי שבבסיס חוות הדעת.

האמור בחוות הדעת משתלב היטב בראיות האחרות לרבות חוות דעתו של ביטון נציג המודיעין של שרות בתי הסוהר, תוכן הדיווחים אותם רשם הנאשם, אימרות הנאשם, עדויות חוקרי השב"כ ועדות עד ההגנה עבאס אל סייד (ראו לענין זה בש"פ 11493/03 מחאג'נה נגד מדינת ישראל (30.12.2004)).

אתעלם מנספחי חוות הדעת שהוגשו שלא באמצעות עורכם או מבלי שהמוזכרים בהם היו עדים במשפט.

העובדה כי חוות הדעת הוכנה רק לאחר הגשת כתב האישום אינה מצדיקה התעלמות ממנה או הפחתת משקלה כבקשת הסנגור, זכותו של הנאשם להליך הוגן בנושא זה לא נפגעה ראו חקירתו המקיפה של המומחה במהלך שתי ישיבות.

לא מקובלת עליי עמדת הסנגור כי למסקנות המהותיות אליהן הגיע איש השב"כ לא יכול היה להגיע הנאשם בעצמו.

מעצם עיסוקו האינטנסיבי של הנאשם בתחום ייצוג אסירים ביטחוניים ובהתחשב במספר הרב של אסירים ביטחוניים אותם פגש (לדבריו אלפים) הוא ידע היטב משמעות מעשיו והוא היה יכול לתת בעצמו חוות דעת מומחה בנושא זה לו היה מתבקש לעשות כן בתיק אחר. ואפנה בעניין זה לדברי אידי (עמוד 89 לפרוטוקול שורה 7) לפיהן הקשר שיוצרים עורכי דין והנאשם בתוכם בין האסירים הביטחוניים:

"מחזק את הנהגת החמאס בכלא שהיא חלק מארגון החמאס שנמצא בחוץ וזה בהיבט אחד. היבט שני, שהיא יכולה בקונסטלציה מסוימת גם להביא למימוש פעולת טרור מחוץ לבתי הכלא".

ארגון החמאס שם לו למטרה להשמיד את מדינת ישראל, הנאשם פגש בכלא את שלוחי הארגון שנתפסו חלקם לאחר ביצוע זממם. מי שנתן ידו לביצוע פיגועים וממשיך לשמור על השתייכותו הארגונית ואת זה ידע היטב הנאשם, יכול גם להביא למימוש פעולות טרור מחוץ לכלא בין לאחר שחרורו ובין באמצעות אחרים וכל פעיל חמאס שגם לאחר מאסרו ממשיך לתמוך בחמאס מביא לחיזוק הארגון, כך נקבע בחוות דעתו של אידי:

"בתוך הנהגת החמאס יש 4 זרועות מרכזיות. זרוע אחת, זה כל הגוף שנמצא בחו"ל, זרוע שנייה זה החמאס ברצועת עזה, זרוע שלישית זה החמאס באזור יהודה ושומרון וזרוע רביעית זה הכלואים. מוסא דודין ... הוא איש חמאס שהשתחרר מהכלא, בעסקה האחרונה, עסקת שליט, ...הוא מונה ע"י הנהגת החמאס להיות האיש...שאחראי מטעמה על זרוע כלואים".

על פי חוות הדעת (ת/45) שימור ארגון חמאס חזק בכלא הוא אינטרס מובהק של הנהגת החמאס הכללית. הנהגת החמאס בכלא היא חלק מהנהגת החמאס הנמצאת בחוץ, ושתיהן מקיימות ביניהן קשר רציף תוך שהם עושים שימוש בעורכי דין להעברת מסרים בצל החיסיון, רוב המפגשים הם ביוזמת הארגון בחוץ.

וההסבר מפי אידי לתמיכת ארגון החמאס באסירים:

"הסיוע של המשרד לאסירים ולמשפחות שלהם הוא כדי להשאיר אותם פעילי חמאס ושהם

שתחררו הם ימשיכו להיות פעילי חמאס, הפעילים הם פעילים שתכננו פיגועים ואנו רואים שמנגנון התמיכה הזה בסופו של דבר עובד כי אותם אסירים שיושבים הרבה מאוד שנים בכלא שהם משתחררים הם חוזרים לפעילות בארגון החמאס" (עמוד 97 לפרוטוקול שורה 29).

"הנהגת החמאס דואגת לאסירים שלה בכלא כדי להשאיר אותם אסירי חמאס וכדי להראות להם שיש להם גב ושלא זונחים אותם אחרי שמבצעים את הפעילות הצבאית שלהם בחוץ ונכנסים לכלא".
(עמוד 98 לפרוטוקול שורה 9).

על פי חוות הדעת (ת/45) גם העברת מסרים ארגוניים בין אסירי חמאס בבתי כלא שונים, מהווה עורק ראשי דרכו מנהל ארגון החמאס את ענייניו בבתי הכלא, כך נשמרת זיקה ישירה בין מפקדת חמאס בכלא לארגון ואזכיר כי לפי נוהלי שב"ס קיים נתק תקשורתי בין כלואי החמאס הנמצאים בבתי כלא שונים ולכך נדרשת פעולה בלתי חוקית של הברחת מסמכים או מכשירי טלפון, או שימוש בעורך דין שנכנס לכלא לביקור במסווה חוקי ויצא כשבכליו מידע המוברח החוצה בלי ידיעת רשויות החוק, ואדגיש שהמידע שאינו קשור כלל וכלל ליחסי עורך דין לקוח.

עוד יצוין כי הנאשם בחקירתו הנגדית לא חלק על האמור בחוות הדעת בכל הנוגע לשיוכם של רג'ב, פידי ואסירי החמאס לארגון החמאס אלא רק טען שלא ידע על כך, טענה שאינה מקובלת עליו כפי שיפורט בהמשך (ראו עדותו בעמוד 396 שורה 21).

לאור האמור לעיל אני מאמץ את האמור בחוות הדעת של מומחה השב"כ ת/45 מתוכה אשלב בהמשך במקומות המתאימים את הממצאים הרלבנטיים.

ארגון החמאס

אין מחלוקת כי ארגון החמאס הוא ארגון טרור (שמו המלא חרכת אל מקאומה אל אסלאמיה - "תנועת ההתנגדות האסלאמית") והוא הוכרז כהתאחדות בלתי מותרת.

הנאשם מואשם במתן שירות לארגון החמאס לפי תקנה 85 (1) לתקנות ההגנה. עצם עריכת הדוחות, קבלת המידע ממנהיגי החמאס בכלא והעברתו לפארס באופן ישיר ולכלואים אחרים מהווה מתן שירות ושוכנעתי לאחר שמיעת עדותו של הנאשם כי הוא ידע כי הוא פועל עבור החמאס, מעשיו לא היו בתום לב.

12. כבר בהודעתו מיום 27.2.2014 (ת/1), אישר הנאשם כי הוא מקבל שכר עבור פעולותיו מעו"ד רגב בעזה שלוקח את הכסף מארגון החמאס (שורה 442). משנוצר חוב עבור שכרו בגין פעילותו בשנת 2010, מאשר הנאשם בהודעתו מיום 2.3.2014 (ת/2) כי בשיחה עם האסיר מועטסאם סמארה שאחראי על אסירי החמאס נאמר לו כי בקרוב יקבל את החוב ממוסא דודין, ממנהיגי החמאס שהוא השר האחראי על אסירי תנועת החמאס (ת/2 שורות 44,57), ולמניעת ספק לא מדובר בשר בממשלה אלא במנהיג תנועת ארגון טרור. דהיינו הנאשם ידע שיש קשר ישיר בין התשלום שהוא מקבל עבור מעשיו לבין ראש הנהגת החמאס ומיד מתעוררת השאלה אם מדובר בפעולה תמימה של ייצוג אסיר,

מדוע אותו אסיר או משפחתו לא נושאים בשכרו והתשובה נמצאת גם בעובדה כי לא דובר בייצוג משפטי אלא בהעברת מידע ומסרים בין הכלואים לבין ארגון החמאס.

ולמניעת ספק הנאשם אומר זאת בגלוי גם בת/2 (שורה 70) "פארס היה משלם לי את השכר שלי שאותו היה מקבל מידי חמאס כי סאלח ערורי ומוסא דודין משתייכים לארגון חמאס". בהמשך לאותה הודעה מתאר הנאשם קשר מעזה מצידו של אחדד אבן טאהא שמתעניין האם לעבאס אל סיד, מנהיג אסירי החמאס בכלא יש דרישות תוך שהנאשם מציין כי הוא משער שגם אחדד אבו טאהא הוא איש חמאס (ת/2 שורה 150).

הפנייה אינה קשורה בייצוג משפטי, הפנייה אינה ממשפחתו של אל סיד, אלא בקשר ברור בין ארגון החמאס בעזה למנהיג חמאס בכלא והכל באמצעות הנאשם ובידיעתו. בהמשך לאותה הודעה אישר הנאשם כי מהשלב שהרשות הפלסטינית מנעה העברת כספים מחמאס עזה, הנאשם קבל את הכספים ישירות מהחמאס במודע ומרצון (ת/2 שורות 175, 433, 462).

בחקירתו מיום 4.3.2014 (ת/3) הסביר הנאשם בין השאר כי את אסירי החמאס אותם ייצג קיבל בעקבות פניה מעו"ד פארס בשכם אליו פנו רג'ב ופידי מעזה והוא לא שלל ששניהם משתייכים לארגון החמאס (שורה 316), כמובן שאינו מייחס כל עבירה לעצם הייצוג, אך גם מאמירה זו ניתן ללמוד על ידיעת הנאשם כי פנייה מרג'ב או פידי משמעה פנייה מגורמים המשתייכים לחמאס וכפי שאראה היו מסלולי תקשורת לא רק בנושא ייצוג אלא גם בנושא ביקורי כלואים וקבלת כספי חמאס.

הנאשם לא התנער מאמירות אלו בתגובתו לכתב האישום וגם בחקירתו הראשית אליה הגיע עם רישומי הסתייגויות מאמירותיו לא היו לו הסתייגות מדברים אלו. משהתנער מאמירת דברים אלו רק בחקירתו הנגדית ונשאל מדוע נזכר רק עתה השיב "מרוב העומס, יכול להיות שלא ראיתי, לא שמתי לב". אמירה שאינה מתיישבת עם העקביות בהודאותיו בנושא הקשר עם החמאס לאורך כל אמירותיו בשב"כ ובמשטרה ואם הערותיו הנקודתיות והיסודיות לאורך כל המשפט, עד כדי תיקון טעויות הגהה במסמכי החקירה במשטרה.

בהודעה לאחר מכן ת/4 הוא מדבר מפורשות על ביצוע שירות עבור ארגון חמאס (שורה 85) וכי מקור הכסף מאותם שליחים מעזה היה מארגון החמאס (שורה 106). טיעוניו כי הדברים "השתלו" על ידי החוקר, אינם אמינים בעיניי גם לאחר שמיעת עדות החוקרים וגם מעצם העקביות בהודאתו לפיה ידע כי הקשר הוא עם החמאס כמתואר לאורך כל ההודעות ואזכיר כי הנאשם עורך דין מנוסה, על ההודעה ת/4 מחלקים ממנה הוא מנסה להתנער הוא חתום על כל עמוד ובסה"כ 15 חתימות מופיעות עליה.

אני משוכנע כי הדברים נאמרו מפיו בזמן אמת ורק לאחר הגשת כתב האישום ומתוך חשש מהצפוי לו התנער מאותן מילים שנאמרו מפיו.

כך גם בחקירה מיום 6.3.2014 (ת/6) מאשר הנאשם כי נתן שירות עבור ארגון החמאס (שורה 273) והוא מתנצל על מעשיו ולמניעת ספק הוא מסביר כי הוא מתייחס לאותם דוחות שנעשו עבור ארגון החמאס והוא אומר כך "מתנצל ומביע חרטה על כל טעות שנבעה ממעשיי שנתתי שירות לחמאס וקבלתי כסף עבור אותו שירות שנתתי", לגבי ת/6 לא הועלתה טענת זוטא ולמעשה ניתן היה למעשה לסיים את הדיון כאן בהודאה

מפורשת וישירה מפי הנאשם.

הנאשם טען כאמור כי בת/4 הודאתו לפיה ידע שהשירות ניתן עבור החמאס "הושתלה" על ידי החוקרים, סמוך לאחר מכן נחקר הנאשם בהודעה ת/6 הנ"ל ובשורה 269 מפנים אותו לאותו הודאה קודמת, "אבל בעדותך הקודמת אישרת ומסרת שכן נתת שירות לארגון טרור חמאס ואף עבור שירות זה קבלת כסף...". לו גרסת הנאשם בת/4 לא היתה אמת ומדובר בדברים שלא נאמרו מפיו אלא הושתלו כגרסתו שנמסרה לראשונה במשפט, התשובה ההכרחית מפיו בעת חקירתו (ת/6) הייתה צריכה להיות לא אמרתי ולא אישרתי כי פעלתי עבור החמאס, תשובתו בת/6 שונה לחלוטין:

"אני סברתי שכל השירות שעשיתי עבור ארגון החמאס נכנס תחת המונח שירות ויעוץ משפטי אך כאשר אתם בחקירה הסברת לי שזה לא נקרא שירות משפטי וכי הוא מהווה עבירה על החוק אני בפעם האלף ואחד שוב מתנצל ומביע חרטה כנה" (שורה 273).
ומכאן ניתן להסיק כי יש לדחות מכול וכל את טענת הזוטא לגבי ת/4.

למניעת ספק מהודעתו ת/7 עולה כי הנאשם מכיר היטב את מהותו של החמאס, על פי דבריו (החל משורה 20), ארגון החמאס "הוצא מחוץ לחוק מטעמים שהוא דוגל בפעילות ביטחונית וצבאית נגד ישראל, בין מנהיגיו המנהיג המדיני חאלד משעל הנמצא בקטר, צאלח ערורי האחראי על תיק האסירים שנמצא בתורכיה והוחלף על ידי מוסא דודין" (לשלושת השמות הנ"ל אחזור בעת ניתוח תוכן הדוחות הנוספים) וגם בהודעה זו כשהוא נשאל על התנהלות ארגון חמאס בעזה, הוא מסביר כי הקשר עם החמאס הוא דרך עורך דין רג'ב ופיראס פידו שמעבירים את הכסף מעזה (שורה 29 ואילך). הנאשם בתשובתו לשאלה בקשר לארגון החמאס עושה חיבור לכספים שקיבל דרך רג'ב ופידו.

לשאלתי בחקירתו הנגדית אישר הנאשם כי אמר את הדברים והתחכם באשר למובנם (עמוד 444 לפרוטוקול) ומשמעותם אחת הנאשם קשר את רג'ב, פידו והכספים לחמאס.

כפי שציינתי לעיל, בהודעה מיום 9.3.2014 (ת/8) כשנשאל הנאשם למי מתכוון אלסייד בדוח שנרשם על ידו כשהוא מדבר על "האחים בחוץ", הנאשם משיב בצורה מפורשת כי הכוונה לחמאס.

לסיכום עד כאן בהודעותיו ת/1, ת/2, ת/3, ת/4, ת/6, ת/7, ת/8 הודה הנאשם בעקביות ובמפורש כי מעשיו היו עבור ארגון החמאס ומשם גם מקור המימון לכסף, שוכנעתי כי הדברים נאמרו על ידי הנאשם וגרסתו בדבר "השתלת" האמירות בתוך הודעותיו אינה אמת, לא רק משום שהנאשם לא העלה טענות אלו בשלב החקירה, לא רק משום שהנאשם נחקר על ידי חוקרים שונים, אלא גם משום שמדובר בטענות כבושות שלא נטענו כלל (למעט לגבי ת/4) בתגובה לכתב האישום. ולעניין זה אפנה לעדות החוקר גדיר (עמוד 32 לפרוטוקול שורה 19) שנשאל ספציפית לאמירה המפלילה בת/8:

"אני אמרתי שדווקא בחקירה זו אני זוכר שהנאשם היה מאוד עקבי ועקב אחר כל מילה ומילה שהוא אמר והיא נרשמת וגם בסוף העדות, כפי שציינתי קודם, שהנאשם קרא מילה במילה וחתם על כך. גם בעמוד האחרון אפשר לראות את השורה האחרונה בהודעה, שהוא מאשר זאת".

עדותו של גריר אמינה בעיניי והיא מתיישבת היטב עם דרך ניהול ההליך במשך כשנתיים וחצי בפניי, הנאשם הקפיד על קוצו של יוד לאורך כל הדרך, ושוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי הודעותיו במשטרה כולן חתומות על ידו מתארות בצורה נאמנה את דבריו.

עוד חשוב לציין כי במקביל לחקירת המשטרה נערכה חקירת השב"כ המתועדת בדרך של רישום זיכרון דברים, חקירה שמטרתה סיכול פגיעה עתידי בביטחון ישראל. גרסת הנאשם שהוזכר כחוק באותן חקירות שב"כ לא תועדה בתיעוד קולי או חזותי ונרשמה בעת אמירת הדברים או מיד לאחר מכן בזיכרון דברים (שלא נחתם על ידי הנאשם). רק לאחרונה קבע בית המשפט העליון כי אין פגם בקבילות ראיות אלו רק בשל שיטת פעולה זו. ראו ע"פ 7090/15 ח'ליפה נגד מדינת ישראל (25.8.2016).

על פי עדויות חוקרי השב"כ התרשמתי כי התיעוד שנערך בדרך זו משקף נאמנה את דברי הנאשם לרבות טענות שטען להגנתו ואזכיר כי חקירת השב"כ וחקירת המשטרה נעשו במקביל וחזוק לאמירת הדברים המתוארים בזכ"דים של השב"כ אני מוצא בהודעות שנגבו סמוך לאחר מכן על ידי המשטרה אשר תועדו בכתב והפעם בצירוף חתימת הנאשם, עורך דין במקצועו שעיקר עיסוקו בתחום הפלילי מזה הרבה שנים כך שהוא היה מודע היטב למשמעות אימרתו כחשוד וחתימתו על הודעותיו.

גם בפני השב"כ הודה הנאשם במפורש לאורך כל הדרך על מתן שירותים לחמאס וקבלת הכספים ממנו.

בחקירתו מיום 26.2.2014 (ת/24) הוא הסביר כי הניח שרג'ב ופידה הם פעילי חמאס (סעיף 54) והבסיס להנחה היא העובדה כי עבאס אל סיד וסמארה מנהיגי החמאס בכלא פנו אליהם כדי שישלמו לנאשם כספים (סעיף 71), הוא הודה כי רג'ב ופידה אמורים להעביר את כספי החמאס משר האסירים דודין לפארס (סעיף 80, 81)

בחקירת השב"כ נוספת באותו יום (ת/25) מאשר הנאשם כי הכסף מגיע מחמאס (סעיפים 23,24).

בחקירת השב"כ מיום 28.2.2014 (ת/27א) הוא יודע כי העברת כספי החמאס הועברה אליו ואל פארס באמצעות משרד עו"ד רג'ב מעזה וגם אל פידה שותפו של רג'ב ששוחרר בעסקת שליט מעריך הנאשם בסבירות גבוהה כי הוא איש חמאס (סעיף 3).

בחקירת השב"כ מיום 1.3.2014 (ת/29 סעיף 54) הנאשם מאשר כי הכספים ששולמו לו הם כספי חמאס.

לטעמי לצורך ניתוח התנהגות הנאשם יש חשיבות גם לעובדה כי הנאשם שייצג אסירים ביטחוניים המשתייכים לכל מיני ארגונים, נתן שירות מיוחד רק לכלואי החמס, שירות של איש קשר הנמצא בשטח ומעביר דיווחים ממנהיגי החמאס שבכלא למנהיגי החמאס האחרים.

13. לסיכום, באימרותיו בפני השב"כ שתועדו ת/24, ת/25, ת/27א ות/29 ביחד עם אימרותיו במשטרה ת/1, ת/2, ת/3, ת/4, ת/6, ת/7, ת/8 הודה הנאשם שוב ושוב כי נתן שירות עבור החמאס וקיבל כספים בגין השירות מהחמאס, צודק הנאשם בטענה כי המאשימה לא הוכיחה כמה מתוך הכספים שולם עבור ייצוג בבתי משפט וכמה עבור מתן שירות שאינו משפטי, אך הסיבה לכך היא דרך פעולתו של הנאשם ושולחיו שערבבו את כספי הטרור בכספי שכר טרחה ולא ניתן לקבוע מה הסכום המדויק עבור אותם ביקורים והעברת המידע מהכלא ולתוכו, ערבוב הכספים לא צריך לפעול לזכות הנאשם.

אגודת אל נור-פידי ועו"ד רג'ב

14. על פי חוות דעת מומחה השב"כ המכונה אידי (ת/45 סעיף 72) אגודת אל נור הוקמה בשנת 1995 על ידי צלאח שחאדה מבכירי החמאס הצבאי בעזה, משרדיה נמצאים בעזה ומטרתה לממן הוצאות כלואי החמאס בבתי הכלא בישראל ולסייע למשפחות הכלואים. היא הוצאה מחוץ לחוק בשנת 2002 (ת/100). בחקירתו הנגדית הבהיר כך:

"הגוף המרכזי שקשור לכספי טרור, לכספי חמאס, והוא זה שמניע בשטחי רצועת עזה ויהודה ושומרון את הכספים שקשורים לאסירים ולבני משפחותיהם מטעם החמאס זו אגודת אל נור. ...האסירים והכספים שמגיעים לעורכי הדין מגיעים מחמאס, זה האיפיון" (עמוד 111 לפרוטוקול שורה 18).

בחקירת הנאשם בשב"כ ביום 28.2.2014 (ת/27א), אישר כי הוא יודע שמדובר באגודה ששייכת לג'יהאד האיסלאמי או לחמאס (סעיף 47.3).

בחקירתו בשב"כ מיום 3.3.2014 (ת/30א) אמר כי מחמוד רג'ב ופיראס פידי קשורים לאגודת אל נור (סעיפים 28, 29) והוסיף כי אסירים אותם ייצג מסרו לו כי לאחר שחרורם הם מקבלים פיצויים מאגודת אל נור.

בחקירתו במשטרה מיום 4.3.2014 (ת/3) הסביר כי במהלך ייצוג עצורים שהשתייכו לחמאס וקבלו מעמדות אל נור פיצוי על מעצרם, נודע לו שאגודת אל נור שייכת לארגון החמאס והיא נמצאת בעזה (שורה 311 ואילך). הוא גם הסביר דרך התקשורת. הנאשם ייצג את החשודים מטעם משרדו של פארס שהיה מקבל הייצוג מעו"ד רג'ב ופידי מעזה. לשאלה האם רג'ב ופידי פעילים באל נור השיב כך:

"אני לא יכול לשלול דבר כזה כי שניהם משתייכים לארגון חמאס ואגודת אל נור שייכת לחמאס גם" (ת/3 שורה 315).

לאור האמור לעיל אני קובע כי הנאשם שייצג אסירי חמאס ידע ממקור ראשון כי אגודת אל נור מפצה אותם על מעצרם וכי היא עושה זאת בשל השתייכותם לארגון החמאס.

15. על רקע קביעות אלו יש להתייחס לניתוח התנהגות הנאשם, הוא ידע היטב כי אגודת אל נור היא זרוע של החמאס, הוא ידע היטב כי פעולותיו בבתי הכלא אל מול אסירי החמאס (גם לא בשאלת ייצוג אסירים) נעשתה לבקשת החמאס, הגם שהקשר לא היה ישיר אלא באמצעות פארס, רג'ב או פידי. אפרט עתה מה הוכח לגבי המעורבים השונים עימם היה הנאשם בקשר.

המאשימה הוכיחה מעבר לספק סביר כי רג'ב (המכונה אבו אחמד) הוא עורך דין תושב עזה, בבעלותו משרד

העובד עם אגודת אל נור וכי הוא פועל מטעם החמאס. ראו חוות דעת מומחה השב"כ המכונה אידי (ת/45, עמוד 33).

חוקר השב"כ המכונה אורי העיד כי רג'ב הוא פעיל חמאס הפועל מרצועת עזה וכי "הנאשם עצמו מכיר אותו כפעיל חמאס והוא מציין זאת בחקירה שלי" (עמוד 82 לפרוטוקול שורה 3). ואם נפנה לחקירת השב"כ מיום 1.3.2014 (ת/29, סעיפים 54-57) נראה כי הנאשם מודה כי הכספים שקיבל מרג'ב הם כספי חמאס וזאת בהמשך לחקירתו בשב"כ מיום 28.2.2014 על ידי החוקר המכונה רובי בפניו אישר הנאשם כי רג'ב הוא איש חמאס, אלא שהוא לא יודע את תפקידו בחמאס (ת/27א סעיף 8.2). חוקר השב"כ המכונה פרנקו חקר את הנאשם וגם בפניו הודה הנאשם כי רג'ב ופידי הם פעילי חמאס (עמוד 156 לפרוטוקול שורה 19).

גם מעדות חוקר השב"כ המכונה לביא ניתן ללמוד על תפקידו של רג'ב כאיש חמאס. (עמוד 176 לפרוטוקול שורה 30).

העובדה כי רג'ב פעל גם כעורך דין אינה שוללת פעילות במקביל כאיש חמאס, השאלה שעורר הסנגור בסיכומיו האם רג'ב רשאי לייצג את עמותת אל נור כעורך דין, אינה רלבנטית לתיק זה. מעשיהם של רג'ב או הנאשם בכובעם כעורכי דין אינם רלבנטיים ומיותר לצין כי רג'ב לא עומד למשפט ועמדתו לא נשמעה.

הנאשם ביצע פעולות שאינן משפטיות ותוכנן מתן שירות לאנשי חמאס כמתואר למשל בקשר לשני הדוחות אליהם הפניתי (מתאריכים 22.8.2013 ו-24.2.2014), התקשורת מול רג'ב בנושא הדוחות היא למעשה מול איש חמאס (שהוא גם עורך דין).

שוכנעתי כי הנאשם ידע היטב כי הוא פועל עבור החמאס ואיש הקשר לעניין מימון הפעולות ומתן ההנחיות היה בחלק מהזמן רג'ב. בחקירתו הראשית טען הנאשם בהקשר זה "לא רק שלא חשבתי, גם לא התעניינתי בזה ולא רציתי להכניס את עצמי לנקודה הזו", משמע "עצם את עיניו" אלא שגם גרסה מעודנת זו-שאינה אמינה בעיניי, יוצרת חזקה שלא נסתרה ומכאן שידע כי ידע רג'ב הוא איש חמאס.

16. אם לא די בכל אלה חיזוק למיהות אנשי עזה ורג'ב בכללם, ניתן היה למצוא ביום בו הצטרף פידי לעבודה עם רג'ב (פידי מכונה גם אבו צוהיב (ת/2 שורה 290)). מומחה השב"כ המכונה אידי בחוות דעתו (ת/45 עמוד 33) הסביר כי פידי תושב עזה הוא פעיל הזרוע הצבאית של החמאס הוא היה כלוא בעבר במדינת ישראל שוחרר בעסקת שליט גורש לעזה ועבר לעבוד מטעם בחמאס באגודת אל נור ביחד עם רג'ב.

גם בעניין זה מחקירותיו במשטרה ובשב"כ עלה כי הנאשם ידע היטב עובדות אלו, למצער "עצם את עיניו" והעדיף שלא לבדוק.

בחקירתו מיום 27.2.2014 (ת/1) סיפר הנאשם כי פידי עבד במשרדו של רג'ב אשר "היה מבקש ממני לייצג אסירים בישראל... הייתי מדווח לו על הביקורים... אני הייתי שולח תמצית ביקורים ודרישות של האסירים למשרד עורך דין פארס בשכם והוא היה שולח לעורך דין מחמוד רג'ב" (שורה 154).

בחקירתו בשב"כ מיום 2.3.2014 (ת/30, סעיף 33) אמר הנאשם כי הוא משוחח עם פידי "מידי כחודש אודות

עבודתו מול העצורים" ובחקירה במשטרה מאותו יום (ת/2 שורה 137) אישר כי רג'ב היה שולח לו ישירות בפקס בנושא ייצוג אסירים ועצורים וגם פידי היה פונה אליו בהודעות SMS בנושאים אלו.

אם אעצור לרגע במסלול סקירת הקשר לחמאס אבהיר כי לנאשם בעדותו הייתה גרסה מיתממת ולא אמיתית, לגרסתו פעל רק מול פארס ולא ידע מה נעשה עם הדוחות ששלח לו. בניגוד לכך בהודעתו ת/1 ובאימרתו ת/30 מהם לא התנער בתגובתו לכתב האישום, הנאשם אישר כי היה לו קשר ישיר עם אנשי חמאס עזה לרבות שיחות מידי חודש, פידי היה מבקש טיפול באסירים מסוימים, הנאשם היה שולח את הדיווח לפארס כדי שיגיע לדבריו לעזה (ת/1 שורה 153). (לאמירתו כי מדובר בייצוג, התייחסתי בניתוח שני הדוחות הנ"ל ואראה כי גם ביתר הדוחות, הטפול אינו ייצוג משפטי אלא העברת מסרים ומידע מהחמאס את אסיריו שבכלא ולהיפך).

ואם אחזור לידיעת הנאשם אפנה לחקירתו בשב"כ מיום 28.2.2014 (ת/27א) שכך אמר "שותפו של מחמוד רג'ב הוא פראס פידי, שכלוא לשעבר ששוחרר בעסקת שליט" תוך שהוא מוסיף כי הוא "מערך בסבירות גבוהה כי הוא איש חמאס" (סעיף 3), בהמשך לאותה חקירה מסר הנאשם באותו יום (ת/27ב סעיף 40.4) כי פידי הוא איש חמאס.

הנאשם עבד מול רג'ב, בשלב מסוים הצטרף אליו פידי שהנאשם העריך בסבירות גבוהה שהוא איש חמאס ולמרות זאת בחר להיות איתם בקשר ישיר לקבל מהם הוראות לביצוע שירותים עבורם וכפי שאראה בהמשך גם כספים קיבל מהם. התנהגות המהווה עבירה של מגע עם סוכני חוץ ומתן שירותים לארגון טרור, כפי שאפרט בהמשך.

סיכום עד כאן, הנאשם ידע כי הוא נותן שירותים עבור החמאס, בין השאר בשל אחת החוליות המרכזיות בהזמנת השירותים והתשלום עבורם, והחוליה היא רג'ב ופידי שפעלו עבור החמאס במסגרת קשר זה.

אנתח עתה גם את הקשר בין עורך דין פארס (המכונה אבו ריאד) לבין הנאשם.

פארס ואנשי משרדו

17. פארס אבו חסן הוא עורך דין שבבעלותו משרד עורכי דין בשכם. במשרדו עבדו בין היתר עורך דין מקבול, העיתונאי ביתאוווי והפקידה נרמין, כל הארבעה העידו במשפט.

בנוסף ובלי קשר לנאשם טיפל פארס כעורך דין במוסד תדמון שמיועד לכאורה לדאוג לזכויות אסירים, הנאשם נזכר לראשונה בסיכומיו לבנות תיאוריות שונות בקשר למוסד תדמון ולפתע לקשור עצמו לפעילותו, אלא שעובדתית לא הוכח כי הנאשם עשה פעולה כל שהיא עבור תדמון ובהעדר תשתית עובדתית לא ניתן לבסס כל טענת הגנה בקשר לאותו ארגון. הטענה בסיכומיו כי פעל עבור תדמון מנוגדת לחלוטין לגרסת הנאשם במשטרה ראו למשל הודעתו (ת/16 שורה 21) לפיה הוא לא מכיר את תדמון, לא יודע מי מפעיל אותו "ואף פעם לא נכנסתי לאתר הזה". הנאשם לא הזכיר פעילות זו בתגובתו לכתב האישום או בחקירתו הנגדית, ולטעמי גם אם פעל עבור תדמון אין בכך כדי לסייע לו כי שוכנעתי מעבר לספק סביר כי הנאשם נתן שירותים לחמאס ותוכן דיווחיו אליהם אני מפנה אינו קשור כלל לזכויות אסירים או בקשר לתנאי אסירים.

אין מחלוקת גם לפי תגובת הנאשם לכתב האישום כי משנת 2004 הוא החל לעבוד בשיתוף פעולה עם עו"ד

פארס ומשרדו בשכם, משנת 2012 עבדו פארס והנאשם מול עו"ד רג'ב מעזה.

לעדו של פארס בפני יש להתייחס בזירות, במהלך עדותו התנהל נגדו הליך פלילי מקביל ואך טבעי היה כי יגן על עצמו גם בדרך של אי אמירת אמת.

במהלך עדותו לאור סתירות מהותיות בין עדותו לבין אימרותיו בחקירות הכרזתי עליו כעד עוין ואימרותיו במשטרה ובשב"כ הוגשו מכוח סעיף 10א לפקודת הראיות (קלסר האימרות ת/96, אמירת הדברים בפני אנשי המשטרה והשב"כ הוכחה).

לאחר שמיעת העדויות כולם שוכנעתי כי פארס לא אמר אמת בפני וכי דבריו במשטרה ובשב"כ (ת/96) נרשמו כראוי וניתן לבסס עליהם ממצאים.

בחקירתו בשב"כ ביום 25.2.2014 (זכ"ד 2) הסביר פארס כי הכספים שולמו לו ולנאשם על ידי החמאס באמצעות עו"ד רג'ב מעזה, בשיחתו עם רג'ב נאמר לו כי חמאס התעקש כי התשלום יהיה באופן גלובאלי לפי הטיפול בכל תיק ומשטר סוכם עם החמאס כי התשלום יהיה לפי דוח חודשי אותו העביר מדי חודש לרג'ב.

משמע גם מפי פארס ניתן ללמוד כי הפעילות המשותפת שלו ושל הנאשם הייתה עבור החמאס שגם שילם את התמורה.

כשהוצגו בפני פארס במהלך חקירתו במשטרה, דוחות אשר הועברו באמצעות הנאשם בין האסירים בין בתי הכלא, למקרא תוכן הדוחות התנער מפעולות הנאשם, טען כי לא ידע על כך ולדבריו לא לצורך העברת מסרים מסוג זה בין האסירים פעל עם הנאשם (הודעתו מיום 11.3.2014 שורה 109 ואילך). פארס אינו אמן בעיניי אני משוכנע כי ידע על תוכן הדוחות ובירך על מעשיו של הנאשם שהפיקו לו ולנאשם תמורה כספית נכבדה מארגון החמאס.

פארס הבהיר מפורשות כחלק משיטת העבודה כי הדיווחים של הנאשם מבתי הכלא היו מגיעים לנרמין שהקלידה אותם למחשב ושגם שלחה דיווח חודשי לרג'ב בעזה (ת/96 הודעה 1 שורה 179).

נרמין המזכיר במשרד פארס, תארה בעדותה את שיטת העבודה עם הנאשם (אימרותיה במשטרה ובשב"כ הוגשו בהסכמה, ת/87). הנאשם היה מבקר בכלא רושם דוח בכתב יד ושולח אותו לנרמין שהקלידה אותו למחשב והעבירה לפארס ולביתאוי העיתונאי. הנאשם ידע כי נרמין אינה "מזמינת העבודה" וכי משלוח דוחות אליה אינו מסיים את חלקו ואת תוצאות מעשיו, נרמין היתה חוליה בשרשרת הפעולות שהביאו את המידע מהכלא אל ארגון החמאס ובחזרה ושוכנעתי מהעדויות כי הנאשם ידע זאת היטב.

(לשאלה שמשום מה הנאשם התמקד בה בסיכומיו, האם הנאשם ידע שנרמין מקלידה את הדוחות למחשב ושולחת אותם או שהם מועברים בכתב ידו של הנאשם, אין כל חשיבות).

ביתאוי איש תקשורת תושב שכם שעבד במשרד פארס, גם נגדו הוגש כתב אישום שהתנהל בהליך נפרד. במהלך עדותו היה עד עוין אימרותיו הוגשו מכוח סעיף 10א לפקודת הראיות (ת/89) ולאחר ניתוח הטענות אני קובע כי עדיפות בעיניי אימרותיו שנמסרו במשטרה ובשב"כ (אין מחלוקת בין הצדדים לעצם אמירת הדברים במשטרה ובשב"כ, ראו עדות החוקר חלבי עמוד 269 שעדיפה על דברי ביתאוי המוטים).

גם בעדותו לפניי אישר ביתאוי כי פארס הנחה אותו להעביר לרג'ב בעזה את הדוחות שהתקבלו מהנאשם ותעדו את תוכן מפגשיו עם אסירי החמאס בבתי הכלא בישראל וכי את הדוחות הקלידה נרמין וביתאוי שלח אותם לרג'ב בעזה (ראו עדותו עמוד 127 לפרוטוקול שורה 17 ואילך ואמירתו בהודעה 8 בת/89, הודעה מיום 20.3.2014).

עו"ד מקבול עבד במשרדו של פארס בשכם, גם נגדו נוהל הליך פלילי במקביל שהסתיים בהרשעה בעקבות הודאתו בעבירות של קבלת כספים מהחמאס ומגע עם האויב לאור שיחותיו עם פידי איש החמאס (כתב האישום ת/92, הכרעת הדין וגזר הדין ת/93א' וב').

בעדותו הסביר כי פידי הוא איש חמאס שהיה כלוא בישראל שוחרר בעסקת שליט וגורש לעזה ולאחר מכן דאג להעביר לפארס (ואני מוסיף גם לנאשם) כספי חמאס כתגמול על פעולותיהם מול אסירי החמאס.

מהאמור לעיל עולה קיומו של מנגנון העברת מידע משומן היטב בין החמאס לאנשיו:

הנאשם נרמין ביתאוי רג'ב א' חמאס ולהיפך חמאס רג'ב א' פארס הנאשם.

בחלק מהמקרים היה קשר ישיר נאשם רג'ב.

זה השלב להפנות לקשר מהותי נוסף וישיר שהיה לנאשם עם צאלח ערורי שגורש לתורכיה.

צאלח ערורי (ומוסא דודין)

18. על פי חוות דעת מומחה השב"כ המכונה אידי (ת/45) ערורי היה ממייסדי החמאס בחברון, ולאחר שנעצר היה ראש המג'לס שורא (המועצה הכללית המייעצת) של החמאס בכלא וראש ועדת הבטחון של החמאס בכלא. משנת 1992 עד 2010 היה כלוא ועצור מינהלי לסירוגין בגין פעילות חמאס.

בשנת 2010 ייצג אותו הנאשם ועל פי תגובתו לכתב האישום הוא הגיע להסכמה עם המאשימה באישור השב"כ לגירושו מהארץ לתורכיה.

סמוך לאחר מכן, כמתואר בת/45, נבחר ערורי לשמש פעיל מפקדה בכיר במפקדת החמאס, האחראי על אסירי החמאס וכל זאת כדי לקדם פעילות ארגונית וצבאית בישראל.

גם אם הנאשם נחשף בעת הייצוג לכל המיוחס לערורי וגם אם לאו, אין לי ספק כי הנאשם ידע היטב כי משנפרד מערורי בשנת 2010 שהיה עצור/כלוא כ-17 שנה במדינת ישראל הוא נפרד מאחד ממנהיגי החמאס.

בהודעתו מיום 27.2.2014 (ת/1) סיפר הנאשם כי לאחר שערורי גורש לתורכיה, יצר עימו ערורי קשר טלפוני כדי לברר מה עולה בגורל תיק של אחיין שלו אותו ייצג הנאשם (שורה 293), האחין הואשם בביצוע עבירות ביטחוניות שכללו אימונים צבאיים אשר לערורי היה חלק בהם.

בהודעתו מיום 2.3.2014 (ת/2) אישר הנאשם כי ערורי היה האחראי על תיק האסירים של לתנועת החמאס

(שורה 57) וכי דאג "להזרים כספים עבור יצוג אסירי חמאס" תוך שהוא מוסיף הבנתי שהוא איש חמאס (שורה 357) הוא היה אחראי על תיק האסירים בישראל של תנועת החמאס החליף אותו מוסא דודין (שורה 374). אימרה דומה נאמרה מפי הנאשם בהודעתו מיום 6.3.2014 (ת/6) "אני יודע שהוא חשוד ושייך לארגון חמאס" (שורה 89).

גרסה דומה נאמרה מפי הנאשם בחקירתו מיום 11.3.2014 (ת/9), הוא ידע כי הוא משוחח עם ערורי שהוא "פעיל חמאס" (שורה 44) והוא אחראי על תיק האסירים של תנועת חמאס (שורה 39) ומעצם תוכן השיחה, שיחה על חוב של ארגון החמאס לנאשם והבטחת ערורי כי החוב ייפרע, ניתן ללמוד כי ערורי הוא בעל יכולת השפעה על ארגון החמאס.

מיותר לציין כי במועד השיחות בשנים 2011 או 2013 לא היו יחסי עורך דין לקוח בין הנאשם לבין ערורי אך היו גם היו יחסים בין ערורי לחמאס, יחסים של מפקד בארגון מחבלים שכל מטרתו לפגוע במדינת ישראל (סוכן חוץ כהגדרתו בחוק).

לטעמי די במידע שידע הנאשם לאחר שנת 2010 לגבי ערורי כמתואר מפיו בהודעותיו כדי שהנאשם יימנע מכל מגע עימו. גם אם מדובר בלקוח לשעבר ואין מחלוקת כי לא הייתה כל מניעה לייצג את ערורי כלקוח בשנת 2010, משנסתיים הקשר של עורך דין לקוח וערורי המשיך לשמש אחד ממנהיגי החמאס כל יצירת קשר עימו היא יצירת קשר עם סוכן חוץ, אחד ממנהיגי ארגון מחבלים.

לא רלבנטי כלל מי יזם את הקשר הטלפוני, לארגון טרור יש אינטרס ליצור קשר עם כל תושב ישראלי שסייע לו לקדם את מטרותיו דהיינו פגיעה בביטחון מדינת ישראל, משיצר ערורי שהוא אחד "מראשי הנחש" קשר עם הנאשם, השיחה הייתה צריכה להסתיים לאלתר ומיד לאחר מכן מדווחת לרשויות הביטחון. הנאשם לא עשה כן, הוא שוחח פעמיים עם ערורי ואת קיום השיחות גילה רק לאחר מעצרו. תוכן השיחות ידוע רק מפי הנאשם שכן אין ראיה אחרת על מה שוחחו הצדדים.

הנאשם ניסה בעדותו להתהדר בעובדה כי הוא זה שחשף השיחות עם ערורי בפני רשויות החוק, איני רואה בעובדה זו כל ראיה לזכותו. החשיפה הייתה רק לאחר מעצרו, השיחות נעשו מערורי בתורכיה אל מכשיר הטלפון של הנאשם שמספרו ידוע לרשויות החוק ואני משוכנע שהנאשם ידע כי במאמץ קל, גם ללא עזרתו יודעים רשויות החוק על השיחות הנ"ל.

על פי הודעת הנאשם הנ"ל (ת/2) בחודש נובמבר 2013 (שלוש שנים לאחר שכבר לא היו ביניהם יחסי עורך דין לקוח, בפועל לפי פלט השיחות השיחה קוימה ביום 20.10.2013) התקשר אליו ערורי לברר מה מצבו של תיק בו טיפל הנאשם, תיק של אחיינו של ערורי.

בהודעה מאוחרת יותר מיום 11.3.2014 (ת/9) סיפר הנאשם על שיחה קודמת נוספת שהייתה לו עם ערורי בשנת 2011 באותה שיחה שאל ערורי את הנאשם האם נפרע החוב של החאמס אותו נותר חייב לפארס ולנאשם בגין טפול שטפלו באסירי חמאס בשנת 2010 (שורה 23). באותה הודעה הוא מזכיר גם את השיחה השנייה משנת 2013 בה שוחחו השניים על חוב החמאס משנת 2010 (שורה 39), והקשר המפורש בין ערורי, החמאס והכסף נאמר כך על ידי הנאשם (שורה 60) "ערורי ידע שחמאס חייב לנו, כי הוא אחראי על אסירי

תנועת חמאס".

די בהודאה בתוכן שיחה זו כדי להראות כי לא מדובר בשיחת חולין או התעניינות בלבד במצב תיק מסוים, הנאשם משוחח עם ערורי על חוב שחייב לו ארגון החמאס. השיחה נעשית עם ערורי כי הנאשם יודע כי הוא מהנהגת החמאס ואחראי מטעמה על האסירים הכלואים בישראל וכפי שאפרט בהמשך כל תקבול מארגון טרור הוא אסור על פי החוק, גם תקבול עבור פעולה חוקית לכאורה. גם אם אניח ששכר הטרחה בגינו נוצר החוב הוא בגין ייצוג משפטי, אסור על הנאשם לקבל מימון מארגון החמאס לאותו ייצוג משפטי ובוודאי שאסור לו לנסות ולגבות את חובו בעזרת אחד ממנהיגי ארגון המחבלים. שיחת הנאשם עם ערורי בנסיבות אלו מהווה מגע עם סוכן חוץ.

היטיב לתאר זאת חוקר השב"כ המכונה פרנקו בעדותו שתיאר את ערורי כאלוף פקוד בארגון החמאס והוסיף כך ביחס להתנהגות הנאשם (עמוד 155 לפרוטוקול שורה 14):

"כיוון שהאיש ייצג את סלאח ערורי שהוא מגדולי צוריה של מדינת ישראל, אחר כך הוא מייצג את קרובו של סלאח ערורי, חמאד סאקר, שהוא פעיל צבאי המעורב בפעילות עם סלאח ערורי, ואחרי זה כשנגמרו כל הבג"צים וכל הייצוג לסלאח ערורי, הוא ממשיך להיות עם סלאח ערורי בקשר, מקבל ממנו כספים ומסרים - כל זאת כשהוא יודע בדיוק מי זה סלאח ערורי".

היתממותו של הנאשם הייתה לאורך כל עדותו, לדבריו הוא ייצג את אחיינו של ערורי בקשר לעבירה של אימונים צבאיים שעשה האחין על ידי ערורי בחו"ל (כך אמר הנאשם בחקירתו הנגדית, עמוד 635 שורה 11) ואז נוצר הקשר בין הנאשם לבין ערורי מתורכיה והנאשם מבקש שאמין לו כי סבר שערורי שמאמן את אחיינו אימונים צבאיים בחו"ל, עושה זאת כתחביב ולא בתוקף היותו איש חמאס פעיל.

[הנאשם כאמור לעיל וכפי שאראה בהמשך לאורך כל הדרך ביצוע פעולות חוקיות כעורך דין לצד פגישות עם אסירי חמאס לצורך העברת מידע ממנו אל ארגון החמאס ובחזרה, פעולה אסורה על פי החוק. הנאשם קיבל שכר עבור מעשיו ודאג במכוון שלא לעשות הבחנה בין הכספים שקיבל ישירות מהלקוח או בני משפחתו, במידה והיו כספים כאלה, לבין כספי החמאס.

ניסיונו של הנאשם לראשונה בחקירה נגדית לטעון כי דיבר עם ערורי גם על חוב שכר טרחה של ערורי (ראו למשל עמוד 635 שורה 26) הינו סתמי ולא מבוסס, אם היה חוב שכזה הייתי מצפה לראות תיעוד באשר לגובהו וכי הנאשם יגיד זאת במהלך חקירותיו במשטרה, בתגובה לכתב אישום או למצער בחקירתו הראשית, שוכנעתי כי מדובר באמירה לא נכונה כחלק מעדותו הלא אמינה של הנאשם].

סיכום ביניים

מעבר לפעילותו כעורך דין נפגש הנאשם בבתי הכלא עם אסירים ביטחוניים המזוהים עם חמאס ובכלל זה עם מנהיגיהם כמו עבאס אל סיד, הוא דאג לקבל מהם מידע שאין בינו לבין ייצוג משפטי דבר ולהעבירו לאחר מכן לארגון החמאס באמצעו משרדו של עו"ד פארס ונציגי החמאס בעזה, רג'ב ופיד.

בהמשך שוחח הנאשם עם אחר ממנהיגי החמאס הבכירים צלאח ערורי בקשר לחובות כספיים אותם דרש לקבל בעזרתו מהחמאס.

ניתוח הדוחות

לצורך המחשת מהותם של הדוחות בחרתי לעיל בשני דוחות לדוגמא המראים עד כמה מדובר במתן שירות מובהק לארגון החמאס.

אסקור כעת דוחות נוספים. כבקשת הסנגור אעשה זאת לפי סדר כרונולוגי אתייחס רק לדוחות שלתוכנם משמעות מפלילה, בכל מקרה של מחלוקת לעניין התרגום אבחר בתרגום המוצע על ידי הנאשם, לפי שיפורט להלן ניתן לראות כי תוכן הדוחות אליהם אתייחס אינו במחלוקת בין הצדדים גם באשר לשאלת התרגום.

יובהר כי על פי הודעות הנאשם מיום 19.3.2014 (ת/13) ומיום 24.3.2014 (ת/15) הוא העביר דוחות כאמור כבר משנת 2010. הדוחות נתפסו בשני מקומות במשרדו של הנאשם (הוגשו בקלסר ת/44א) ובמשרדו של פארס (הוגשו בקלסר ת/44ב), הנאשם לא חלק על שרשרת המוצגים וגם במקרים בהם אשתו שגם היא עורכת דין כתבה את הדוח בכלא, הדבר נעשה בנוכחותו ובידיעתו המלאה. עוד חשוב לציין כי הוכח גם המסלול שעשו הדוחות שרשם הנאשם עד לעזה. דוחות ששלח הנאשם לאחר ביקוריו בבתי הכלא נשלחו למשרד פארס בשכם, שם בעת החקירה נתפסו גם מיילים וקבצים במחשב של ביתאוי אשר נשלחו לרג'ב בעזה והשוואת דיווחי הנאשם שנשלחו לשכם עם הקבצים שנשלחו משכם לרג'ב בעזה הראתה כי מדובר באותם מסמכים, הנאשם בהודעתו ת/16 (שורה 32) אישר כי הדיווחים ששלח לפארס תואמים את הדיווחים ששלח ביתאוי לרג'ב.

דוח מיום 3.5.2012 (ת/44ב דוח מספר 34)

19. ביום 3.5.2012 ביקר הנאשם בכלא גלבוה את האסיר ג'מאל אבו אל היג'א.

על פי חומר הראיות, אבו אלהיג'א היה ראש החמאס הצבאי בג'נין טרם מעצרו ב-2002, בשל מעשיו הבזויים הוא נדון ל-9 מאסרי עולם במועד הרלבנטי למפגש הוא השתייך להנהגת החמאס בכלא גלבוה (ראו חוות דעת מומחה השב"כ ת/45 סעיף יג).

עוד חשוב לציין כי חאלד משעל ממנהיגי החמאס השווה בקטר ומשם מתכנן פגיעה בביטחון מדינת ישראל, מכונה אבו ווליד, כינוי שאינו במחלוקת.

וכך רשם הנאשם מפי אבו אלהיג'א: "אני רוצה לשבח את האח אבו אל וליד על המאמצים המבורכים אשר הוא משקיע", אזכיר מדובר במנהיג החמאס חאלד משעל, הנאשם רושם את דברי השבח ושולח אותם לפארס כשהיעד ידוע ארגון החמאס.

בהמשך מוסיף אבו אלהיג'א כי העם הפלסטיני ישיג

"לא רק שיפור בתנאי האסירים אלא גירוש הכיבוש והכרזת עצמאות והלוואי בקרוב בעזרת ד'. פלגי ההתנגדות מבקשים פעולה רצינית לסיום עינוי האסירים בבתי הכלא של הכיבוש".

מומחה השב"כ בחוות דעתו (ת/45 סעיף 54) ועל סמך ניסיונו העריך את משמעות הדוח כך:

"באגרת זו, מדבר פה ג'מאל אבו אל היג'א, קודם כל האגרת משנת 2012, אחרי עסקת שליט, ג'מאל הוא ללא ספק אחד הבכירים בכלא והוא מתוסכל מהעובדה שלא שוחרר וג'מאל זה מודגש פה, אומר שפלגי ההתנגדות מבקשים פעולה רצינית וזה ממחיש דחיפה לפעילות צבאית" (עמוד 94 לפרוטוקול שורה 28)

"ההנחה שלי, בסוף כמי שמנתח את המודיעין שהאמירה הזו בעצם היא אמירה שקוראת לארגון החמאס לבצע פיגועי חטיפה נוספים על מנת לשחרר את שאר אסירי החמאס שיושבים בבתי הכלא בישראל" (עמוד 108 לפרוטוקול שורה 18).

גם ללא ניתוח מודיעיני מעיין בתוכן הדוח ובמיהותו של אומר הדברים אני סבור כי זו המסקנה המתבקשת. אבו אלהיג'א לא מבקש שיפור בתנאי אסירים כדבריו, הוא מוביל לביצוע פעולות חמורות מאוד. וכבר בשלב זה של ניתוח הדוחות ראוי להצביע על המשמעות של העברת המידע בין החמאס לכלואיו כפי שתיאר המומחה המכונה אידי:

"ציר העברת המסרים שלקח בו חלק הנאשם בסופו של דבר הוא ציר שמחזק בין החמאס בכלא לחמאס בחוץ. החיזוק הזה בסופו של דבר, תורם לאסירי החמאס בכלא, להרגיש שיש להם גב וגב זה, מסייע להם בכמה היבטים. אחד, השהות שלהם בכלא, הם יודעים שיש מי שדואג להם גם בכלא וגם בחוץ וזה נושא אחד. נושא שני, הוא שומר אותם תחת ארגון החמאס בכלא. בהיבט זה, אפשר להראות שכלואים שהשתחררו שהיו תחת ארגון החמאס בכלא, בסופו של דבר, יצאו וחזרו לפעילות החמאס אחד או שניים, אחד מהם זה מוסא דודין והשני זה סאלח ערורי ורק כדי לסבר את האוזן, ערורי, הוא ראש הזרוע שמתעסקת ביהודה ושומרון ובין היתר, מכוון פעילות צבאית" (עמוד 94 לפרוטוקול).

זהו הדוח הראשון שנרשם על ידי הנאשם מבין כל הדוחות שהוגשו, זו תחילת הדרך הראייתית בתיק שלפניי. אין בתוכנו דבר הקשור ליעוץ משפטי אלא מדובר בפניה ממנהיג חמאס בכלא למנהיג החמאס שמחוץ לכלא בשילוב עם פנייה "לעם הפלסטיני" כל כולה עידוד לפגיעה בביטחון ישראל, ודי באמירות כגון גירוש הכיבוש או דרישה לפעולה רצינית מצד "פלגי ההתנגדות" כדי להבין שמדובר במידע אותו יש לקטוע באיבו.

לו בטחון המדינה בה חי הנאשם היה לנגד עיניו, הדוח הראשון היה חייב להיות גם הדוח האחרון. אלא שלא כך היה הדבר, הנאשם שימש כשליחה של תנועת החמאס העלה על הכתב את תוכן הדברים החמורים ושלח אותם לפארס כשהיעד בסופו של יום הנהגת החמאס בקטר ובעזה.

גרסת הנאשם המיתממת לפיה לא ידע מה היה יעדו של הדוח שרשם מעבר למשלוח למשרד פארס בשכם, אינה מתיישבת עם תוכנו. בעמוד השני ממשיך אבו אל היג'א בפנייה אל מי שמכונה על ידו "שר האסירים" ואומר כך:

"ממבודדי כלא גלבוע אני שולח לך ולכל עמנו החופשי ברצועה החביבה, רצועת עזה ברכות... אח יקר נודע לנו שיש בעיה עם התשלומים למשרדו של אדון פארס אבו אלחסן בשכם... תשלם לו כמו שאמר".

מנהיג החמאס בכלא גלבוע נותן הוראה למי שמכונה שר האסירים בעזה לשלם כסף לפארס (כסף שגם הנאשם עומד לקבלו).

את הפנייה מסיים הנאשם ברישום דברי אבו אלהיג'א כך:

"ברצוני להביע את תודתי לתושבי הרצועה האצילים שאשר שמענו על רוחם... בהזדהותם עם האסירים שובתי הרעב".

למקרא הדוח מתעורר למצער חשד כי הוא מיועד להגיע לעזה, אם הנאשם לא בירר עם פארס מהו הוא עושה עם הדוחות לאחר שהוא מקבל אותם מהנאשם, הרי שיש בכך עיוורון מכוון. וחשוב לזכור כי לא מדובר בביקור חד פעמי, לאחר אותו ביקור הנאשם הגיע שוב ושוב לאבו אלהיג'א שבדאי היה מצפה לקבל באמצעות הנאשם תגובה לדוח ששלח וגם ארגון החמאס לא היה מממן את הביקור כדי שיירשם דוח ולא יובא לידיעת ארגון הטרור שמימן את הפעולה.

על פי התרשמותי גם מעדות הנאשם שוכנעתי כי הוא ידע היטב כי הדוח יישלח לחמאס בעזה ולנאשם היה גם אינטרס שכך יהיה על מנת שיקבל את שכרו מהחמאס בגין פעילותו בשנת 2010 שטרם שולם ואכן הנאשם סתר את עצמו אמר דבר והיפוכו גם בקשר לדוח זה ראו למשל תשובתו בעמוד 500 לפרוטוקול:

"שנוגע לעניין שכר הטרחה שלי שאני מעוניין לקבל אותו, אדוני ואני אם יתנו גם לאובמה הייתי מעביר לאובמה כדי לקבל את השכר שלי".

וההבדל המשמעותי הוא שלא מדובר בפנייה לאובמה אלא לארגון החמאס.

ניסיתי לקבל הסבר מהנאשם במהלך עדותו מה הקשר בין העברת דוח לבין תפקידו כעורך דין, והתשובה שקיבלתי ממנו (עמוד 497 לפרוטוקול) כל כולה התחמקות מלהתמודד עם התנהגותו הפסולה:

"העד, מר עאבד

"לא כל מה שנכתב מהווה יעוץ משפטי ...

כב' השופט אליקים

אבל, למעשה, ...שאתה כעו"ד מוציא מידע מבן אדם שרוצה לגרש את הכיבוש ולהקים בשכם מדינה פלשתינאית, האם אתה .

העד, מר עאבד

הוא אומר מקווה, הוא לא אומר שאני בואו תגרשו, אני מקווה ש..."

העובדה כי הנאשם המשיך לבצע את העברת המידע גם לאחר הדוח מעידה על מחשבתו הפלילית, שהיא הרבה מעבר לתקווה, רצון במודע לסייע לארגון החמאס.

דוח מיום 27.9.2012 - ת/44 מספר 61 חלק ראשון

20. ביום 27.9.2012 הגיע הנאשם לכלא הדירים ונפגש עם מספר אסירים, הראשון עבאס אל סייד, אמיר החמאס שאת מעמדו תיארתי לעיל. המפגש נפתח באמירה לפיה אל סייד "קרא את האגרת של נסיבה ג'ראדות וצ'ראר אבו סייס". ומיד נשאלת השאלה, למה צריך הנאשם להביא לאסיר אחד מבכירי החמאס שני דוחות שנרשמו מפיו אסירים ביטחוניים אחרים, מה היה כתוב בהם ולא פחות חשוב מדוע טורח הנאשם לציין בפתח הדוח כי אל סייד "קרא" את הדוחות, הרושם העולה מיד משורה ראשונה זו באותו דוח כי הנאשם מבצע שליחות של העברת מידע בין אסירי החמאס והוא דואג ליידע את שולחיו בחמאס כי המסר הגיע לייעדו, אל סייד במקרה זה.

עמוד 28

מיותר לציין כי לא מדובר ביעוץ משפטי ודי בפעולה זו כדי להצביע על התנהגות המהווה מתן שירות לחמאס, להעביר מידע בין אנשי חמאס. (תוכן המכתבים שהוצגו באותו מעמד לא הוצג כראיה ואני מניח כי הוא לא נתפס על ידי המשטרה, שנה וחצי לאחר מכן בעת מעצרו של הנאשם, כך שלא ידוע תוכנו של המידע אותו הכניס הנאשם באופן בלתי חוקי לכלא).

בהמשך לאותו דוח פונה אל סייד אל שני אסירים ביטחוניים, אחד מהם ממנהיגי החמאס בכלא מגידו מעתצם סמארה ונותן להם הנחיות המצביעות על מעמדו של אלסייד בתנועת החמאס, הנחיות שהן מעבר לניהול פנימי של מעמד האסירים בכלא וכך רשם הנאשם מפיו:

"לגבי בעלי החופש אלו שישאירו מאחוריהם חומות ואשר משתחררים בתחילת החודש הקרוב... מבקש לוודא שלא יהיה כל סיקור תקשורתי שינצל אותו בדרך שלילית... מבקשים מכל אח שייתן הסבר על העסקה ולוודא זאת. לכן צריך לוודא שבאחריות כל מי שיש לו קשר בפעילות זו או אחרת לבצע זאת".

ואני מניח כי מי שצריך להבין לאיזה פעילות מתכוון אלסייד, מבין. לא ייתכן כי מסר מסוג זה מועבר בין אויבי ישראל ללא בקרה ופיקוח אותם מנע הנאשם בשיתוף הפעולה מצידו.

הנאשם בחקירתו הנגדית ניסה להתנער מהתרגום שהוצג מטעם המאשימה, בפועל לא מסר גרסה אחרת ובאופן מפתיע התקשה לתרגם את המסמך בערבית ונזקק לעזרת סנגורו או אשתו כדי להסביר מה התרגום ואזכיר כי מדובר בעורך דין שהמילים הן "כלי העבודה" שלו ושפת האם של היא ערבית, עד כדי כך ששאלתי את הנאשם איך הוא חולק על התרגום שהוא לא מצליח לתרגם לבד את המסמך ללא עזרת סנגורו או אשתו (ראו למשל עמודים 578-579 לפרוטוקול), לנאשם הייתה גם תשובה תמוהה "אבל העברית לא שפת אם שלי", לא התרשמתי כי יש לו בעיות בשפה העברית ולא הבנתי כיצד מי שלא שולט בשפה כדברו יכול לחלוק על תרגום והאמת ברורה לנאשם אין דרך אחרת להתמודד עם התוכן המפליל של אותו דוח.

עוד מוסיף אל סייד באותו מפגש:

"מבקש לספק לי כל הזמן את תמצית ידיעות בתי כלא לפי מה שמגיע אליכם ישירות או לפי דוחות עורכי הדין".

מאמירה זו עולה קיומו של מנגנון העברת מידע בין אסירים ביטחוניים, כלואי חמאס מתחת עינם של אנשי שב"ס והכל בהירארכיה של ארגון, בנושא זה שאינו נושא משפטי לנאשם היה חלק פעיל מאוד.

דוח מיום 27.9.2012- ת/44ב מספר 61 חלק שני

21. באותו מפגש בכלא הדירים פגש הנאשם את העציר הביטחוני וצפי כבהא (דבריו סומנו החל ממספר 3). אין בדברים הרבים שנרשמו מפיו דבר הקשור ליעוץ משפטי וכך נרשם בין השאר:

"השר האסיר המהנדס וצפי כבהא הביע את תמיכתו בכל הישג רוחני או מוחשי למעשה ראוי...שמחזק את האינטרסים הלאומיים הפלסטינים... עד למדינה פלסטינית עצמאית... וזכיית העם הפלסטיני בכל חירותו ועצמאותו ובירתו ירושלים המכובדת"

ואזכיר לא מדובר במפגש פוליטי אלא במפגש עם אסיר חמאס שידיו מגואלות בדם והנאשם מעביר את מסריו של אותו אסיר אל הנהגת החמאס.

דוח מיום 27.2.2013- ת/44 דוח מספר 9

22. הנאשם הגיע ביום 27.2.2013 לפגוש את מועתצם סמארה (אחד מהיעדים של דוח אל סייד מיום 27.9.2012 הנ"ל). על פי חוות דעת מומחה השב"כ (ת/45 סעיף 22ד) סמארה נעצר בדרכו לבצע פיגוע במדינת ישראל, הוא גם היה מעורב בתכנון פיגועים משנת 2012 עד 2015. בעת ששהה בכלא מגידו היה אחד ממנהיגי עצורי החמאס (ראו הודעת הנאשם ת/4 שורה 209) וכעת הוא פונה בעזרת הנאשם בחזרה אל עבאס אל סייד וכך נרשם מפיו על ידי הנאשם שלא מבצע עבודה משפטית כל שהיא, אלא כסייען של החמאס:

"אנו מעוניינים שייקבע שמו של זה שיקבל לידיו את תיק האסירים בחוץ, ואם הוא יחליף את שיח צאלח-לכל הפחות, על מחליפו לא להיות ברמה פחותה ממנו...יצוין כי האחים בחוץ יפעלו על פי המלצתנו".

והוא מסיים את דבריו כך:

"אבקשך לשלוח את תשובתך לענינים אלה באופן מידי עם אדון אלעאבד (הנאשם, תוספת שלי)... אבקשך לא לשלוח תשובה בנוגע לכך עם איש, פרט לאדון אעבד".

אזכיר כי שיח צאלח הוא ערורי אחד ממנהיגי החמאס ומפי סמארה ניתן ללמוד על הקשר וההשפעה שיש לסמארה על "האחים בחוץ" הלא היא הנהגת החמאס. הנאשם במעשיו העביר מידע ומסרים בין שני מחבלים שנשפטו בשל מעשיהם הבזויים וברקע תקשורת עם הנהגת החמאס. ניתן ללמוד על חלקו המרכזי של הנאשם בשליחויות אלו הוא יכול להעביר תשובה "באופן מידי" ולמצער על פי סמארה הנאשם אמין ודיסקרטי על פני כל שליח אחר, הנאשם במקרה זה שליח לדבר עבירה ולא עורך דין.

דוח מיום 8.4.2013- ת/44 דוח מספר 17

ביום 8.4.2013 נפגש הנאשם עם חמזה קרעאוו בכלא מגידו שמכתיב לו בין השאר כך:

"ישנו נתק בכל הנוגע לידיעות אודות שאר בתי כלא ובשל כך אנו זקוקים לביקורים באופן עתי".

אמירה גם ממנה ניתן ללמוד על תפקידו של הנאשם במנגנון העברת הידיעות בין בתי הכלא. (אין מחלוקת כי הדוח נכתב על ידי אשתו של הנאשם שהייתה עם הנאשם באותו ביקור, הנאשם בהודעתו ת/9 שורה 199 אישר כי ידע את תוכנו של הדוח).

דוח מיום 11.4.2013- ת/44 דוח מספר 2

23. בחלוף 3 ימים הגיע הנאשם לכלא גלובע לפגוש את עבדאללה ברגותי, פעיל חמאס שנדון ל-67 מאסרי עולם בגין מעורבותו באירועי טרור שגרמו למותם של עשרות ישראלים ונחשב למהנדס החבלה הבכיר של החמאס (ראו סעיף 32 לחוות דעת מומחה השב"כ ת/45) (אין בראיות שהוצגו במשפט

מטעם המאשימה וההגנה ראייה כי הנאשם ייצג את האסיר הנ"ל, ראו מסמכי השב"ס ת/47 ונ/1).

אדגיש כי גם ברגותי זכאי לייצוג משפטי אלא שעיון בדוח שנרשם על ידי הנאשם ומתעד את דבריו עולה כי מדובר בפעילות של ארגון החמאס, שהנאשם מהווה חוליה המאפשרת תקשורת בין אגפיו של הארגון ולא בקשר לייצוג משפטי כל שהוא.

בחלק השני של הדוח פונה ברגותי באמצעות הנאשם אל אלסייד וכך רשם הנאשם:

"האח היקר עבאס אל סייד, לפני כשבועיים הייתי בקשר עם אבו אל ווליד בנוגע להשתתפות באחת הפעילויות של התנועה במצרים למען העם הסורי... ביקשתי מאבו אל ווליד שיודיע לשיח צלוח שיהיה בקשר עם החבר'ה בכלא גלבווע כדי להקצות זמן לקשר באמצעות "אלע'זלאן" כדי שאוכל לכסות את הפעילויות של משרד ההסברה של התנועה, הנמצא תחת נהול של אחינו עבאדה בעזה ואבו אל ווליד בקטר".

מסמך שתוכנו מדהים ולפני שאנתחו אבהיר שני מושגים שאינם במחלוקת, אבו אל ווליד הוא מוחמד משעל מבכירי הנהגת החמאס השווה בקטר, "אלע'זלאן" הוא הכינוי למכשיר טלפון נייד שהוברח באופן לא חוקי לכלא ונמצא בשימוש של האסירים.

ברגותי מתאר תקשורת שלו מהכלא עם משעל בקטר, ערורי בתורכיה, מצרים ועזה, תוך פנייה לאל סייד שנמצא בכלא הדירים. תיאור שמראה כי החמאס פרש זרועות כתמנון וגם במקרה זה סייע הנאשם במעשיו לאפשר לתמנון לתאם פעולותיו ולצורך קידום תכניותיו מבקש ברגותי לקבל עדיפות בשימוש במכשיר הטלפון נייד שהוברח לכלא והנאשם הוא זה שמאפשר תיאום בין חלקי ארגון הטרור.

בתגובתו לכתב האישום (סעיף 21) הודה הנאשם ברישום הדוח אך כפר בהעברתו לאל סייד, גם אם הנאשם לא היה זה שהעביר את המידע עד לאל סייד הוא הכשיר את הקרקע להעברתו. הנאשם העלה על הכתב את דבריו החמורים של ברגותי העביר אותם לפארס ומשם הדרך קצרה אל עבאס אל סייד בכלא הדירים.

לטעמי די ברישום דוח זה והעברתו לפארס בשכם על מנת שיעבירו לחמאס ומנהיגיו כדי ללמד על כוונה מצידו של הנאשם לפגוע בביטחון המדינה.

הנאשם עמד במרכז של מעגל תקשורת בין חאלד משעל בקטר וסאלח ערורי בטורקיה שמטרתיהם כמנהיגי החמאס לפגוע קשות במדינת ישראל וגם במקרה זה, כשנה לפני מעצרו של הנאשם הוא לא נרתע להוות חולית תקשורת בין חורשי רעה אלו.

ידעתי של הנאשם מפי ברגותי על מכשיר טלפון נייד שהוברח לכלא והעברת מסר בדבר חלוקת השימוש בו או למצער זמן השימוש שדורש ברגותי חייבה דיווח מיידי לשלטונות החוק, פעולה שהנאשם לא עשה. הנאשם מבחירתו העדיף לדווח לחמאס באמצעות פארס ולא לדווח לרשויות החוק.

עוד ניתן ללמוד על המבנה הארגוני של החמאס בין כתלי הכלא, בחלק הראשון של הדוח רושם הנאשם מפי ברגותי "אין פעילות מטעם הארגון באגף 1".

כפי שהוכח על ידי מומחה השב"כ אידי (עמוד 90 לפרוטוקול שורה 19) לחמאס מבנה ארגוני הכולל 4 זרועות אחת מהן כוללת את אסיריו בבתי הכלא בישראל וחיזוק לכך ניתן למצוא בדבריו של ברגותי אחד ממנהיגי החמאס שאינו מרוצה מרמת הפעילות של "הארגון" (מונח בו בחר ברגותי) בבתי הכלא.

הנאשם שמע, כתב את הדברים ודיווח להנהגת החמאס באמצעות פארס. ידיו של הנאשם לא רעדו בעת אזכור כל זרועות החמאס בקטר, עזה וטורקיה כי הוא היה חלק מהמנגנון של אותו ארגון. מיותר לציין כי הנאשם לא צריך לקבל דרגת מומחיות כדי לדעת מיהו חאלד משעל ומיהו ערורי (שהיה גם לקוח שלו) ואם נבחן את תיעוד שני מפגשיו עם ברגותי ואל סיד ניתן לראות כי לא מדובר בפעילות תמימה אלא במערך שיטתי ומאורגן שבנה ארגון החמאס בתוך בתי הכלא והנאשם הוא חלק ממנו.

לו כוונותיו של הנאשם היו תמימות מיד לאחר צאתו מכלא גלבוע ביום 11.4.2013 למשמע דברי ברגותי הוא היה חייב להפסיק לבצע ביקורי אסירים שלא למטרות משפטיות. למרות זאת הנאשם המשיך להיות המדווח מהשטח לארגון החמאס ופעל במודע כחלק ממערך זה. ואזכיר לא מדובר במסר שהועבר באמצעות מעטפה סגורה כשהנאשם משמש כשליח, בכל דוח ודוח הנאשם רשם את הדברים היה מודע לתוכנם ודאג להעבירם לנמענים, אנשי חמאס.

הנאשם ידע שיש לו בעיה עם העברת דוח שתוכנו כה חמור והוא בחר בתשובה חסרת בסיס שנטענה לראשונה בחקירתו הנגדית לפיה הדוח נקרע ולא נשלח, אחרי זה שינה גרסה ואמר "יכול להיות שזה נשלח לפארס, אני לא זוכר עכשיו", אחרי זה טען "סביר להניח שזה נשלח לפארס" וגם "כתבתי את זה ושלחתי, אדוני לפארס אבו חסן", תוך שהוא מציין כי מסמך זה על פי תוכנו לא היה צריך לעבור הלאה (ראו עמודים 478-479 לפרוטוקול). בחקירתו הנגדית התפתל וסתר את עצמו ומעיון בתשובותיו נראה כי הוא לא בא להשיב על שאלות אלא להתחמק ממתן תשובה, לגרסתו לא היה צריך לשלוח את הדוח בשל תוכנו (נטענה שלא נטענה על ידו בעת שנחקר במשטרה, ת/2 שורה 305).

דוח מיום 11.4.2013 - ת/44 דוח מספר 22

24. באותו ביקור בכלא גלבוע פגש הנאשם גם במחמד סבחה, פעיל חמאס מטול כרם שהיה מעורב בפיגועי טרור והיה חלק מהנהגת החמאס בכלא (ראו חוות דעת מומחה השב"כ

חוות דעת המכונה אידי, ת/45, יד). אין בראיות שהוצגו במשפט מטעם המאשימה וההגנה ראיה כי הנאשם ייצג את האסיר הנ"ל, ראו מסמכי השב"כ ת/47 ונ/1.

עיון בתוכן הדוח שמסר סבחה ונרשם על ידי הנאשם מראה כי מדובר בדוח הנראה בחלקו הראשון כדוח שכותב איש מודיעין לשולחיו והוא כולל דיווח מדויק על מספרי אסירים בכל אגף ושיוכם הארגוני. מידע מסוג זה רלבנטי רק להנהגת הארגון וחזקה על הנאשם שהבין כי הוא משתף פעולה כדי לעדכן את הנהגת החמאס מה מתרחש בין כתלי בית הסוהר לגבי אנשיו. למצער תוכנו של הדוח מעורר חשד המחייב בדיקה למה ולמי מיועדים פרטים אלו ומשלא עשה כן "עצם את עיניו".

דוח מיום 21.5.2013 - ת/44 דוח מספר 19

25. ביום 21.5.2013 הגיע הנאשם לבקר את זייד קוואסמה בכלא קציעות (כונה בדוח "כלא הנגב"), קוואסמה היה פעיל חמאס בחברון לפני מעצרו, שימש בכלא אחד ממנהיגי החמאס (ראו חוות דעת מומחה השב"כ ת/45) (אין בראיות שהוצגו במשפט מטעם המאשימה וההגנה ראייה כי הנאשם ייצג את האסיר הנ"ל, ראו מסמכי השב"כ ת/47 ונ/1).

גם הפעם מדברי קוואסמה בפתח המפגש היה מבין כל אדם כי מדובר במערכת מסועפת של תקשורת בין אסירי החמאס. לדברי קוואסמה לפני שבועיים נשלחה "איגרת ארוכה" לאל סיי (המכונה אבו עבדאללה) והוא מוסיף "ואנו ממתינים לתשובה עליה". והוא מנצל המפגש כדי לפנות למנהיג החמאס אל סיי באמצעות הנאשם, הפנייה היא בקודים הידועים רק לצדדים לאותה תקשורת הוא מזכיר כי אם עבדאללה "העבירה לך מכתב הכולל ענינים רבים ועצות שהתייעצה עמי בהן ואני ממתינ לתשובה", הוא מדבר על צעדים שיש לנקוט כגון "להוציא גדודים של אסירים שישבתו רעב במטרה להוציא אסירים אחרים מהבידוד" ומוסיף כי יש לפעול "כולנו כמוסד ולא כפרטים".

בחוות דעת מומחה השב"כ (ת/45 סעיף 52ג) מבהיר מומחה השב"כ כי בדוח זה הנאשם מעביר מסר מכלא קציעות לאחראי החמאס אל סיי בנוגע לכוונות לפעול כגוף אחיד של החמאס גם בכלא.

דוח 17.6.2013 - ת/44 דוח מספר 18

26. הנאשם פגש שוב בסבחה בכלא שיטה ביום 17.6.2013 ושם שמע ממנו בפתח הדברים את האמירה שמופנית ל"אחים הירדנים השובתים רעב" וכך כתב הנאשם מפי סבחה:
"לאחר שיצאנו מאצלכם, שלחנו את כל האיגרות שביקשתם ללא יוצא מן הכלל (לקטר, לעזה, לגדה ולמצרים)".

שוב חייב היה להבין הנאשם כי הוא חלק ממארג תקשורתי המגיע גם לקטר ולעזה שם נמצאות מפקדות החמאס. בהמשך פונה סבחה באמצעות הנאשם אל עבאס אל סיי ומדבר על התערבותו בשביתת רעב של אסירים, הוא מתאר כי עשה שיחות עם "האחים בעזה" שהוא נוקב בשם ובעמוד השני נותן האסיר הוראות לפיהן יש לבקר באופן קבוע מדי שבוע בכלא עופר ששה אסירים מסוימים (והוא ביניהם).

ביקור קבוע לאסירים מסוימים כמבוקש הוא למעשה בניית מאגר של מידע ותיאום כדרכו של כל ארגון ובמקרה זה ארגון מחבלים שהקים זרוע בין פעיליו ותומכיו בכלא. התקשורת ביניהם נעשתה באמצעות הנאשם ובידיעתו המלאה ודי בכך ששמע הנאשם מפי סבחה כי הוא בקשר עם קטר ועזה. מיותר לשוב ולציין כי ביקור שבועי מוזמן מראש אינו מפגש עורך דין לקוח, אלא התנהגות של ידו הארוכה של ארגון החמאס שמקבל מידע מאנשיו שנכלאו באמצעות הנאשם.

לענין זה אפנה לחוות דעתו של המכונה אידי, מומחה השב"כ (ת/45 סעיף 52ב) אשר ניתח את הדוח הנ"ל לפיו שיתוף הפעולה בין סבחה לאל סיי אליו מוביל סבחה משדר מסר של פעולה אחידה כגוף מאוחד ובדרך זו של ריכוז מאמצים מקרב כלואי החמאס תוך דיכוי יוזמות בודדות מהווה מתן שירות לחמאס, מסקנה המקובלת עליי.

דוח 20.6.2013- ת/44 דוח מספר 7

27. ביום 20.6.2013 ביקר הנאשם את אל סייד בכלא הדירים, המפגש היה קצר ובמהלכו פנה אל סייד באמצעות הנאשם אל פיראס אבו צהיב, הלא הוא פיראס פידי מעזה. וכפי שקבעתי לעיל מדובר בפעיל הזרוע הצבאית של החמאס שהיה כלוא בעבר במדינת ישראל, שוחרר בעסקת שליט, גורש לעזה ועבר לעבוד מטעם בחמאס באגודת אל נור ביחד עם רג'ב (ת/45 עמוד 33).

וכך רשם הנאשם מפי אל סייד את הפנייה אל פידי:

"שלחתי מספר איגרות. אני מבקש אחי היקר שתשלח לי את התשובות להן דרך עבדאאלה או או יאסר שאצלכם וזאת כדי לזרז את הגעתן אליי".

הנאשם ידע היטב מיהם שני הצדדים לתקשורת הנעשית ביוזמתו, הוא פגש בכלא את אמיר החמאס אל סייד והוא ידע היטב כי פידי מעזה הוא פעיל חמאס וכאן בעזרת הנאשם יוצרים קשר בין השניים.

דוח מיום 25.6.2013- ת/44 דוח מספר 1

28. בחלוף 5 ימים ביום 25.6.2013 הגיע הנאשם לבית חולים העמק בעפולה לפגוש את ברגותי, אחד ממנהיגי החמאס כמתואר לעיל שנדון ל-67 מאסרי עולם בגין מעורבותו באירועי טרור (סעיף 32 לחוות דעת מומחה השב"כ ת/45).

גם הפעם משמש הנאשם חוליה בין מנהיג חמאס בכיר הכלוא בישראל לבין פידי ממנהיגי החמאס בעזה (המכונה גם מחמד צבחה, ראו הסבר זהותו בהודעת הנאשם ת/2 שורה 286). ברגותי מביע מהכלא תרעומת כלפי חמאס עזה באמצעות הנאשם בשל "הכשולן החרוץ" של עסקת שליט "שלא הביאה למימוש הדרישה המרכזית והיא שחרור המנהיגים" הוא דורש כי יקוימו הבטחות "כדי להוציא אותנו מעלטת בתי הכלא, במיוחד את אנשי גדודי אלקאסם...יש רק ירושלים ולאחר ירושלים יש רק אלקאסם".

מיותר לשוב ולהזכיר לא מדובר במסמך הכולל יעוץ משפטי והמפגש בין ברגותי לבין הנאשם נועד למטרה אחת להעביר מסרים להנהגת החמאס בעזה, כשהנאשם מהווה חוליה מרכזית בציר התקשורת.

הנאשם בהודעתו ת/2 (שורה 286) הסביר כי באותו מפגש הביע ברגותי כעס על אי שחרורו בעסקת שליט, הודיע כי הוא רוצה לכנס שביתת רעב של האסירים כדי להפעיל לחץ על ממשלת ירדן. בהודעתו ת/1 (שורה 419) הסביר הנאשם כי ברגותי ביקש להעביר המידע לארגון המהנדסים בירדן כדי שיתחילו להתקומם וללחוץ על המלך הירדני והממשלה הירדנית ויביאו לשחרורו מהכלא.

דוח מיום 13.10.2013- ת/44 דוח מספר 14

29. באותו תאריך הגיע הנאשם לפגוש שוב את סמארה המשתייך להנהגת חמאס בכלא קציעות (ראו ת/45 סעיף 22ד). בפתח המפגש פונה סמארה באמצעות הנאשם אל מנהיג החמאס אלסייד בשאלה:

"שלחתי לך 2 איגרות לפני כן על יותר מבעיה אחת ולא קבלתי תשובה... על הבעיה הזאת מתלונן יותר מאח אחד מה"גוף"... שמעתי מעורכי הדין שביקור אצלך אורך 4-5 שעות ועורך הדין מותש מהכתיבה".

ואני תוהה הלכך ייקרא ייצוג משפטי?

והוא מוסיף: "האחים התלוננו על גודל הסכומים שמשולמים לעורכי הדין ואני דיברתי עם מוסא והשיך צלחא בעניין".

מי כמו הנאשם יודע מיהו השיך צלחא ערורי שמרכז מתורכיה כאחד ממנהיגי החמאס את נושא האסירים ודי בשמיעת הדברים כדי להבין את חלקו של הנאשם בהעברת מסרים בין אסירי החמאס להנהגה בחו"ל.

ואם לא די בכך אומר סמארה כך והנאשם כותב:

"בעיה נוספת שיש סכום של 140 אלף דינר... ובפרט לאדון פארס ואדון מוחמד עאבד מאז 2010, השיך צלחא יודע את הפרטים שלו. הסכום הצטבר בתקופה שבה הועבר התיק מ"הגוף" אל קציעות. גם אבו צהיב יודע את הפרטים לגביו... אני סבור שיש לשלם סכום נוסף לפני סוף השנה לפחות".

אזכיר את הידוע היטב לנאשם, שיח צלחא הוא ערורי ממנהיגי החמאס שגורש לטורקיה, אבו צהיב הוא פידי מפעילי החמאס בעזה והנה קשר ישיר וחד משמעי בין כספים שדורש הנאשם עבור עבודתו בשנת 2010 מסמארה מנהיג חמאס בכלא שמעביר באמצעותו פנייה לערורי ולפידי. הנאשם דורש חוב עבור עבודה-גם אם ייצוג משפטי בשנת 2010 מארגון החמאס באמצעות מנהיגיו בכלא בישראל, בטורקיה ובעזה, מיותר להזכיר כי החמאס הוא ארגון מחבלים שקבלת כספים ממנו אסורה.

בעדותו הסביר הנאשם כי מוסא, הוא מוסא דודין, מי שהחליף את ערורי בעניין "האחריות על תיק האסירים" (עמוד 618 לפרוטוקול שורה 20). הנאשם בעדותו הלא אמינה טען כי לא ידע כי כשמוזכר שיח צלחא, מדובר בערורי (ראו עדותו בעמוד 619) ואזכיר הנאשם לא הגיע כעורך דין אזרחי לביקור אקראי בכלא, לדבריו הוא ייצג מאות אסירים/עצורים הוא ייצג אפילו את ערורי בעצמו, הוא ביקר ותיעד דוחות רבים ולטעון שלא ידע מיהו שיח צלחא היא טענה לא אמיתית, במיוחד שהשם של שיח צלחא הוזכר בהקשר מאוד מסוים בעניין כספים שדורש הנאשם עבור טפול באסירי חמאס. לא הצלחתי לקבל תשובה עניינית מהנאשם אם כגרסתו לא ידע בעת המפגש מיהו שיח' צלחא והוא שומע מסמארה באותו ביקור כי אותו שיח צלחא האלמוני יודע את הפרטים בקשר לחוב שחייבים לנאשם, הייתכן שהנאשם לא ישאל את סמארה במי מדובר ואני משיב שהוא לא שאל כי הוא ידע היטב שמדובר בשיח' צלחא ערורי לו שליטה על כספי החמאס איתם ממנים את שירותיו. אני קובע כי הנאשם לא אמר אמת בעדותו הוא ידע היטב כי סמארה פונה לאל סייד בקשר לחוב שחייבים לנאשם עליו יודעים ערורי ופידי אנשי החמאס והם גם צריכים להעביר אליו את הכספים מהחמאס.

דוח מיום 29.10.2013 - ת/44 דוח מספר 6

ביום 29.10.2013 ביקר הנאשם את ראפת נאציף בכלא קציעות, מדובר בפעיל חמאס עצור מינהלי ששימש ראש החמאס בטול כרם ושייך להנהגת חמאס בקציעות וכך הכתיב לו ראפת לאחר שהוא נוקב בשמות 5 עצורים מינהליים הנמצאים בכלא מגידו:

"חובה לבקר אותם במגידו כל שבוע, ללא קשר לאסירים או ל"אמירים" של האגפים" הוא ביקש מהנאשם ללכת "במהרה" לכלא עופר לפגוש בשני אסירים ולאחר מכן ללכת לכלא מגידו לעדכן את העצירים "לגבי הצעדים האלו".

הנאשם לא פועל כעורך דין וגם לא מטעמו של עציר מינהלי מסויים, הוא מקבל הוראות ממנהיג חמאס שעצור בכלא קציעות, לאן ללכת, את מי לפגוש ולמי להעביר מידע.

שימוש בעורך דין כדי להעביר מסרים במהרה בין שלושה בתי כלא: קציעות, מגידו ועופר הינו מתן שירות לחמאס, רק לחמאס יש אינטרס לתיאום עמדות ולדאוג למחבליו גם לאחר שנשפטו.

דוח מיום 10.11.2013- 44/ת דוח מספר B22

30. ביום 22.11.2013 הגיע הנאשם לכלא גלבוה כדי לפגוש את עאמר אל טנבור- פעיל חמאס, ששימש כאמיר החמאס בכלא גלבוה. (אין בראיות שהוצגו במשפט מטעם המאשימה וההגנה ראיה כי הנאשם ייצג את האסיר הנ"ל, ראו מסמכי השב"ס 47/ו/1). בין השאר מכתוב טנבור לנאשם את הדברים הבאים: "נושא הכנסת מכשירים: הסכומים מוכנים, הדרך קלה, יש צורך בחוות דעתכם", לקורא תמים המעורה בדוחות הקודמים ניתן להבין כי מדובר בהברחת מכשירי טלפון לתוך הכלא, עובדה זו לא מנעה מהנאשם לרשום את הדברים ולהעבירם הלאה אל ארגון החמאס באמצעות פארס משכם.

דוח מיום 20.11.2013- 44/ת דוח מספר 33

31. באותו יום הגיע הנאשם לכלא עופר ופגש בין השאר את סמארה (סעיף 3) שמכתוב לו בין השאר את המשפט הבא "התקשרתי למוסא ולשיח צלאח ולשיח טלאל בנוגע לפרטים על סידור תיק עורכי הדין". הנאשם עומד מול אחד מפעילי החמאס שכלוא במדינת ישראל ושומע מפיו על שיחות שערך עם ערורי ודודין (צאלח ומוסא), הדוח שכולל פרטים נוספים נרשם ומועבר על ידי הנאשם לשכם ומשם לחמאס.

באותו מפגש נפגש הנאשם גם עם עבד אלג'אבר פקהא (סעיף 1) שמספר לו על תכנון מרד של אסירי החמאס. גם כאן הנאשם לא נדרש לתת יעוץ משפטי והוא נתן שירותים של דיווח. הוא רושם דוח מפורט הכולל את פרטי מנהיגי השביתה ופרטים רבים נוספים ומעבירו אל החמאס באמצעות פארס, (הנאשם לא התכחש לאמירת הדברים בעת חקירתו 16/ת שורה 169 ולא רלבנטי כלל אם המילה הנכונה היא מרד, חרם או שביתה. ארגון אירועים אלו אינו מתפקידיו של עורך הדין).

דוח מיום 20.1.2014- 44/ת דוח מספר 16 מפגש כפול

32. הנאשם פגש בכלא מגידו את האסיר סמארה ששלח ברכות לפארס על החלפת האחראי על האסירים שכעת הוא מוסא דודין "מתחתיו יהיה בכיר שיהיה איתכם בקשר ישירות" תוך שהוא מסביר כי יש לו קשר ישיר איתו. (לפי הודעת הנאשם 9/ת שורה 193 בביקור נכחה אשתו שכתבה את הדוח, הנאשם נכח, קרא את המסמך ושלח אותו לפארס). גם מביקור זה יכול היה הנאשם ללמוד על מעורבות החמאס במעשיו ששולח זרועותיו לכל מקום. דודין ממנהיגי החמאס בחו"ל נמצא בקשר עם סמארה ממנהיגי החמאס בכלא הישראלי והחוליה המקשרת- הנאשם ואפנה לחוות דעת מומחה השב"כ (ת/45 סעיף 52), "העברת המסר מהווה חיזוק לקשר הישיר והרציף בין הכלא, ממחישה את הזיקה הישירה והאינטרס של חמאס חו"ל בקיום הקשר הישיר באמצעות עורכי הדין, המגיעים לביקורי הכלואים".

בהמשך לאותו ביקור נפגש הנאשם באותו יום עם עבד אל באסט אל חאג', האחראי על אסירי חמאס בכלא מגידו (ראו הודעת נאשם ת/4 שורה 207) מדבר על האופן בו ירוכזו האסירים בכלא, הנאשם בהודעתו ת/77 (שורה 88) אישר כי רשם הדוח ואין בינו לבין יעוץ משפט דבר ולמרות זאת הנאשם העביר את הדיווח לפארס ומשם לחמאס.

דוח מיום 6.2.2014 - ת/44 דוח מספר 9

33. באותו מועד פגש הנאשם באסלאם ג'ראר פעיל חמאס בכיר מג'נין שנדון למאסר עולם. (אין בראיות שהוצגו במשפט מטעם המאשימה וההגנה ראייה כי הנאשם ייצג את האסיר הנ"ל, ראו מסמכי השב"ס ת/47 ונ/1). ג'ראר ביקש מהנאשם להעביר מכתב מפורט לאסיר בכלא מגידו עבד אל באסט אל חאג', הנאשם מבצע את השירות ומקשר בין כלואי החמאס, שירות לכל דבר וענין עבור ארגון החמאס.

34. בחרתי להתעלם ממסמך 29 (ת/44ב) שנכתב על ידי חוסאם בדראן פעיל חמאס ממשוחררי עסקת שליט (ראו הודעת הנאשם ת/1 שורה 327) שנשלח ביום 17.2.2014 והתקבל אצל הנאשם סמוך לאחר מכן. מסמך זה לא היה חלק ממערך הדיווחים בכלא למצער בשלב בו נתפס.

תוכנו של המסמך אינו קשור ליעוץ משפטי ויש בו אמירות חמורות כגון בנושא התערבות איראן ופעילות נגד "הכיבוש בגדה" ומיד מתעוררת התהייה מדוע שולח בדראן דווקא לנאשם מסמך בנושא זה, הנאשם בעדותו טען כי הוא לא מכיר את בדראן (עמוד 582, 589 לפרוטוקול) ואיני מאמין לנאשם בנושא זה. אך מאחר והנאשם לא עשה בו שימוש ואזכיר כי הנאשם נעצר ביום 25.2.2014, לא אקבע על פי מכתבו של בדראן ממצא כל שהוא.

35. סיכום עד כאן בנושא הדוחות, בין 3.5.2012 ל-24.2.2014 מועד מעצרו של הנאשם נפגש הנאשם 18 פעמים עם אסירי חמאס שונים, מבכירי הנהגת החמאס, בבתי הכלא שיטה, מגידו, גלבוע, קציעות ועופר בכל 18 המקרים רשם הנאשם מפי האסירים פרטים שאינם קשורים ליעוץ משפטי ודאג להעביר הדיווחים לפארס ומשם לחמאס, בחלק מהמקרים כיוון העברת המידע היה הפוך, הנאשם הגיע לכלא עם דוח כתוב ונתן לאסיר לקרוא את תוכנו, כל מעשיו של הנאשם נעשו מרצון ובמודע שהוא מהווה חוליה בשרשרת התקשורת עם ארגון החמאס. לפי התרשמותי הנאשם ידע כי במעשיו הוא פוגע בביטחון המדינה אלא שהוא היה אדיש לעובדה זו.

אין להקל ראש גם בכיוון העברת המידע לתוך הכלא, הנאשם באותם מפגשים היה מגיע לכלא כשבידו דוח אותו קיבל מפארס עם הוראה את מי לפגוש וכפי שתיארתי בחלק מהדוחות הנ"ל הנאשם היה מגיע מצמיד את המסמך לחלון זכוכית המפריד בינו לבין אסיר החמאס ומאפשר לו לקרוא את תוכנו. הנאשם לא ערך מסמכים אלו, לא מדובר ביעוץ משפטי אלא בהעברת תוכנו של מסמך שמגיע מהחמאס אל אותו אסיר ביטחוני ספציפי, מה היה כתוב באותו מסמך לא נדע לעולם. חלקו של הנאשם בהעברת המסרים לתוך הכלא נועד לשרת את ארגון החמאס לשם יצירת קשר עם מחבליו שנתפסו.

טענת הנאשם בעדותו בפניי כי רשם דיווחים בעת המפגש עם האסירים והעבירם לפארס רק כדי לתעד הביקורים לצורך התחשבות, אינה מתיישבת עם תוכן הדיווח. אם רק לקיום מפגש יש חשיבות ניתן היה לציין ללא פרטים מעבר לכך.

רישום דוח מפורט הכולל תכנים וגורמים אליהם הוא ממוען כפי שעשה הנאשם מצביע על ידיעה וכוונה ברורה מצידו של הנאשם, להעביר מסר מהאסיר הביטחוני בכלא אל היעד המבוקש שרק תחילתו בשכם וסופו בעזה בארגון החמאס. משהוטח בנאשם בחקירתו הנגדית כי בדוח שרשם ובו המען "עבור פיראס פידי" ומכאן שגם הנאשם ידע כי הדוח מיועד להגיע לפידי בעזה, לא הייתה לנאשם תשובה עניינית (ראו עמוד 476 לפרוטוקול שורה 23).

הנאשם טען כי המפגשים היו לצורך יעוץ משפטי אלא שבכל אחד מ-18 הדוחות הנ"ל אין אזכור ליעוץ משפטי שניתן לאותו "מדווח" מהכלא. אם כגרסת הנאשם הוא היה כלי שרושם את כל דברי האסיר ומעבירם לפארם בשכם הרי שלאור תוכן הדוחות המשקף לכאורה את שהתרחש. יעוץ משפטי לא היה שם ולא במקרה לא הציג הנאשם כחלק מפרשת הגנה ראייה כל שהיא התומכת בטענתו כי יצג במועד סמוך לרישום הדיווחים את מי מאותם אסירים אליהם התייחסתי בניתוח 18 הדיווחים השונים. ומיותר להזכיר את הכלל כי כאשר נמנע אדם מהבאת ראייה או עדות שיש בהם כדי לבסס את עמדתו, חזקה כי הראייה או העדות יתמכו בגרסה המנוגדת, גרסת המאשימה במקרה זה (ראו לעניין זה שמות האסירים שייצג הנאשם ת/47, נ/4, נ/1 ונספח 8 לסיכומי המאשימה שאינם תומכים בטענת הייצוג המשפטי של אותם מוסרי פרטי 18 הדוחות).

דוגמא לידיעת הנאשם כי הוא נמצא על ציר העברת מידע מהכלא בישראל לעזה ולהיפך ניתן למצוא בהודעתו ת/16 (שורה 264) בה הוא מסביר כי במהלך פגישתו עם העצור טלאל אבו עצבה העביר לו הנאשם מכתב מעו"ד רג'ב מעזה, תוכנו של המכתב לא ידוע אך זו דוגמא לעובדה הנאשם היה נציג החמאס בישראל לשם ביצוע שליחויות והעברת מידע (ואיני מתכוון לפעילותו כעורך דין). הנאשם קיבל מכתב מאנשי החמאס בעזה הגיע עם "גלימת עורך הדין" לבית הכלא ובאמצעותה נכנס כדי למסור המכתב כדוור ולא כעורך דין מבלי שמי מאנשי שלטונות החוק יודעים מה מודיע החמאס לנציגו שנעצר.

עוד אפנה לדברי הנאשם בחקירתו (ת/13 שורה 20) לפיה לא העביר מידע בין אסירי ועצורי הג'יהאד האיסלמי אלא רק בין אסירי ועצורי החמאס עובדה המחדדת את מתן השירות שניתן לארגון טרור שנבחר על ידו, ארגון החמאס.

הוכח מעבר לכל ספק סביר כי מבחינה עובדתית הנאשם נתן שירות להתאחדות בלתי מותרת וכחלק מהשירות כלל מגע עם סוכני חוץ.

מתן שירות להתאחדות בלתי מותרת/מגע עם סוכן חוץ

36. המאשימה טוענת כי מעשיו של הנאשם כמתואר לעיל מהווים עבירות של מתן שירות להתאחדות בלתי מותרת-עבירה לפי סעיף 185(ג) לתקנות ההגנה (ריבוי עבירות) ומגע עם סוכן חוץ- עבירה לפי סעיף 114 לחוק.

אין מחלוקת כי החמאס מהווה התאחדות בלתי מותרת כמו גם עמותת אל נור כמתואר לעיל כהגדרתם בסעיף 84 לתקנות ההגנה.

עבירת מתן שירות לארגון טרור דורשת הוכחת מודעות בלבד ולא כוונה ולכן לא רלבנטי כלל האם הנאשם רצה לפגוע בביטחון המדינה או סייע לאויבי ישראל בשל בצע כסף בלבד.

סעיף 85(1)(ג) מגדיר כך את יסודות העבירה של מתן שירות:

"עושה כל עבודה או מבצע כל שירות בשביל התאחדות בלתי-מותרת, אלא-אם יוכיח שהאמין בתום-לב כי העבודה או השירות לא היו בשביל התאחדות בלתי-מותרת".

הקביעות העובדתיות שקבעתי לעיל ביחד עם התרשמותי בדבר מודעתו וידיעתו של הנאשם מגבשים את יסודות העבירה של מתן שירות להתאחדות בלתי מותרת ואזכיר אני מתייחס כלל לייצוג של אסירים/עצירים תהא השתייכותם אשר תהיה. הנאשם ניצל את מעמדו כעורך דין כדי להיכנס לבתי הכלא כבלדר שבא להעביר ידיעות חלקן או רובן נכתבו עבורו לשם הכנסתו לכלא וחלקן נוצרו על ידו במהלך הביקור כדי להעביר את המידע החוצה אל שכם ועזה, אל פארס וג'בר והכל במצוות שולחיו אנשי החמאס. הנאשם התעקש כי המסמכים ייקראו דוחות ולא אגרות ואכן תפקידו היה תפקיד של איש שטח המדווח על המתרחש אל "האחים בעזה" ומהחמאס אל "האחים בכלא" ובכלל זה העברת מידע ודיווחים בין מנהיגי החמאס בבתי הכלא השונים.

הצדדים הפנו לשאלות שהתעוררו בפסקי דין שונים באשר לפרשנות המושג מתן שירות להתאחדות בלתי מותרת כגון מתן שירותי גינון או ניקיון להתאחדות בלתי מותרת. עובדותיו של תיק זה כפי שהוכחו מעבר לכל ספק סביר רחוקות מרחק רב משאלות גינון או ניקיון.

מעשיו של הנאשם לא מתייחסים "לתחום אפור" אלא לליבת מטרות החמאס ובמקרה זה לא נדרשת כל מלאכת פרשנות, הנאשם פעל במודע כדי לחזק את מנהיגי החמאס בכלא ושל ארגון החמאס בכללותו בדרך של יצירת קשר והעברת דיווחים ביניהם. קיומו של ארגון מחבלים תלוי גם בקיום מחבלים וכפי שהוכח גם בתי הכלא מהווים כר נרחב לעידוד וצמיחת אוהדי הרעיון של השמדת מדינת ישראל וכפי שהוכח בתיק זה לא במקרה חלק מאותם חברי ארגון החמאס שהיו בבתי הכלא בישראל חוזרים לחיקו של הארגון ולעיתים גם מקודמים בשל עברם כאמור לתפקידים בכירים יותר.

ערורי שבעת מעצרו היה ראש החמאס בחברון, לאחר שחרורו קבל מעמד בכיר כאחראי על כל אסירי החמאס, גם מוסא דודין או פידי ששחררו בעסקת שליט לא הפכו לאוהדי ישראל אלא לחלק פעיל במערך החמאס הפועל לפגיעה בביטחון ישראל. הנאשם במגעיו עם שונאי ישראל אסירי החמאס ועידודם בדרך שהאחים בחוץ דואגים להם, סייע בצורה מובהקת לקדום המטרות הבלתי חוקיות של ארגון הטרור פעולות אלו הן פעולות מובהקות המהוות מתן שירות להתאחדות בלתי מותרת.

כפי שנקבע ביסודות העבירה, המחשבה הפלילית הנדרשת הינה של מודעות שמתקיימת גם במקרה של עיוורון מכוון לפי סעיף 20(ג)(1) לחוק המכונה "עצימת עיניים".

37. במקרה זה הוכח כאמור לעיל כי הנאשם ידע היטב כי הוא פועל בשירות החמאס ועבורו. הוא ידע את תוכנם החמור של הדוחות רובם נכתבו בכתב ידו, הוא ידע את המען אליו מועבר הדיווח שלעיתים הוכתב מפי האסיר כפי שתיארתי לעיל (כגון לאחיי בעזה, לאחים בחוץ או לפיראס פידי). הנאשם ידע היטב מול מי הוא עומד בכל מפגש, אסירי חמאס מהקיצוניים באויבי מדינת ישראל, הוא ידע כי המידע אותו הוא מעביר ממנהיגי החמאס הכלואים אל מחוץ לכלא יש בו פוטנציאל של "פצצה מתקתקת"

ומניסיונו כמו גם משיחותיו עם האסירים הוא ידע למשל כי אסירים ביטחוניים של החמאס לאחר שחרורם מסיבה זו אחרת, כגון משוחררי עסקת שליט או ערורי חוזרים למרכז הבמה ולאותן מטרות של השמדת מדינת ישראל. עובדה שלא מנעה ממנו לתחזק את מנגנון התקשורת בין אותם אסירים שנשפטו בגין מעשים שפלים למאסרי עולם רבים. כל אחד מ-18 הדיווחים אותם ניתחתי מהווה פגיעה בביטחון המדינה או יש בו פוטנציאל משמעותי לפגיעה שכזו והנאשם במודע נתן יד להעברת המידע לשני הכיוונים מהאסיר הביטחוני ואליו. לא במקרה שילם החמאס לנאשם סכומי עתק עבור אותם שירותים שקיבל ממנו.

גרסת ההגנה כי הנאשם היה רק שלוחו של פארס משכם היא מיתממת, העובדה שפארס מבקש מהנאשם לתת שירות לחמאס אינה הופכת את ביצוע המעשה כחוקי ולטעמי הנאשם היה שותפו של פארס ושניהם שמו להם למטרה כנגד בצע כסף לתת שירות לארגון טרור, הוא החמאס. התקופה הארוכה בה רשם הנאשם דיווחים והעבירם הלאה למרות תוכנם החמור שאינו קשור לתפקידו כעורך דין מחזק את קביעתי כי הנאשם רצה בתוצאות של מעשיו, מתן שירות של עדכון החמאס ואסיריו והוא היה מודע לכל הנסיבות.

איני מקל ראש גם באותם דיווחים הקשורים בנושאים ארגוניים של כלואי החמאס, כגון ארגון ותאום עמדות בעזרת הנאשם כדי לקיים שביתת אסירים וכפי שקבע בית המשפט העליון, המלחמה בארגוני הטרור והחמאס נעשית בחזית הצבאית-ביטחונית ובחזית האזרחית-חברתית כאחת וגם במקרים בעלי אופי ארגוני אזרחי הקשור בארגון החמאס יש סיכון ממשי לביטחון המדינה (בש"פ 9577/11 זלום נגד מדינת ישראל (9.1.2012) וע"פ 3827/06 פלוני נגד מדינת ישראל (27.3.2007)).

ככל שמדובר בארגון טרור כמו החמאס יש למנוע כל התארגנות או קשר בין פרטיו שכן מטרתם אחת- פגיעה בביטחון מדינת ישראל.

ככל שמדובר בעבירה של מגע עם סוכן חוץ

המאשימה הבהירה כי היא מייחסת לנאשם מגע עם סוכני החוץ לטענתה: ערורי, רג'ב, פידי ומנהיגי החמאס בכלא אותם פגש לא לצורכי ייצוג משפטי.

סעיף 114(ג) מוגדר כך סוכן חוץ:

"לרבות מי שיש יסוד סביר לחשוד בו כי עסק, או נשלח לעסוק, מטעם... ארגון מחבלים או למענם... במעשים אחרים העשויים לפגוע בביטחון מדינת ישראל וכן מי שיש יסוד סביר לחשוד בו שהוא חבר בארגון מחבלים או קשור בו או פועל בשליחותו".

מיותר לציין כי החמאס הוא ארגון מחבלים כהגדרתו בסעיף 91 לחוק והוא הוצא מחוק לחוק בהתאם להכרזת ממשלה על פי סעיף 8 לפקודת מניעת טרור.

המחשבה הפלילית הדרושה לקיום עבירה של מגע עם סוכן חוץ היא קיום ביוזעין של המגע, ללא הסבר לכך (סעיף 114(א)). אולם חשוב לזכור כי לא מדובר בעבירה תוצאתית ולא נדרש להוכיח כי נגרמה בפועל פגיעה בביטחון המדינה ודי בקיום פוטנציאל של פגיעה כאמור. ראו ע"פ 6833/14 נפאע נגד מדינת ישראל (31.8.2015) (להלן-נפאע) בו נקבע בין השאר כי "אין חולק כי פגישה עם בכיר מאוד בארגון טרור יש בה

כדי להביא לפגיעה בטחון המדינה".

על פי סעיף 114(ד), יכולה לעמוד לנאשם הגנה "אם הוכח לבית המשפט שלא עשה ולא התכוון לעשות דבר שיש בו כדי להביא לידי פגיעה בביטחון המדינה".

חשוב להזכיר כי בעניין נפגע הנאשם עם סגן מזכיר "החזית העממית" שהייתה ארגון טרור והשיחות היו לטענתו בעלות אופי פוליטי ולא בטחוני. בית המשפט העליון דחה בעניין זה את הגנתו וקבע גם אם זה היה תוכן השיחות לא עומדת לו ההגנה על פי החוק:

"עצם הפגישה היא, כאמור, המעשה שיש בו כדי לפגוע בביטחון.... הפגיעה בביטחון אינה נובעת בהכרח רק מתוכן השיחה אלא מעצם קיומה, וגם לתוכן ה"פוליטי" יש משמעות במובן הרחב של בטחון המדינה. נזכיר, כי כעולה מתמלילי הודעות נהאד מ-11.12.07 ומ-19.12.07 דובר על יחסי חמאס והרשות הפלסטינית, על יחסי ארצות ערב כמו סעודיה ומצרים... תוכן המפגש והדברים הנאמרים במסגרתו אכן מהווים נסיבה חשובה, היכולה ללמד על מידת הסיכון הפוטנציאלי של המפגש, ועסקין בקשת של אפשרויות... יצירת קשר מעין זה בנסיבות, עשויה ללמד על זריעת זרע לתכנון עתידי לפגוע בבטחון המדינה, וכאמור לא בידי המערער המפתחות להחליט אם לקיימה או לא. לא בזוטות עסקין, והגבול בין פוליטי לבטחוני בכגון דא הוא דק.... נסיבות כאלה - של חשאיות והכחשה - הן אינדיקציות מובהקות לפגיעה בביטחון... הכוונה הפלילית לפגוע בבטחון המדינה קיימת, כאמור, בכל מקרה אשר בו עשה הנאשם מה שעשה בידיעה מלאה וברורה שמעשהו עלול לפגוע בבטחונה; והכוונה הזאת קיימת בין אם המניע שלו היה בצע כסף או קידום ענין מדיני כלשהו, או טובת המדינה".

38. שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם ידע כי רג'ב ופידה הם אנשי חמאס וכי ערורי הוא ממנהיגי החמאס שאחראי מחו"ל-טורקיה על אסירי החמאס. ומיותר להזכיר כי על פי החוק די בקיום יסוד סביר לחשוד בהם כאלה. את קיומו של יסוד סביר לחשד יש לבחון על פי אמות מידה אובייקטיביות של סבירות. במקרה זה לא רק מתעורר חשד כבד מבחינה אובייקטיבית כי ערורי, רג'ב, פידה, אל סיד וברגותי הם חברי החמאס. לנאשם היו נתונים מפורשים לפיהם ידע כי מדובר באנשי חמאס.

לצורך הוכחת קיום היסוד הנפשי המאשימה צריכה להוכיח כי הנאשם מודע לנסיבות לרבות למגעו עם סוכן החוץ ובמקרה זה כי התגבש אצל הנאשם בפועל חשד ברמה של חשד סביר כי מדובר במגע עם סוכן חוץ.

הנאשם ידע היטב כי ערורי הוא סוכן חוץ. כעורך דינו בתקופה שלפני שגורש לטורקיה הוא הכיר את רוע מעלליו של ערורי בשירות החמאס ולאחר גירושו ידע הנאשם כי ערורי משמש כחלק מהנהגת החמאס בחו"ל ומטרתו לעודד ולתמוך בכלואי החמאס, הנאשם גם ידע על כך משיחותיו עם אסירי החמאס בכלא והפניתי לאזכור ערורי בחלק מהדיווחים, מיותר לשוב ולהזכיר כי עצם שיחת הנאשם עם ערורי על חוב כספי שהחמאס היה חייב לנאשם בגין שירותיו משנת 2010 מראה על ידיעת הנאשם לגבי מעמדו של ערורי. מפגש שמטרתו מימון פעולות באמצעות כספי טרור הוא מפגש שתוצאתו פגיעה בביטחון המדינה. כל שיתוף פעולה עם ארגון טרור ומנהיגיו פוגעת בביטחון המדינה.

עוד מקובלת עליי עמדת המאשימה כי כל מפגש בכלא עם מנהיגי החמאס, ברגותי, אל סיד שהיה מפגש לצורך

מתן שירות לחמאס ולא לשם ייצוג משפטי והצבעתי על 18 מפגשים כאלה עם אותם אסירים ואסירים נוספים מהווה מפגש עם מי שיש יסוד סביר לחשוד כי הוא פעל ויפעל מטעם ארגון מחבלים כדי לפגוע בביטחון מדינת ישראל. לנאשם אין הסבר ענייני למפגש זה, למעט האמירה המיתממת כי נשלח על ידי פארס משכם. לפארס אין בהכרח כוונות טהורות, הגם שהוא לא עומד למשפט לפניו. העובדה שפארס מבקש מהנאשם לפעול באופן לא חוקי ולהעביר מידע מהחמאס אל מנהיגיו בכלא, אינה הופכת את המעשה לכשר אלא להיפך, הנאשם מוציא לפועל את התוכנית של מתן שירות לחמאס ולצורך אותו מימוש היו גם פגישות עם סוכני חוץ כאמור לעיל.

עוד אפנה לדנ"פ 6455/15 נפעה נגד מדינת ישראל (21.10.2015) בו נדחתה בקשת הנאשם לדיון נוסף ובה נקבע ואושר בין השאר:

"אין מדובר בעבירה תוצאתית, ולכן אין דרישה כי בפועל אכן נגרמה פגיעה לביטחון המדינה. אולם, די שהיה במעשה להביא לפגיעה - וזאת בבחינת הפוטנציאל הטמון בו - או שהנאשם התכוון לעשות מעשה מעין זה, כדי שלא תעמוד לו ההגנה שבסעיף. הנטל להוכיח את רכיבי סעיף 114(א) מוטל כמובן על התביעה, וככל שהיא עומדת בו, יעבור הנטל לכתפי הנאשם להוכיח את שני הרכיבים המצטברים שבסעיף 114(ד). יישא הנאשם בנטל זה - תעמוד לו הגנה מפני הרשעה; לא יעמוד בנטל - יורשע בעבירה של מפגש עם סוכן חוץ... הפגיעה בביטחון אינה נובעת בהכרח רק מתוכן השיחה אלא מעצם קיומה, וגם לתוכן ה"פוליטי" יש משמעות במובן הרחב של בטחון המדינה... מודעות מעין זו יכולה, ככל שהיא במידת הסתברות קרובה לודאי לתוצאה, על פי הלכת הצפיות, לעלות לכדי כוונה"

המדינה הרימה את הנטל המוטל עליה והנאשם לא הפריך את החזקה ולא ביסס את הטענה כי יצר מגע עם אותם סוכני חוץ מבלי שהתכוון לפגוע בביטחון המדינה אלא להיפך, הנאשם ידע היטב כי הוא משרת את ארגון החמאס ומטרותיו של החמאס ידועות היטב לרבות כל פגיעה אפשרית בביטחון מדינת ישראל וכל מי שנותן שירותים לחמאס ונפגש עם מנהיגיו מוכיח בהתנהגותו כי הוא עושה יד אחת עם שונאי ישראל ומביא לפגיעה בפועל בביטחון מדינת ישראל.

ולמרות שהארכת בנייתו הדוחות לעיל אציג בתמציתיות 7 דוגמאות המראות על מידע שהוצאתו מהכלא החוצה היא בעלת פוטנציאל משמעותי לחיזוק החמאס ויש מידה של הסתברות קרובה לוודאי לתוצאה של פגיעה בביטחון המדינה (הפרטים המלאים בדבר הגורם עימו נפגש הנאשם ותוכן השיחות פורטו לעיל):

עאמר אל טנבור (דוח B22) מבקש באמצעות הנאשם הנחיות בדבר הברחת מכשירי טלפון לכלא, עבד אל באסט חאג' (דוח 14) מבקש להודיע באמצעות הנאשם כי יש לשמור על קשר עם השלטון הסורי ועל קשר עם איראן וחזבאללה. והוא אף מדבר על הדרך בה צריך לפעול "חמאס עזה" בקשר לפיצוץ אוטובוס שהיה בסיני. ג'מאל אבו אל היג'א (דוח 34) מעודד באמצעות העברת מידע מהנאשם את "גירוש הכיבוש והכרזת עצמאות...פלג ההתנגדות מבקשים פעולה רצינית לסיום עינוי האסירים בבתי הכלא של הכיבוש" וצפי כבהא (דוח 61) מעודד באמצעות הנאשם מעשים שיביאו למדינה פלסטינית שבירתה ירושלים. ברגותי בעזרת הנאשם מבקש שיתנו לו לעשות שימוש מוגבר במכשיר טלפון נייד שהוברח לכלא, תוך שהוא מתאר קשר עם מנהיגי החמאס בעזה, קטר ותורכיה. אותו ברגותי (דוח 11) מביע תרעומת כלפי חמאס עזה באמצעות הנאשם על שלא שוחרר בעסקת שליט והוא מצפה לפעולות שיביאו לשחרורו ועד ההגנה מנהיג החמאס עבאס אל סיד

מסביר לנתיניו האסירים בכלא אחר כי ניתן להעביר לו באמצעות הנאשם (ועורכי דין אחרים) מידע חסוי שיושמד.

כל פרטי המידע הנ"ל הועברו באמצעות הנאשם בחשאיות מתוך הכלא לשכם ומשם לבתי כלא אחרים ולחמאס בעזה. עצם העובדה כי המידע הועבר מאסירים בטחונים אל מחוץ לכלא תוך הסתרת תוכנו מהרשויות מעיד על ידיעה כי יש בו כדי להביא לפגיעה בביטחון המדינה וכפי שנקבע בעניין נפעא גם במידע שלכאורה תוכנו פוליטי, כל עוד הדבר נעשה בחשאי ובין מנהיגי ארגון טרור לא עומדת לנאשם ההגנה על פי סעיף 114(ד) לחוק, הנאשם פעל במודע כדי לקדם מטרותיו של ארגון טרור, ארגון החמאס.

מאחר והמאשימה בחרה בכתב האישום המתוקן ובסיכומיה לנקוב מתוך האסירים שבכלא רק בשמות עבדאללה ברגותי ועבאס אל סייד לצורך עבירה של מגע עם סוכן חוץ ארשיע את הנאשם בעבירה זו בקשר למפגשיו עם אסירי החמאס רק בעקבות מגעיו עם ברגותי ואל סייד.

39. אני קובע כי הוכח מעבר לספק סביר כי המגע שהיה לנאשם עם ערורי, רג'ב, פיד, אל סייד וברגותי הוא מגע אסור עם סוכני חוץ ואזכיר את תוכן השיחות עם ערורי, את העברת הדוחות לרג'ב ופיד ומגע איתם שהביא לקבלת כספי החמאס כפי שאפרט להלן, ואת פרטי הדוחות שמסרו אל סייד וברגותי לנאשם והעברתו על ידי הנאשם לשכם ומשם לחמאס בעזה.

לאור האמור לעיל שוכנעתי מעבר לכל ספק כי יש להרשיע את הנאשם בעבירות של מתן שירות להתאחדות בלתי מותרת-עבירה לפי סעיף 85(1)(ג) לתקנות ההגנה (ריבוי עבירות) ומגע עם סוכן חוץ- עבירה לפי סעיף 114 לחוק.

חוב שנת 2010

40. במהלך מפגשי הנאשם עם אסירי החמאס ושיחתו עם ערורי עלה חוב אותו דרש בגין עבודתו ביחד עם פארס בשנת 2010, לטעמי דרישת החוב מאנשי החמאס מחזקת קביעתי כי הנאשם ידע היטב כי הוא נותן שירותים לחמאס.

לעניין גובה החוב, שאלה שהיא רלבנטית גם לנושא הדיווחים למס הכנסה בהודעתו ת/9 (שורה 52) אישר הנאשם כי ביולי 2012 הוא ופארס קבלו על חשבון החוב משנת 2010 סכום של \$40,000 מתוכו קיבל הנאשם \$18,000, יתרת החוב בשיעור של \$360,000 טרם שולמה. רג'ב התחייב לשלם החל מחודש מרץ 2014, ₪50,000 מדי חודש עד שיפרע החוב (הנאשם נעצר בחודש פברואר 2014).

איסור פעולה ברכוש טרור- קבלת כספים שמקורם בחמאס והעברת חלק מהם לפארס

41. בגין הכספים שקיבל הנאשם מפארס ומשליחיו של רג'ב ייחסה לו המאשימה ריבוי עבירות לפי סעיף 9(א)(2) לחוק איסור מימון טרור (סעיפים 12-19, 22,24 לכתב האישום) ובגין העברת חלק מהסכומים לפארס ייחסה לו המאשימה ריבוי עבירות של איסור פעולה ברכוש טרור למטרות טרור- עבירה לפי סעיף 8(א) לחוק איסור מימון טרור (סעיפים 15-19 לכתב האישום).

העבירה לפי סעיף 8(א) הנ"ל מחייבת הוכחת מטרה, דהיינו על המאשימה להוכיח כי הנאשם העביר כספים אותם קבל במודע מהחמאס "במטרה לאפשר, לקדם או לממן פעילות של ארגון טרור". בסעיף 8(ב)(2)

נקבע כי די בראייה מראש את האפשרות כאפשרות קרובה לוודאי.

לצורך קיום תנאי סעיף 9(א)(2) ביחד עם ההגדרות של פעיל טרור בסעיף 1ב לחוק איסור מימון טרור ניתן לתמצת את יסודות העבירה הרלבנטיות לענייננו ולפיה על המאשימה להוכיח כי הנאשם קבל כספים של ארגון טרור המיועדים לשמש את פעילותו, גם אם הוא לא ביצע מעשה טרור.

היסוד הנפשי הנדרש להוכחת עבירות אלו הוא של מודעות שמתקיימת גם במקרה של עיוורון מכוון לפי סעיף 20(ג)(1) לחוק.

הנאשם עשה את מעשיו גם עבור תמורה כספית ששולמה לו על ידי החמאס, בחלק מהמקרים התנהגותו הייתה מתוכנמת ובמטרה להסוות את מקור הכספים ועל מנת להימנע מלדווח על העברת כספים מעזה למדינת ישראל. בתחילת הדרך משנת 2010 קיבל הנאשם את הכספים מפארס, כספים במזומן, הנאשם לא עשה הבחנה בין תשלום עבור ייצוג לבין תשלום עבור אותם 18 מקרים בהם נתן שירות של מעביר דיווחים מבית הכלא החוצה לחמאס ובחזרה. על פי הנטען בכתב האישום הסכומים שקיבל הנאשם מפארס היו בשיעור של כ-35,000 ₪ לחודש ובסך כולל של כ-420,000 ₪ לשנה. הכספים ששולמו לפארס וממנו לנאשם הגיעו מארגון החמאס והנאשם ידע על כך, ראו האמור לעיל בדבר דרישת תשלום חוב שנת 2010 מערורי-מנהיג החמאס בין בשיחותיו הישירות עם הנאשם ובין בדיווחיו משיחות עם מנהיגי החמאס בכלא, דיווחים אותם תיארתי לעיל.

הנאשם הקדיש חלק נכבד מסיכומיו ועדותו לטענה כי רק חלק קטן (1% או 5%) שולם עבור הביקורים. חשוב לציין כי במשטרה הודה הנאשם כי קיבל כסף עבור הביקורים (ראו למשל ת/4 שורה 98 ות/29 סעיף 18) ובכלל זה כי לא עשה הפרדה בין סכומים אלו ליתר מרכיבי השכר (ת/14 שורה 309). משבחר הנאשם שלא לאבחן בין התשלומים שקיבל, המשמעות שיש לראות בכל הכספים כספים אסורים. גם הטענה בדבר היקף הביקורים ביחס לעבודתו השוטפת כעורך דין אינה מתיישבת עם כמות הדוחות שנתפסו (ראו ת/83 ועדותו בעמוד 614) וגם ת/70-ת/73, נ/7, נ/8, כך למשל בחודש נובמבר 2013 מתוך סכום של 50,000 ש"ח שקיבל הנאשם, 30,000 ש"ח (60% על פי דרישתו) שולם עבור ביקורי האסירים (ראו עדותו בעמוד 617 לפרוטוקול).

אין מחלוקת כי משלב מסוים הסתבר לפארס כי יש קשיים בהעברת כספים מהחמאס בעזה לשכם ואז החליטו פארס והנאשם כי הכספים ימסרו מחמאס עזה ישירות לנאשם. המאשימה טוענת בכתב האישום כי במהלך שנת 2013 ותחילת שנת 2014, ב-10 הזדמנויות שונות קיבל הנאשם כספי חמאס במזומן משליחים של רג'ב ופדי בסכום כולל של לפחות 750,000 ש"ח. מתוך סכום זה השאיר הנאשם אצלו כ-360,000 ש"ח ואת היתרה העביר הנאשם במזומן לפארס בשכם.

אפתח בקבוצת המקרים הראשונה תשלומים באמצעות מחמוד ביארי (להלן-ביארי).

מחמוד ביארי

42. על פי הנטען בכתב האישום, במהלך שנת 2013, בחמש הזדמנויות שונות, לאחר תיאום מוקדם עם רג'ב, נפגש הנאשם עם אדם בשם מחמוד ביארי במקומות שונים באזור תל אביב, שם קיבל ממנו כספי חמאס במזומן, בסך כולל של לא פחות מכ-480,000 ש"ח, מתוכם העביר כמחצית לפארס. אופן

העברת הכספים באמצעות ביארי נעשה כך, לביארי שנמצא בישראל יש אב המתגורר בעזה והוא היה מעוניין להעביר אליו כספים. בתיאום עם רג'ב היה ביארי מעביר כספים לנאשם בישראל ורג'ב העביר אותו סכום במדויק לאביו של ביארי בעזה.

בתגובתו לכתב האישום הנאשם לא חלק על קבלת הכספים, גם באופן המתואר אלא שכפר בידעה כי מדובר בכספי חמאס. בהודעתו מיום 27.2.2014 (ת/1 שורה 73, 166) אישר הנאשם קבלת הכספים באמצעות שליחים של רג'ב.

בחקירתו במשטרה מיום 27.2.2014 (ת/1 שורה 73) הודה הנאשם כי ארבע פעמים קבל שכר טרחה עבור ייצוג עצירי חמאס, לטענתו בתל אביב או בירושלים, הכספים הועברו מרג'ב בעזה.

בחקירתו במשטרה מיום 2.3.2014 (ת/2 שורות 101, 115) אישר הנאשם כי רג'ב מעזה התקשר אל הנאשם אמר לו כי הוא יקבל את הכספים מביארי שלו חנות ביפו, הנאשם מאשר כי ידע שאביו של ביארי גר בעזה "ורג'ב מעביר במקביל כספים לאביו" של ביארי, בהודעה זו הודה כי מדובר ב-3 מפגשים ביפו בהם קבל : 80,000 ש"ח, 85,000 ₪ ו- 50,000 ₪.

גם ביתר הודעותיו למעשה הודה הנאשם בקבלת הכספים, אחד מהם סכום של 200,000 ₪ (ראו למשל ת/11 שורה 110). בחקירתו מיום 1.4.2014 (ת/8) שהוטח בפניו כי ביארי טוען ששילם לנאשם 350,000 ₪ בארבע מפגשים, הנאשם לא שלל טענה זו ואמר שהוא לא זוכר כמה פעמים נפגש עם ביארי והסכום שקיבל קרוב לסכום הנטען על ידו (שורה 110), בעדותו לפני לא שלל 4 מפגשים העריך כי הסכום שקיבל מביארי עמד על 330,000 ₪.

מיד מתעוררת התהייה, ביארי אינו לקוח של הנאשם והנאשם לא טיפל כעורך דין בו או במי מטעמו. למרות זאת קיבל הנאשם מידיו כספים בסכומים גבוהים שעובר להעברתם הודיע לו רג'ב מעזה כי כנגד כל תשלום שמשלם לו ביארי, רג'ב ידאג להעביר לאביו בעזה תשלום דומה. שוכנעתי כי הנאשם ידע שרג'ב פועל מטעם החמאס ושוכנעתי מעבר לכל ספק כי הנאשם ידע שהתשלומים משולמים לו על ידי ארגון החמאס וכדי להסוות את מקור הכספים נעשו עסקות סיבוביות אלו. מיותר לציין כי אם היה מדובר בתשלום חוקי ניתן היה לבצע העברה בנקאית ישירות לחשבון הבנק של הנאשם. עוד אני לומד מהתשלום שנעשה לנאשם על ידי החמאס על אופי הקשר בין הנאשם לבין החמאס אשר שימש למעשה סוכנו/שלוחו של החמאס במדינת ישראל וכתמורה למעשיו קבל את הסכומים הנ"ל.

לעצם הסכומים ששולמו הודעותיו של ביארי הוגשו בהסכמה (ת/84א, ת/84ב) ולפיהן טען שנתן לנאשם 4 סכומים: 120,000 ₪, 100,000 ₪, 50,000 ₪ ו-80,000 ₪, סה"כ 350,000 ₪. הנאשם מצידו זכר 3 סכומים: 200,000 ₪, 81,000 ₪ ו-50,000 ₪. ביארי לא העיד מצד אחד, הנאשם לא חלק בתגובתו לכתב האישום על הנטען בנושא זה בסעיפים 16-17 ובנסיבות אלו אאמץ את גרסתו של ביארי שהוגשה בהסכמה ולפיה קיבל הנאשם בדרך זו 350,000 ₪.

מאחר ושוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם ידע שרג'ב פועל מטעם החמאס במפורט לעיל, אני קובע כי הנאשם ידע שהוא מקבל כספים מהחמאס, במקרה זה הסכומים שקיבל באמצעות ביארי כאמור לעיל.

קבלת כספים בחברון שנת 2013

43. על פי כתב האישום במהלך שנת 2013, בשלוש הזדמנויות שונות, לאחר תיאום מוקדם עם רג'ב, נפגש הנאשם עם שליחים בחברון, קיבל מהם כספי חמאס במזומן בסך כולל של לא פחות מכ-90,000 ש"ח, מתוכם העביר לפארס בשכם כ-60,000 ש"ח.

הנאשם לא כופר בקבלת הכספים אלא רק בטענה כי מדובר בכספי חמאס.

בהודעתו במשטרה מיום 2.3.2014 (ת/2 שורה 107), הודה כי קבל מרג'ב כספים, 3 פעמים בחברון סכומים של: 10,000 ₪, 56,000 ₪, 30,000 ₪ (פרטים דומים נמסרו מפיו בהודעתו ת/3 שורה 320) ובסה"כ 96,000 ש"ח.

העברת כספים לנאשם באמצעות שאדי מחמד- שנת 2014

44. על פי הנטען בכתב האישום בתחילת שנת 2014, בשתי הזדמנויות שונות, לאחר תיאום מוקדם עם רג'ב, נפגש הנאשם בירושלים עם שליח בשם שאדי מחמד, קיבל ממנו כספי חמאס בסכומים שלפחות 175,000 ש"ח, מתוכם העביר לפארס כ-100,000 ש"ח.

הנאשם לא כפר בעצם קבלת הכספים אלא רק בדיעה כי מדובר בכספי חמאס.

בהודעתו במשטרה (ת/3 שורה 266) הודה הנאשם כי בתחילת שנת 2014 קבל מהשליח בירושלים שני סכומים, 78,000 ₪ ו-80,000 ₪, במשפט העיד בפני העד מדחאת מחמד שהיה מי שהעביר את הכספים מרג'ב לשאדי וממנו לנאשם (הודעותיהם סומנו ת/81, ת/82), גם בעניין זה על פי הודעות מדחאת ושאדי הפערים בסכומים הנטענים על ידיהם לעומת הנאשם הם מזעריים, לדבריהם התשלום האחד היה 82,400 ש"ח והסכום השני 93,000 ₪ ובסה"כ הוכח קבלת הסכום הנטען בכתב האישום 175,000 ש"ח.

45.

ריכוז כל הסכומים מראה כי באמצעות שליחי החמאס מעזה קבל הנאשם 621,000 ש"ח העברת חלק מכספים אלו לפארס אינה מכשירה את הפסול במלוא הסכומים אלא להיפך העברת מחצית מהכספים לפארס בשל חלקו בשותפות מהווה עבירה בפני עצמה, על פי סעיף 8(א) לחוק איסור מימון טרור.

המאשימה בסיכומיה בחרה להתייחס בפרק זה רק לתקופה שמתחילה בשנת 2010 ומסתיימת בשנת 2014.

46.

במהלך השנים 2010 עד 2012 קיבל הנאשם מפארס כספים בסכום כולל של 695,000 ש"ח (פרטי התשלומים בכל שנה אפרט להלן בעת ניתוח עבירות המס), בשנים 2013-2014 קבל הנאשם כאמור משליחי רג'ב 621,000 ש"ח ובסה"כ בשנים 2010-2014 קבל הנאשם מחמאס סכום של 1,316,000 ש"ח (כמחצית מהסכום של 621,000 ש"ח העביר הנאשם

לפארס עבור חלקו בעבודתם המשותפת).

סיכום עד כאן-

47. שוכנעתי כי משנסגר מסלול העברת הכספים מעזה לשכם, מתחילת שנת 2013 שימש הנאשם כאמצעי להעברת כספי החמאס אליו ואל פארס בשכם. חלקו הדומיננטי של הנאשם מסתבר גם מהעובדה שהשליחים לא הגיעו ישירות לשכם ופארס לא טרח להגיע משכם לחברון שם היו חלק מהמפגשים עם השליחים, הנאשם נסע מכפר בענה לחברון כדי להביא לתוך ישראל את כספי החמאס או נתן ידו לעיסקה סיבובית ביו יפו לעזה.

בהודעתו מיום 23.2014 (ת/2 שורה 182) הודה הנאשם כי במהלך עשר פעמים קיבל כספים מעזה, 5 פעמים בתל אביב, 3 פעמים בחברון ופעמיים בירושלים בסכום כולל של חצי מיליון שקל ואני קובע כי פרטים אלו משקפים לערך את הסכומים שקיבל הנאשם.

שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם ידע היטב כי מקור הכספים הוא מארגון החמאס ומכאן הדרכים העקלקלות להכניסם לישראל מפגש ביפו בעסקה סיבובית או ניצול זכות המעבר של הנאשם לחברון. לא נעשתה הבחנה על ידי הנאשם או המאשימה מה מתוך כספים אלו היה עבור ייצוג משפטי ומה היה עבור דיווחים מבתי הכלא ואליהם, אין כל חשיבות להבחנה זו מאחר ומדובר בכספי טרור של ארגון החמאס וחל איסור בקבלתם, תהא מטרת התשלום אשר תהיה.

הנאשם בת/2 טען כי עיקר הכסף היה שכר טרחה ורק 1% או 5% היו עבור הדיווחים וגם לענין זה עמדתי שונה מעמדת הסנגור, כל אדם, גם מחבל זכאי לייצוג משפטי אולם אין להתיר מימון ייצוגו של מחבל על ידי ארגון טרור וקבלת כספים מארגון החמאס לכל מטרה שהיא אסורה, כך שמבחינתי גם 99% המשולמים על ידי החמאס קבלתם אסורה לפי החוק והם מהווים פעולה ברכוש כהגדרתה בחוק איסור מימון טרור.

בחקירתו הנגדית (עמוד 599 לפרוטוקול שורה 22) נשאל הנאשם במפורש כך:

"ש: למה שלא יעבירו את הכסף לחשבון הבנק שלך, אם אי אפשר לחשבון הבנק של פארס? למה אתה צריך להסתובב בכל מיני מקומות ולאסוף משם כספים?"

לאחר מספר התחמקויות השיב הנאשם תשובה תמוהה:

"ת: לא חשבתי על זה בכלל אדוני, בכלל לא עלה לי בראש, א' אין לי הסכם עם מחמוד רג'אב, הוא לא חייב לי כאילו באופן ישיר כלום, הוא חייב לפארס, פארס אמר לי תקבל את זה באופן זמני ואז...".

תשובה לא אמיתית והסיבה היחידה למסלול המורכב והסיבובי הייתה להסוות את מקורו של הכסף-ארגון החמאס בעזה. כיצד ניתן היה לדעת כי תשלום תמים במינימרקט ביפו מביארי לנאשם הוא למעשה תשלום סיבובי, החמאס משלם לאביו של ביארי ובנו מעביר סכום זה לנאשם. כך גם למפגש עם שליח בחברון או בירושלים, הנאשם המשיך להתפתל ולהיתמם ותשובה עניינית לא הייתה לו (עמודים 599-601 לפרוטוקול).

עוד חשוב לציין כי בחקירתו הודה הנאשם כך "היו מקרים בודדים, קבלתי כסף עבור העברת מסרים בין אסירים פעילי חמאס לבין פעילי חמאס מחוץ לכלא" ת/4 שורה 98 וראו גם שורה 170) ודי באמירה זו כדי להעיד על מקור הכספים הפסול ועל ידיעתו של הנאשם.

בתחילת הדרך מסלול העברת כספי החמאס הייתה מעזה לפארס בשכם וחלק מהם מפארס לנאשם. מהשלב

שנוצרו קשיים בהעברת כספים מעזה לשכם, השתנה המסלול. כספי החמאס הועברו מעזה לנאשם וחלק מהם ממנו לפארס.

לאורך כל הדרך ידע הנאשם כי מקור הכספים בארגון טרור, ארגון החמאס והוא היה אדיש לעובדה זו. קבלת הכספים והעברתם היו במטרה לאפשר, לקדם פעילות של ארגון החמאס, פעילות שהייתה כרוכה במתן שירות לחמאס ולאסיריו על מנת שיישמר רצף תקשורתי ביניהם והנאשם עשה ככל שישל לקדם מטרה זו.

במהלך השנים 2010-2014 קבל הנאשם כספים בסכום של 1,316,000 ש"ח כשהוא יודע היטב כי מקורם בארגון החמאס, קבלתם מהווה פעולה ברכוש טרור בהתאם לסעיף 9 (א)(2) לחוק איסור מימון טרור, העברת כמחצית מכספים שהתקבלו בשנים 2013-2014 לפארס מהווה עבירה לפי סעיף 8(א) לחוק הנ"ל. בעת העברת הכספים לפארס כחלק משיתוף הפעולה של שניהם והכל כדי לשרת את ארגון החמאס, הנאשם העביר לפארס את הכספים במטרה לקדם ולממן את פעילות ארגון הטרור ואזכיר כי פארס היה מקבל את המידע שהעביר לו הנאשם מתוך בתי הכלא ומעבירו לחמאס, לא במקרה החמאס מימן את פעולותיהם של השניים. כפי שקבעתי בפרק הקודם בנושא מתן שירות לחמאס הנאשם ידע היטב כי הוא חוליה במסלול העברת המידע מהכלא לפארס ומשם לחמאס ובמאמץ קל הוא יכול היה להבין זאת כבר בתחילת הדרך מעיון בתוכן הדוחות אותם כתב בכתב ידו בעת המפגש עם מנהיגי החמאס בכלא, דוח המופנה לפידי או רג'ב (אנשי חמאס בעזה) או "לאחים בחוץ" יעדו ברור חמאס עזה.

גרסתו המיתממת של הנאשם לפיה שלח אל פארס בשכם דוח המופנה לפידי בעזה, ומבחינת הנאשם בשכם הסתיים המסלול, הינה גרסה לא אמינה ולמצער יש בה עצימת עיניים ואם נשוב לנוסח סעיף 8(ב)(2) לחוק איסור מימון הרי שלצורך התקיימות היסוד הנפשי די בראיה מראש כאפשרות קרובה לוודאי כי פעולותיו יקדמו את פעילותו של ארגון הטרור. הנאשם ידע היטב כי הוא מקבל כספים מהחמאס ומטרתם אחת להביאו לדווח דיווחים כדי לקדם פעילות החמאס ובכך הוכח מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם עבר על הוראות חוק איסור מימון טרור, בקבלת כספי החמאס ובהעברת חלק מהם לפארס.

אשוב ואבהיר קבלת כל תשלום מארגון טרור אסורה על פי החוק, תהא מטרת התשלום אשר תהיה ולכן גם מימון ייצוג חוקי מארגון לא חוקי הוא אסור, אך שאלה זו אינה דרושה לצורך תיק זה, איני דן בפעולות הנאשם בקשר לייצוג אסיר כל שהוא, אלא רק באותם 18 דיווחים המהווים מתן שירות לארגון החמאס, שירות שאינו קשור כלל בייצוג משפטי.

העובדה כי ייתכן וחלק מהכסף במהלך אותם שנים שולם גם עבור ייצוג משפטי אינה מנקה את מעשיו האסורים של הנאשם שבחר מרצון שלא לעשות הפרדה בין תשלום עבור ייצוג לבין תשלום עבור העברת דיווחים (ראו הודעתו ת/14 שורה 309).

לאור האמור לעיל אני מרשיע את הנאשם בריבוי עבירות של איסור פעולה ברכוש טרור עבירות לפי סעיף 9(א)(2) לחוק איסור מימון טרור וריבוי עבירות של איסור פעולה ברכוש טרור למטרות טרור- עבירה לפי סעיף 8(א) לחוק איסור מימון טרור.

איסור הלבנת הון

48. הנאשם קיבל כספים שמקורם בחמאס, משמע רכוש שמקורו בעבירה ולפי סעיף 3(א)(1) לחוק

איסור הלבנת הון מדובר ברכוש אסור.

הדרך בה פעל הנאשם כמתואר לעיל לרבות "ערבוב רכוש אסור עם רכוש אחר" היא דרך של הסתרה והסוואת מקורו של הרכוש האסור, ראו למשל המנגנון הסיבובי בקבלת כספי חמאס באמצעות ביארי ואביו או שימוש בחשבון בנק ברמאללה את קיומו הסתיר הנאשם, ולכן אני קובע כי הנאשם במעשיו ביצע עבירה של איסור הלבנת הון, עבירה לפי סעיפים 3(א)(1), 3(ב), 9(ב) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000.

גם במקרה זה התקיימה מחשבה פלילית של הנאשם שהיה מודע היטב לנסיבות, הוא תכנן את מעשיו ועשה כל שיכל כדי להסתיר את מקור הכספים האסורים. הוא לא ביצע העברה לחשבון הבנק שלו, (אף שבעבר שלח כסף לקרובת משפחה בעזה מאותו חשבון שלו (ת/4 שורה 113 ועמוד 607 לפרוטוקול). ואזכיר כי לפי סעיף 3(ב) לחוק הנ"ל גם אי מסירת עדכון של פרט החייב בדיווח מהווה מסירת מידע כוזב. הנאשם לא דיווח על הסכומים שהוכנסו באמצעותו מעזה לשטח מדינת ישראל (סכומים הגבוהים משמעותית מהסכום הנקוב בתוספת הרביעית לחוק איסור הלבנת הון).

לאור האמור לעיל אני מרשיע את הנאשם בביצוע עבירות של איסור הלבנת הון-עבירה לפי סעיף 3(א)(1), 3(ב)+9(ב) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000.

עבירות מס- אישום שני

49. על פי כתב האישום בכל אחת משנות המס המתוארות בכתב האישום, השתמש הנאשם במרמה,

ערמה ותחבולה על מנת להעלים את עיסוקו והכנסותיו, הנאשם לא ניהל פנקסי חשבונות על כל הכנסותיו בשנים 2005-2014, השמיט מתוך הדוחות שהגיש הכנסות בסך של 1,411,600 ₪, רשימת הסכומים לפי כל שנה ושנה פורטה בשתי טבלאות. עוד נטען כי הנאשם גם מסר תרשומת כוזבת בהצהרת ההון בכך שהשמיט דיווח אודות חשבון בנק שניהל בבנק ערבי ברשות הפלסטינית, ונמנע מלדווח על כספת שהחזיק בבית וסכומי המזומן שהחזיק בה.

בתגובתו בכתב לכתב האישום לא כפר הנאשם בביצוע עבירות המס למעט כפירת כללית בגובה הסכומים. הוא גם הודה בהשמטת הדיווח מהצהרת ההון של הכספים שהחזיק בכספת ואת קיומו של חשבון שניהל ברשות הפלסטינית, בפועל לא העלה הנאשם טענות ספציפיות בנושא בסיכומיו.

בחקירתו הנגדית טען כי מדובר בסכום כולל של 612,111 ₪ עליו לא דיווח לרשויות המס בשנים 2010-2014 (עמוד 625 לפרוטוקול שורה 11). הנאשם בעדותו טען כי עד שנת 2010 דיווח דיווחים מלאים למס הכנסה, טענה הסותרת את הודאתו במסגרת ת/14. לנאשם היה הסבר לאי דיווח על הכנסותיו "כדי לחסוך כסף ולהרוויח" (ת/2 שורה 552). בפועל המאשימה גם הצביעה על מכתבי הדרישה ששלח הנאשם לפארס (ראו טבלת הקבצים שצורפה לסיכומי המאשימה) התומכת למצער בסכומים הנטענים בכתב האישום ושוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כפי שגם אפרט בהמשך כי סדרי הגודל של הסכומים אותם הסתיר הנאשם קרובים לסכומים הנטענים בכתב האישום, (כ- 1,000,000 ₪).

אשר למחלוקת בין הצדדים באשר לגובה הסכומים, המאשימה מבססת טיעוניה על גרסאות הנאשם בחקירותיו במשטרה ואני סבור כי אמירותיו באותו מועד עדיפות על כפירתו הכללית ללא תיעוד תומך במהלך משפטו.

הנאשם הודה בקבלת סכומים מפארס ונתפסו בהנהלת החשבונות שלו קלסרי חשבונות. רשימה מפורטת של החשבונות הרלבנטיות צורפה לסיכומי המאשימה והיא לא נסתרה כלל בראיות ההגנה או בסיכומים. לאחר ניכוי החשבונות מהסכומים בהם הודה הנאשם התקבלו הסכומים שפורטו בכתב האישום (למעט שינוי קלים) ואני סבור כי המאשימה הוכיחה טענותיה בנושא זה מעבר לכל ספק סביר, עוד יצוין כי במהלך החקירה (ת/18) הוצגו בפני הנאשם העתקי החשבונות וניתנה לו ההזדמנות להסביר טענותיו ושוב אזכיר כי כנראה לאור סכומי העתק אותם הסתיר הנאשם לאורך שנים אפילו הוא לא ידע להסביר מהו הסכומים עליהם דיווח לרשויות המס (ראו ת/2 שורה 202) או גרסתו בהודעה ת/1 לפיה "הרבה פעמים" לא היה מדווח על הכנסותיו (שורה 124) תוך שהוא מציין כי קבל מפארס "יומית" סכום של 500 ₪ עד 1,000 ש"ח ליום בלי קשר לכמות האסירים/עצורים אותם ייצג.

להלן ריכוז הסכומים לפי שנות מס-

שנים 2005-2007 בשנים אלו קבל הנאשם 5,000 ₪ לחודש מפארס (ת/14 שורה 196), נמצאו רק 8 חשבוניות בסכום כולם של 67,000 ₪ אותם הוציא הנאשם ולאחר ניכויים מתקבלים הסכומים הבאים:

שנת 2005 - 45,500 ₪.

שנת 2006 - 38,800 ₪.

שנת 2007 - 29,900 ₪.

שנת 2008 - הנאשם על פי הודעתו (ת/14 שורה 196) קבל מפארס בין 6,000 ₪ ל-8,000 ש"ח לחודש, הוא דיווח על 46,000 ₪ ולאחר שאבחר בגרסה המקלה עם הנאשם לפיה קבל 6,000 ₪ לחודש ובסה"כ 72,000 ש"ח לשנה, נותרה יתרה בסכום של 26,000 ₪ עליה לא דיווח (בכתב האישום נטען 46,600 ₪).

שנת 2009 - לפי גרסת הנאשם הוא קבל 8-9 אלפי שקלים בחודש ו-9,000 דינר (ת/14 שורה 162), הוא דיווח על הכנסות בסכום של 53,000 ₪, ולפי התחשיב המקל עם הנאשם של הכנסה בשיעור של 8,000 ₪ לחודש בנוסף לדינרים עמדה הכנסתו על 139,000 ש"ח כך שנותרה יתרה בסכום של 86,000 ₪ עליה לא דיווח.

שנת 2010 - לפי גרסת הנאשם הוא קבל 18,000 דינר מפארס (ת/18 שורה 152) ששוויים נכון לאותו מועד 95,000 ₪, בפועל דיווח הנאשם על 38,800 ₪, היתרה עליה לא דיווח עומדת על 56,200 ₪ (בכתב האישום נטען 73,621 ₪).

שנת 2011 - הנאשם בהודעתו (ת/14 שורה 145) הודה כי קיבל בין 15,000 ₪ ל-21,000 ₪ לחודש, אבחר בגרסה המקלה 15,000 ₪ לחודש ובסה"כ 180,000 ש"ח, הוא דיווח רק על 18,000 ₪, כך שהיתרה הלא מדווחת עומדת על 162,200 ₪ (בכתב האישום נטען 197,400 ₪).

שנת 2012 - לגרסת הנאשם קבל 35,000 ₪ בחודש (ת/2 שורה 422) ובסה"כ 420,000 ש"ח לשנה, בנוסף ל-18,000 דולר על חשבון חוב שנת 2010, הוא דיווח על 52,000 ₪, אבחר בתחשיב המקל, אתעלם מתשלומים עבור שנים קודמות ומכאן שהיתרה שלא דווחה עומדת על 368,000 ₪ (בכתב האישום נטען 428,000 ₪).

שנת 2013 - בשנה זו שונה מסלול קבלת הכספים, הנאשם קבל כספים ישירות משליחי רג'ב 350,000 ש"ח מביארי ביפו ו-96,000 ש"ח בחברון כפי שפרטתי לעיל ובסה"כ 446,000 ש"ח. (הנאשם הודה בקבלת 360,000 ₪ (ת/4 שורה 217 ראו הודאה בסכום נמוך יותר בחקירתו הראשונה ת/1 שורה 139), בפועל דיווח רק על 22,000 ₪. היתרה הלא מדווחת עומדת על 424,000 ₪.

שנת 2014 - הנאשם קבל בשכם משליחי רג'ב סכום כולל 175,000 ש"ח, הוא אישור כי לא דיווח על סכומים אלו (ת/18 שורה 71).

במהלך השנים 2005-2014 הנאשם קיבל בסה"כ 1,087,200 ש"ח באמצעות פארס ו-621,000 ₪ באמצעות שליחי רג'ב ובסה"כ 1708,200 ₪ מתוכם דיווח לרשויות המס על 296,600 ש"ח והיתרה הלא מדווחת 1,411,600 ₪ בגין הכספים שקיבל מפארס [סכום של כמיליון ש"ח נמצא במזומן בכספת ביתו].

עוד הוכח-והנאשם לא חלק על כך כי בהצהרת ההון (ת/77) שהגיש הנאשם נכון ליום 31.12.2011 והוגש לפקיד השומה ביום 17.1.2013 הצהיר הנאשם על רכוש כולל בסכום של 386,416 ₪ תוך שהוא מסר במזיד, במרמה ובכוונה להתחמק ממס תרשומת כוזבת בכך שהשמיט פרטי חשבון בנק שניהל בבנק ערבי בתחומי הרשות הפלסטינאית, ונמנע מלדווח על הכספת שהחזיק בביתו וסכומי המזומן שבה (עמוד 632 לפרוטוקול).

אין מחלוקת כי בעת מעצרו נתפסו בכספת בביתו מזומנים בסך כולל של כמיליון ₪ (784,800 ₪, 34,500 דולר ו-15,000 דינר).

על מנת להסביר את סכומי המזומן הגדולים שנמצאו בכספת ביתו, הנאשם סיפר ספור כבוש, לא אמין שנשמע דמיוני. בת/18 (שורה 239) טען כי בסוף שנת 2005 אביו המנוח כינס את הנאשם ואחיו סיפר להם שמצבו קשה וביקש שכל אחד מהם יעביר לו 1,000 ₪ בכל חודש, וכי כל אחד מהאחים שילם לאב כטענת הנאשם 1,000 ₪ לחודש עד יולי 2010. ואז קרא האב לנאשם סיפר לו כי לא אמר את האמת לילדיו אלא רצה לאלץ אותם לחסוך כספים בעזרתו ואת כל הסכום שהצטבר 300,000 ₪ נתן לנאשם על מנת יחלקו לאחים כחלק מירושתו ומכאן הסכום שנמצא בכספת של הנאשם בשנת 2014.

אלא שהסיפור הדמיוני מסופר לאחר פטירת האב ביום 25.10.2010 כך שגרסת האב לא נשמעה. אין לנאשם הסבר עניני מדוע ירושה שהופקדה בידי הנאמנות לכאורה ואשר היה צריך לחלקה בשנת 2010, נשארה בכספת שלו מבלי שמי מאחיו יודע עליה וכיצד יכולה להתקבל הגרסה כי האב מספר לילדיו כי מצבו הכלכלי קשה והוא מבקש שכל אחד מהם ייתן לו 1,000 ₪ לחודש למרות שבמהלך אותה תקופה העביר האב לנאשם בידיעת אחיו סכום של 400,000 ₪ (עמודים 566-567 לפרוטוקול).

לנאשם היה הסבר לא אמין נוסף לשאלה מדוע החזיק כספים במזומן בכספת (סכום של כמיליון ₪), השיב כך:
ש : למה לא בבנק?

ת : סליחה ? כי אני אמרתי , לא משתמש אדוני , אני משתמש בחשבונות הבנק שלי , כמעט רק לצרכי הלקוחות , אני אדם מסורתי דתי , בדת האסלאמית אסור להשתמש בריבית ולהתעסק עם ריביות" (עמוד 633 לפרוטוקול שורה 14).

הנאשם שמשיקולי דת לגרסתו החזיק בכספת מאות אלפי שקלים, שכח כנראה כי למרות גרסתו בדבר האיסור הדתי, הוא ניהל במקביל חשבונות בבנקים, לרבות חשבון בנק ברמאללה אותו הסתיר מהרשויות. לו דברי הנאשם היו נכונים היה עליו להציג את פרטי חשבונות הבנק אותם ניהל כדי להראות כי הכספים שהחזיק בהם הוחזקו ללא ריבית, הנאשם לא עשה כן.

את התשובה האמיתית ניתן למצוא בגרסת הנאשם במשטרה ואפנה לת/14 שורה 265, משנשאל מה המקור לסכומי הכסף שנתפסו בכספת שלו, לא סיפר את הסיפור הדמיוני על ירושת אביו או את התנגדותו משיקולי דת להפקיד הכספים בבנק אלא כך ענה:

"רוב הכספים הם מעבודתי בייצוג העצורים הביטחוניים מול משרדו של עו"ד פארס אבו חסן. זה כל הכסף שחסכתי כל השנים מהעבודה שלי".

באותה חקירה (ת/14) הוא שב ואישר כי מקור הכספים שבכספת הם הכספים שקיבל מפארס (שורה 279) ומרג'ב (שורה 339).

לנאשם היה הסבר תמוה מדוע באותה חקירה לא חשף את הסיפור כי 300,000 ₪ הם כספי ירושה שלו ושל אחיו מהנימוק " כי תמיד לא רציתי שיזמינו אחים שלי לחקירה כי אני זה שנמצא בחקירה ולא רציתי שיביאו אותם לחקירות" (עמוד 636 לפרוטוקול שורה 23).

לו גרסת הנאשם הייתה אמת, הוא היה זה שצריך להתעקש כי אחיו יחקרו ויחזקו את טענתו. למרות זאת

כגרסתו במהלך חקירתו (ת/14) שיקר ואמר כי מדובר בכספים שקיבל עבור עבודתו, הייתכן?

בפועל גם במהלך המשפט לא הביא הנאשם את כל אחיו לחזק את גרסתו המכונה על ידי דמיונית, מתוך ארבעת אחיו הגיעו רק שני אחים. לאחר עדותו של האח הראשון חוסיין הנאשם ויתר על עדות האח השני ונמנע מלהעמידו במבחן החקירה הנגדית, כנראה משום שהבין כי שלושת האחים שלא העידו לא יתמכו בגרסתו הכבושה.

מעדות האח חוסיין (ראו גם תצהירו נ/12) התברר כי נודע לו על הסיפור רק לאחר שהנאשם השתחרר ממעצרו "הוא סיפר לנו שיצא מהמעצר מה שקרה שאבא שלי נתן לו 300,000 ₪ ואני רוצה לשחרר את הכסף הזה מהמשטרה, אז בגלל זה היה תצהיר". שוכנעתי מעדותם הלא אמינה של הנאשם ואחיו כי מדובר בסיפור שהמציאו השניים לאחר שחרור הנאשם ממעצרו וכדי למנוע חילוט הכסף במסגרת תיק זה.

גם האח חוסיין הסתבך עם סתירות כגון בדבר מצבו הכלכלי הקשה של האב שנזקק לגרזסתן לתמיכה בהעברת סכומים גדולים (70,000 ₪ עבור תרופות) ולמרות שבו זמנית לפי הגרסה הכבושה החזיק האב לכאורה בסכום של 300,000 ₪ עד סמוך לפני מותו. עוד ציין האח חוסיין כי הנאשם סיפר כי כל אחד מ-4 האחים זכאי לקבל 50,000 ₪ בלבד סכום שאינו מתיישב עם סיפור האב וכך השיב האח לשאלתי:

"ש. אין מחלוקת שיש 300,000 ₪, אין מחלוקת שאתם חמישה אחים?

ת. נכון.

ש. אין הגיון שכל אחד מארבעת האחים יקבל 50,000 ₪ ועאבד יקבל 100,000 ש"ח?

ת. הוא לא יקבל 100,000 ₪. שיקח את כולם, מה אכפת לי, לא מעניין אותי".

גרסת הנאשם ואחיו אינה אמינה בעיני ועצם כבישתה בשלבים הראשונים של החקירה במשטרה שכנעוני כי מדובר בגרסה שאינה אמת והיא נולדה רק כדי למנוע מהמדינה לשים ידה על כספים אלו.

הנאשם הודה בעבירות המרמה (10 שנות מס) אותן ביצע במודע ובמזיד ובכוונה להתחמק ממס ולכן מתקיימים היסוד העובדתי והמשפטי של שלושה סעיפי משנה של סעיף 220 לפקודת מס הכנסה:

-השמיט מתוך דוח על פי הפקודה כל הכנסה שיש לכללה בדוח;

-מסר בדוח על פי הפקודה אמרה או תרשומת כוזבות;

-(5) השתמש בכל מרמה, ערמה או תחבולה, או הרשה להשתמש בהן;

ולכן אני מרשיע את הנאשם בעבירות המס המיוחסות לו.

עדות הנאשם וחקירותיו במשטרה ובשב"כ

50. לאחר ניתוח טענות הצדדים ושמיעת כל העדויות אציין כי הנאשם עשה עליו רושם לא אמין, בחלק ניכר בעדותו (שנמשכה במהלך 3 ישיבות 29.5.2016, 2.6.2016, 15.6.2016) הוא התחמק מלענות, התפתל ואמר דברים חסרי משמעות, בחר בכל רגע של מצוקה להסתמך על האמירה "השתילו" דברים שלא אמרתי ומשאלה לשאלה גדל מספר המקרים הנ"ל, אותם היה חובה לצייין לכל המאוחר במועד התגובה לכתב האישום.

לעיתים תשובותיו הגיעו לכדי אבסורד, הנאשם חלק על תרגום הדוחות, משמע הוא שולט בשפת המקור- ערבית ושולט בשפה העברית, אלא שלפתע מעל דוכן העדים התנגד למונח שתורגם לעברית, אבל שכח את שפת האם שלו וכדי לדעת מהו המונח הנכון פנה וביקש עזרת אשתו או סנגורו מדוכן העדים ראו ישיבת 2.6.2015 עמודים 563-572. בסופו של יום כפי שציינתי לעיל בכל הדוחות עליהם הסתמכתי שני הצדדים מסכימים לנוסח שהוצג בעברית, כך שלא הייתה בעיית תרגום ונותר רק חוסר אמינותו של הנאשם שבלט גם בחלקים אחרים של עדותו.

גם בנושא התייחסות הנאשם למשקל וקבילות אימרתיו הוא "זיגזג" בהתאם למצוקה בה היה בחקירתו הנגדית. בתגובה לכתב האישום (ראו הדיון מיום 22.4.2014) חלק הנאשם רק על אמירה נקודתית, שורות 98-102 להודעה שסומנה ת/4. הוא חזר על עמדה זו בתגובה המפורטת שהגיש בכתב בתאריך 1.6.2014 אלא שבחקירתו הנגדית התנער מאמירות רבות נוספות ומהודעות רבות אחרות. תוך שהוא חשב למצוא מפלט בטענה "השתילו" דברים שלא אמרתי.

שוכנעתי כי דבריו אינם אמת גם בנושא זה ולא רק בשל עיתוי העלאת הטענות, חלקן אפילו לא בחקירה ראשית למרות שהגיע לאותה חקירה עם מחברת ובה כלל טענותיו חלקם הרב כבושות בקשר לאימרתיו. באותו הקשר אציין כי כל חוקריו של הנאשם העידו במהלך פרשת התביעה ופרט למחלוקת בעניין ת/4 לא הוטחה באף אחד מהן הטענה כי דברי הנאשם ביתר האימרות לא נאמרו מפיו, פשוט הנאשם בשלב פרשת התביעה טרם המציא את גרסתו הכבושה שנולדה באקראי במהלך החקירה הנגדית.

הנאשם במקביל נחקר על ידי חוקרי שב"כ, אנשי שב"כ רשמו זיכרונות דברים בכל הליך חקירה, אנשי המשטרה תיעדו דברי הנאשם בהודעות עליהם חתם הנאשם. בצורה מוזרה ולא אמינה טען הנאשם בעדותו כי לא קרא כלל את זיכרונות הדברים של השב"כ, גם לא לקראת חקירתו הנגדית (עמוד 430 לפרוטוקול שורה 13):

"ש: אני חייבת להבין, אתה עד היום לא קראת את הזכ"דים ?

ת: בכלל אף

ש: ולא עניין אותך מה כתוב בזכ"דים ? כי אני היה לך ברור ששם .

ת: לא מעניין אותי כי אני יודע שהרוב שקר ...

ש: איך יכול להגיד ?

ת: אני משוכנע זה , אדוני".

אני לא מאמין כי נאשם המואשם בעבירות כה חמורות לא יקרא את הנטען שאמר לכאורה לאנשי השב"כ ולו בשל החקירה הנגדית הצפויה ואזכיר כי מדובר בעורך דין שהיה מעורב מאוד במהלך כל ההליך שלפני עד כדי

הקדשת חלק ניכר מחקירתו הראשית לניתוח טעויות כתיב שמצא ברישום הודעותיו וגם אמירה זו לפיה לא קרא את הזכ"דים פגמה משמעותית באמינותו ואין הוא יודע שהרוב שקר בלי לקרוא את המסמכים [בפתח חקירתו הראשית נשאל הנאשם על ידי סנגורו האם כהכנה לעדותו קרא מסמכים "כולל הזכ"דים של השב"כ" והנאשם לא השיב בשלילה (עמוד 342 שורה 9)].

שוכנעתי לאחר שמיעת עדויות כל החוקרים, אנשי שב"כ ואנשי משטרה כי הם תעדו נאמנה את דברי הנאשם, "לא השתילו" דברים לפיו וניתן ללמוד על עקביות לאורך כל החקירות. לקביעה זו גם לאחר עיון בעדויות לרבות ההפניות אליהן הפנה הסנגור כגון עמוד 51 לעדות בוטרוס. בנגוד לעמדת ההגנה קריאת כל אימרות הנאשם ברצף מבססת היטב את הודאתו בידיעה כי הוא פועל עבור החמאס ומקבל מהחמאס כספים עבור שירותים אלו.

העד בוטרוס הסביר בעדותו האמינה עליו כי במהלך החקירה בעת ההקלדה צפה הנאשם במסך המחשב והיה מתקן את הדברים אם נפלו בהם שגיאות לטענתו (עמוד 48 לפרוטוקול שורה 23 ועמוד 63 שורה 30) גם לגבי ת/4 ממנה מנסה הנאשם להתנער הסביר בוטרוס בעדותו כי בתום החקירה הודפסה ההודעה והנאשם קרא אותה ורק לאחר מכן חתם (עמוד 64 לפרוטוקול שורה 1).

הנאשם בעדותו אמר אמירה נוספת שאינה אמינה, לגרסתו היה משוכנע כי כל החקירות מתועדות כדבריו באופן קולי וחזותי על סמך אמירה של החוקר בוטרוס, אלא שהחוקר בוטרוס שהעיד במהלך שתי ישיבות כלל לא נשאל שאלה בנושא זה. וטענת הנאשם אינה אמינה בהתחשב בעובדה כי הנאשם עסק עשרות שנים כעורך דין פלילי וטיפול במאות תיקים ביטחוניים, אני משוכנע כי הנאשם ידע היטב כי על פי החוק אין חובת תיעוד קולי או חזותי של הליך חקירה בתיקים אלו, ואני משוכנע כי הנאשם לא ראה ולו פעם אחת באחד ממאות התיקים בהם טיפל תיעוד חזותי או קולי של חקירה בתחום הביטחוני, גרסתו לראשונה בעדותו בנושא זה היא בבחינה היתממות וניסיון להתחמק מעובדה בסיסית, הנאשם שהוא גם עורך דין חתם על הודעותיו במשטרה ולא התנער מהן באותו שלב.

מעיון בפרטי כל החקירות שנחקר הנאשם (30 חקירות שב"כ ו-19 חקירות במשטרה), ניתן לראות כי במשך תקופה ארוכה מאוד הוא נחקר בחקירה מסיבית הן של השב"כ והן של המשטרה, כך במשך כ-40 יום, לעיתים מספר חקירות ביום ולעיתים למשך שעות ארוכות ראו למשל החקירות ביום 26.2.2014 שהתחילו בשעה 6:05 בבוקר ועד 23:00 (עם הפסקות). אני משוכנע שהנאשם היה בלחץ גדול אך לא נטען כי הופעלו נגדו אמצעים פסולים. כך למשל בעת הארכת מעצרו של הנאשם ביום 4.3.2014 (פרוטוקול הדיון ת/98 עמוד 3) טען הנאשם כי הוא מקבל יחס הוגן וללא כל טענה אחרת, יתר הארכות המעצר היו בהסכמה ללא כל טענה מצד הנאשם וסנגוריו.

על פי התרשמותי משך החקירות היה הכרחי בהתחשב בריבוי העבירות והתקופה הארוכה בה בוצעו (בחמש השנים 2010-2014, במהלכן בוצעו גם עבירות ביטחוניות וגם עבירות מס). כפי שתיארתי בעת סקירת אימרות הנאשם בדבר ידיעותיו על מזמין השירות- ארגון החמאס ואשר גם מימן את פעולותיו התרשמתי כי הנאשם מסר את אימרותיו באופן חופשי ומרצון וניתן ללמוד על כך הן מתוכן הדברים, ההיגיון במסירתם, העקביות לאורך כל החקירות הארוכות והתמיכה מראיות חיצוניות, הדוחות ועדויות פארס ואנשי משרדו.

במהלך החקירות השונות תועדו גם רגעים בהם הנאשם בכה (ראו למשל ת/1 עמוד 192 או ת/4 שורה 114, עמוד 54)

163) תגובה טבעית בעיניי לנאשם נורמטיבי לכאורה- עורך דין שמגלה מחקירה לחקירה כי נחשפו מעשיו והעבירות שביצע, ביטוי לכך ניתן למצוא בדברי ההתנצלות והצער שהביע הנאשם במהלך החקירות, לעיתים לבכי מצטרפת האמירה "עשיתי טעות" (ת/4 שורה 114).

אדגיש הנאשם לא הודה בכל עבירה שיוחסה לו, נרשמו מפיו למשל הטענות כי הדוחות הם לגיטימיים והומינטרים וכשדבר בהיסוס, הסתייג או רק הביע השערות, כול דבריו נרשמו ויש לכך ביטוי במסמכים. בעובדות בהן הודה כגון ידיעתו בדבר הקשר בין מעשיו והכספים שקיבל לבין החמאס הוא היה עקבי חזר על אותן אימרות גם בחקירות מאוחרות יותר. לטעמי הנאשם הודה הודאת אמת כי מרגע לרגע במהלך החקירות הסתבר לו בידי המשטרה והשב"כ ראיות מבוססות למשל דוחות שנתפסו במשרדו ובמשרד פארס בשכם, עדים שנחקרו במקביל כגון פארס ואנשי משרדו אסירים בטחונים כגון מנהיג החמאס אל סיד, או שליחים שהעבירו לנאשם כספים מעזה.

בנסיבות אלו אין מניעה לבסס ממצאים מפלילים גם על פי אימרות הנאשם.

[מניתוח ההודעות והזכ"דים עולה כי יש לכאורה חפיפה בין השעות שצוינו בת/4 ובת/31. חוקר השב"כ אורי הסביר כי שהייתה הפסקה במהלך החקירה במשטרה אחר הצהרים (ת/4) במהלכה הסתבר כי הנאשם נסער, הוא נחקר על ידי אנשי השב"כ (ת/31) ורק לאחר מכן נמשכה החקירה על ידי אנשי המשטרה. יש חפיפה בין שעות החקירה בת/40 ל-ת/9 ומובן כי מדובר בטעות ברישום השעות באחד מהמסמכים, חוקר השב"כ אורי העריך בהסתמך על זכרונו בקשר לחקירה שהוא חקר כי השוטר בוטרס טעה ברישום שעת החקירה במשטרה (ת/4), השוטר בוטרס אישר כי טעה ברישום השעה. איני סבור כי יש לייחס לטעות זו כל משמעות ומקובל עליו הסברו של השוטר בוטרס לאותה טעות].

אכיפה בררנית

51. כבדרך אגב העלה הנאשם טענה של אכיפה בררנית לפיה לכאורה עורכי דין רבים אחרים פעלו כמוהו, אלא שהנאשם לא הציב תשתית עובדתית לטענה זו. לא הוצג מטעם הנאשם מקרה אחד שנסיבותיו דומות.

הנאשם אמנם הזכיר שם של עורך דין אחר מבלי שהוא מתאר עם מי נפגש עורך הדין ממי קבל שכר והאם העביר מידע בין אסיר אחד לאחר. המאשימה מצידה הצביעה על מספר תיקים שנוהלו או מנוהלים נגד עורכי דין אחרים בגין מעשים דומים, כך שדין הטענה להידחות.

ואפנה בעניין זה ל ע"פ 6237/12 ג'ולאני נגד מדינת ישראל (6.9.2016)

"על הנאשם להראות כי לאורך זמן ובאופן שיטתי (או קרוב לכך), רשויות התביעה קיבלו במקרים דומים החלטות שונות מהצעדים שננקטו במקרה שלו".

סיכום

הוכח מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם חבר לגרועים באויבי ישראל והיה חוליה מקשרת מרכזית בין ארגון החמאס לבין מי ממחבליו שנתפסו לאחר ביצוע פיגועים ובכללם מנהיגים בכירים בארגון החמאס שנכלאו

לעשרות מאסרי עולם.

הטיב לתאר את משמעות המעשים, המכונה אידי, מומחה השב"כ. די בעובדה כי ארגון החמאס דואג לאנשיו שביצעו פיגועים ונשפטו למאסר בכך שהוא דואג להקשיב להם באמצעות הנאשם ולהעביר להם עדכונים ומסרים, כדי להשאיר את אותו מחבל במסגרת של ארגון טרור.

מומחה השב"כ הפנה למקרים בהם הקשר שנשמר במהלך הכליאה, התבטא בחזרה לפעילות בארגון הטרור לאחר השחרור, ראו פיראס פידי בעזה וצלאל ערורי בטורקיה או מוסא דודין בקטר (על "הדלת המסתובבת" בענין דודין ראו הודעת הנאשם ת/1 שורה 315).

מניעיו של הנאשם לא הוכחו בצורה חד משמעית, ייתכן כדבריו כי הוא גילה הבנה לפעולות מחבלי החמאס ואפנה לתשובתו בחקירה הנגדית:

"ת : גם ישראל, סליחה אדוני, שהיה פה מנדט בריטי, ראתה שהכיבוש לא לגיטימי וצריך לגרש אותו וקמה על בריטניה וגם חלק מהמנהיגים של המדינה אדוני, בנקודת זמן מסוים, היו כאן מבוקשים. כולם יודעים את זה, משה דיין ואחרים. ואחר כך הפכו למנהיגים,

ש : זה לא קשור לתפקידך כעו"ד,

ת : אני אומר לאדוני עכשיו דברים, לא, את מכניסה אותי לדברים, הרי זה נקודת המבט שלו . הוא חושב שלא צריך להישאר כיבוש אז שיגיד את זה , מה זה מפריע" (עמוד 594 לפרוטוקול שורה 22).

הנאשם בחר לשרת את החמאס עבור בצע כסף או כי לא צריך "להשאיר את הכיבוש" כדברי אחד מאסירים, אבו אל היג'א אליו התייחס הנאשם בתשובתו ולו נתן הנאשם שרותי העברת מידע וקישור אל החמאס.

לא במקרה שילם החמאס לנאשם סכומי עתק, עורך דין ישראלי לו גישה מתוקף היותו עורך דין אל בתי הכלא. הנאשם ניצל את מקצועו ומעמדו כדי לתת לחמאס שירותים מסוג אחר (או בחלק מהמקרים בנוסף לייצוג משפטי) העברת מידע חסוי ממנהיגי החמאס בכלא החוצה ולהיפך מבלי שרשויות החוק נחשפים לתוכן המידע המועבר.

לאור כל האמור לעיל שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם ביצע את כל המיוחס לו בכתב האישום ולכן אני מרשיע אותו בעבירות של מתן שירות להתאחדות בלתי מותרת-עבירה לפי סעיף 85(1)(ג) לתקנות ההגנה (שעת חירום) 1945 (ריבוי עבירות), מגע עם סוכן חוץ- עבירה לפי סעיף 114 לחוק העונשין התשל"ז-1977, איסור פעולה ברכוש טרור למטרות טרור- עבירה לפי סעיף 8(א) לחוק איסור מימון טרור, התשס"ה-1995 (ריבוי עבירות), איסור פעולה ברכוש טרור-עבירה לפי סעיף 9(א)(2) לחוק איסור מימון טרור, התשס"ה-1995 (ריבוי עבירות) ואיסור הלבנת הון-עבירה לפי סעיף 3(א)(1), 3(ב)+9(ב) לחוק איסור הלבנת הון,

התש"ס-2000.

ועבירות של מרמה- עבירה לפי סעיף 220(1)(2)(5) לפקודת מס הכנסה (10 עבירות) בסכום כולל של
1,411,400 ₪.

ניתנה היום, ג' טבת תשע"ז, 01 ינואר 2017, במעמד ב"כ המאשימה עורכי הדין שלי זאבי-ברזילי ושגב אדלר, הסנגור
עו"ד אחמד חמזה יונס והנאשם בעצמו